

Tjedan solidarnosti i zajedništva s Crkvom i ljudima u Bosni i Hercegovini

Ove godine geslo akcije je „Da ne ohladi ljubav mnogih (usp. Mt 24,12)” - Središnje euharistijsko slavlje na treću korizmenu nedjelju u župnoj i samostanskoj crkvi Uznesenja BDM u Jajcu predvodio banjolučki biskup Franjo Komarica, a pastirsku riječ uputio predsjednik Hrvatskog Caritasa varaždinski biskup Josip Mrzljak

„Najsvjetliji lik si nam Crkve u Hrvata!”

Veliko nadbiskupijsko hodočašće Đakovačko-osječke nadbiskupije u Zagreb i Krašić pod vodstvom nadbiskupa Đure Hranića okupilo šest tisuća vjernika – Stepinčev grob pohodilo i tisuću i petsto hodočasnika predvođenih mostarsko-duvanjskim biskupom i upraviteljem trebinjsko-mrkanskim Ratkom Perićem

„Svećenik i nedjelja”

U Nadbiskupijskom pastoralnom institutu u Zagrebu otvoren Sedmi pastoralno-katehetski kolokvij za svećenike

„Ne boj se, Marijo! Ta našla si milost u Boga”

Donosimo cjelovit tekst poruke pape Franje za Svjetski dan mladih 2018. koji predstavlja još jedan korak naprijed u pripremi za svjetski susret mladeži u Panami u siječnju 2019.

Domovinske vijesti

Karlovačka županija odabrala sv. Josipa za svog zaštitnika

„Pomoći članovima OFS-a i FRAMA-e u svjedočenju vjere u društvu”

Završeni Dani o. Ante Gabrića u Metkoviću

Na tragu pontifikata pape Franje

„Blagdan knjige”

Ispraćaj 8. HRVCON-a u misiju „Resolute Support” u Afganistanu
Islamski i katolički vjeroučitelji posjetili molitvene prostore četiriju vjerskih zajednica u Dubrovniku

Hodočašće vjernika Sisačke biskupije u svetište sv. Josipa u Karlovac

7. humanitarni malonogometni turnir „Nisi sam”

Split: Nadbiskupijski stručni skup za vjeroučitelje

Korizmeni susret biskupa Rogića i redovnica

Sjednica Zbora savjetnika Zagrebačke nadbiskupije

Otvorena donacijska aukcija sportskih dresova fra Jurja Vrančića

Crkva u Hrvata

Prvi zajednički koncert četiri velike vjerske zajednice u Banjoj Luci
Hrvatskim katoličkim zajednicama predstavljen odnos Crkve i medija

Tribina u HK župi bl. Alojzija Stepinca u Salzburgu

Inozemne vijesti

Vijeće devetorice kardinala zaključilo svoje redovito zasjedanje

Indija: Ubijen rektor Svetišta sv. Tome

Objavljeno pismo o nekim vidicima kršćanskog spasenja

Papa Franjo uspostavlja obvezatan spomendan Marije „Majke Crkve”

Prilog dokumenti

Misa – Prva euharistijska molitva. Prinos darova

Ne činiti kuću trgovačku od svoje duše i Božjeg doma

Domovinske vijesti

Skupština udruge Veronikin rubac

Starijim i nemoćnim osobama darovali 3395 volonterskih sati
Osijek, 26.2.2018. (IKA) - Sve što smo u Veronikinu rupcu učinili, učinili smo s puno ljubavi, a radost dijelimo s našim suradnicima i korisnicima. Želeći odgovoriti zahtjevima vremena u kojemu živimo, gdje je materijalni doprinos zajednici postalo mjerilo uspješnosti, prije 11 godina u Osijeku je osnovana naša udruga. Želimo pomoći samima, slabima, nemoćnima, siromašnima biti obitelj koja će zamijeniti onu koju su tijekom života izgubili, kazala je Marija Šešo, utemeljiteljica i predsjednica Katoličke udruge Veronikin rubac, na izvještajno-izbornoj skupštini 26. veljače u Franjevačkom samostanu sv. Križa u Osijeku.

Nakon zajedničke molitve i blagoslova fra Zoltana Dukajia, duhovnika Udruge, predsjedateljica skupštine Katica Štark ponosno je istaknula kako ove četvrte izborne skupštine u 11 godina evanđeoskoga služenja potrebitima Veronikin rubac ima snažan alat, a to je ljubav prema bližnjemu koji je temelj rada terenskih ekipa Udruge, dok članstvo nastoji socijalni nauk Crkve angažirano provoditi u svojem životu tako što donosi radost i mir ljudima, korisnicima usluga neovisno o vjerskoj i drugoj pripadnosti osobe u potrebi. Govoreći o radu tijekom 2017. godine ponovno izabrana predsjednica Šešo izvijestila je da Udruga ima 63 člana, polovica je aktivno angažirana u radu s korisnicima brinući na različite načine o 125 starijih i nemoćnih osoba te je prošle godine članstvo darovalo potrebitima 3395 volonterskih sati (Udruga je 2016. brinući za 134 korisnika ostvarila 2470 sati rada), a tijekom 11 godina rada evidentirano je 327 korisnika. Hvalevrijedan socijalno-humanitarni doprinos Veronikina rupca civilnom društvu „s malo novca i puno ljubavi“ i „skroviti rad, bez osobne promocije, s vidljivim rezultatima“ pohvalili su gosti na skupštini i suradnici Udruge: Denis Ćosić, ravnatelj Gradskog društva Crvenog križa Osijek, mr. Romano Kristić, pročelnik Upravnog odjela za socijalnu skrb i zdravstvo Grada Osijeka, i Ivka Kaurinović, ravnateljica Centra za socijalnu skrb Osijek, ujedno članica Veronikina rupca.

Skupština je izabrala Izvršni odbor s predsjednicom Šešo i dopredsjednikom Viktorom Benikovićem, dok je tajnica Vera Szilner, a članstvo Branka Lacković i Dragica Nemet. U dvogodišnjem mandatu su izabrani i članovi Nadzornog odbora (Slavica Erk, Karica Štark i Vlasta Marodt) te Stegovni sud (Jaka Kordić, Dubravka Elvedi i Silvija Metzger).

„Kako živimo na slavonsko-baranjskom području gdje je sve učestaliji odlazak mladih iz obitelji u općoj se populaciji stalno povećava broj osoba treće životne dobi. Osnovna želja Udruge je pomoći, brinuti osobe starije od 65 godina koje mogu uz malu pomoć volontera ostati u svojoj sredini u poznatom okruženju i osjećati vlastitu vrijednost i samopoštovanje. Na području Osječko-baranjske županije udio starijih od 65 godina u ukupnom stanovništvu, prema popisu iz 2011 godine, iznosi 17,2 posto, s tendencijom porasta, a to govori o izrazitom starenju stanovništva. Teško je uz nemoć sići niz stepenice s trećeg kata i vratiti se s potrebitim namirnicama. Teško je oprati prozore, ući u kadu, otići k liječniku. Teško je prihvatiti samoću, običi nam draga mjesta. Teško je ili nemoguće običi groblje kada imaš 85 godina i živiš sam. Tvoja umirovljenička primanja jedva dosežu preživljavanje, a zbog dvadesetak kuna odijeljen si od društvene skrbi. I zbog vas/njih postoji Katolička udruga Veronikin rubac.

Kada osoba koja ima potrebu nazove Udrugu ili dobijemo obavijest od susjeda, liječnika obiteljske medicine, socijalnog radnika ili patronažne sestre, pokušavamo riješiti problem. Ako zbog nekog razloga, a nažalost u pravilu zbog prepreke imovinskog cenzusa, nismo u mogućnosti riješiti problem, kroz društveni sustav uskaču volonteri Veronikina rupca. Svjesni smo da ne možemo otkloniti, ali možemo umanjiti samoću, beznađe, bespomoćnost, makar pokušajem. Trenutačno imamo 125 korisnika, lani nas je napustilo devetero i registar umrlih je sve deblji. No, osobe koje skrbe o potrebitima postaju sve starije te ih je u ovih 11 godina postojanja gotovo dvadesetak zamijenilo mjesta iz izdavatelja u primatelja usluga. Kako bismo pratili rad pojedinaca svake godine sastavljamo izvješća o radu koji pokušavamo izraziti u volonterske sate... Udruga koristi vlastita sredstva, privremeno ustupljena korisnicima, a kojima je olakšan rad volontera u domu korisnika (npr. invalidska kolica, bolesničke postelje, hodalice, toaletne stolice)", izvijestila je predsjednica. Najviše sati volonteri su 2017. darovali korisnicima pomažući u: održavanju osobne higijene (384 sata), velikom spremanju (254), dajući telefonsku potporu (416 poziva, 15 sati razgovora), zatim posjećujući starije i družeći se s njima (419), čineći pratnju na liječničke preglede (stotinjak sati), usluga šišanja (123 sata), a dio aktivnosti odnosi se npr. na usluge vožnje na misu (71), šetnju s korisnikom (102 sata) i obilazak grobnih mjesta bližnjih, liječnika i dr., pomaganje u glačanju rublja i kuhanju, dok je za dežurstvo u Udruzi utrošeno 535 sati.

„U Osijeku se organiziraju tribine o socijalnom nauku Crkve na kojima kroz dokumente možemo upoznati osnove socijalnog djelovanja kako Crkve kao institucije tako i laika koji taj nauk moraju primjenjivati u svakodnevnicu na korist pojedinaca i društva. Među aktivnostima informiramo se o aktualnostima, educiramo... Prvi puta uočili smo da uz naš napor za premošćivanjem iznenadne situacije imamo 14 smještenih u ustanove i troje potpuno ozdravljenih korisnika. U srpnju 2017. godine Hrvatski sabor donio je Zakon o zaštiti od nasilja u obitelji, u kojem se posebna zaštita predviđa za osobe u dobi od 65 godina i više. Uz ostale oblike nasilja (ekonomsko, fizičko, psihičko i spolno) uvodi se zakonska odredba za zlostavljanje starih koje je kazneno (ne)djelo, primjerice osoba nema što jesti, živi u smeću, te zanemarivanja osoba s invaliditetom i osoba starije životne dobi (npr. nedavanje lijeka) koje dovodi do njene uznemirenosti, vrijeđa dostojanstvo i time još nanosi tjelesne i društvene patnje. Članstvo je informirano o obvezi prijave zlostavljanja po spoznaji o istom, a kazne koje odredi sud kreću se do 10.000 kuna ili 45 dana zatvora", napomenula je Šešo te zahvalila svima koji su pomogli u ostvarenju ciljeva Udruge.

Na skupštini je Katica Đeri u ime Nadzornog odbora potvrdila odličnost u radu, a o financijskom izvješću i planiranom govorila je Szilner. Aktivnosti u 2018. najavila Stana Koščak, članica Upravnog odbora, ističući bitno senzibiliziranje lokalne zajednice za ublažavanje problema samoće starijih osoba i to u okviru aktivnosti koje će djelatno ostvariti dosadašnju praksu „tu sam za tebe“, šireći volonterski rad u socijalnoj sredini uz geslo „Usvoji o(u)samljenog prijatelja u svome susjedstvu“ i to tako da volonter „bude unuk nečijoj baki ili prijatelj osamljenom susjedu, pomoć onemoćalom samcu ili sugovornik starcu“, a tu će inicijativu Udruga pokušati ostvariti u suradnji s vjeroučiteljima, župnim karitasima, Medicinskom školom i

dr. „Održavamo trajnu edukaciju članstva na redovnim mjesečnim sastancima posljednjeg ponedjeljka u 17 sati u dvorani Franjevačkoga samostana u Tvrdi, gdje smo smješteni od osnutka. Posebnu pozornost posvećujemo nastavku edukacije volontera za palijativnu skrb, njegovanju kršćanske etike u svakodnevnoj komunikaciji, realitetnoj terapiji... U evidencijski karton volontera bilježi se edukacijski program koji je volonter uspješno završio. I ove godine sudjelovat ćemo na duhovnoj obnovi, surađivati sa srodnim udrugama. Među ciljevima Veronikina rupca u 2018. su: pripadnošću čuvati od isključenosti jer uključenost - pripadnost sudjelovatelja (korisnika volonterskog rada i članstva) u Udruzi čuva sve skupa od socijalne isključenosti i daje kvalitetu života. Naime, korisnici postaju socijalno uključeni svakom pa i najmanjom aktivnošću članova Udruge, a time se uvećava životna kvaliteta korisnika u vlastitoj sredini u najvećoj mogućoj mjeri i što je duže moguće. Cilj djelovanja je i pravilno korištenje prava na tuđu pomoć organiziranu od strane lokalne zajednice te aktivno uključivanje Udruge u organizaciju i razvoj: skrbi za palijativne bolesnike tj. mogućnosti poboljšanja organizacije palijativne skrbi na razini Osječko-baranjske županije, projekta dnevnog boravka starijih i bolesnih u Osijeku i rad na smanjenju 'osamljenosti u susjedstvu'. Prvu procjenu potreba korisnika obavlja ekipa socijalnog radnika-volontera i prvostupnice sestinstva-volontera tijekom prvoga posjeta", razložila je Koščak, zaključujući kako „Udruga okuplja građane dobre volje oko pomoći potrebnima koji su zbog toga zahvalni i sretni, a to je najvažnije."

Umjesto natjecanja - ekumensko druženje učenika i predstavnika kršćanskih Crkava

Zbog loših vremenskih uvjeta otkazano Županijsko-nadbiskupijsko natjecanje iz vjeronauka
Rijeka, 27.2.2018. (IKA) - U utorak 27. veljače u Osnovnoj školi „Trsat" i Auli pape Ivana Pavla II. na Trsatu trebalo se održati Županijsko-nadbiskupijsko natjecanje iz vjeronauka učenika osnovnih i srednjih škola o temi „Kršćani na putu dijaloga", ali zbog vremenskih neprilika koje su zahvatile cijelu Hrvatsku, natjecanje je otkazano. To nije obeshrabrilo organizatore i učenike da u Auli održe prigodan ekumenski program koji je u zajedničkom druženju okupio učenike i predstavnike kršćanskih Crkava. „Kršćani na putu dijaloga" tema je o kojoj se u Riječkoj nadbiskupiji ne staje u teoriji, nego se živi u praksi. Na to smo svi pozvani i u onoj mjeri koliko se budemo približavali Kristu, toliko ćemo rasti i među sobom u kršćanskim i ljudskim vrednotama, poručio je riječki nadbiskup Ivan Devčić. „Tomu u prilog govore i dva velika događaja koja smo skupa obilježili prošle godine: 300. obljetnica pravoslavne Crkve u Rijeci i 500. obljetnica reformacije. Te smo obljetnice proslavili u ozračju pripreme Rijeke za Europsku prijestolnicu kulture 2020. godine." Nadbiskup je u nastavku pohvalio trogodišnji projekt vjeroučitelje i učenika „Doprinos vjeronauka promociji Rijeke, njezine kulturno-povijesne i sakralne baštine". Želim da ustrajete u proučavanju te bogate baštine na području naše nadbiskupije, da njegujete u svom životu kršćanske, općeljudske i građanske vrijednosti i da uvijek odvažno i hrabro svjedočite svoju vjeru u Isusa Krista, poručio je nadbiskup Devčić. Predstojnica Katehetskog ureda i Ureda za katoličke škole Riječke nadbiskupije Ksenija Rukavina Kovačević izrazila je zadovoljstvo brojem učenika koji su se prijavili na natjecanje iz vjeronauka. Prijavilo se 33 osnovnoškolskih i 18 srednjoškolskih ekipa zajedno sa svojim vjeroučiteljima mentorima i ta brojka pokazuje da je vjeronaučna olimpijada i nakon 20 godina vrlo atraktivna

djeci, poučna i korisna za život.

U programu su sudjelovali predstavnici kršćanskih Crkava koje djeluju na području grada Rijeke i PGŽ-a: uime Srpske pravoslavne Crkve riječki paroh Jovan Galamić i arhimandrit mr. Naum Milković, pastor Baptističke Crkve u Rijeci Giorgio Grlj i pastorica Evangeličke Crkve u Rijeci Melanie Ivančević. Mnogobrojne učenike upoznali su sa svojim zajednicama, ali i posvjedočili o živom ekumenizmu u Riječkoj nadbiskupiji. Pastorica Ivančević podsjetila je da vjernici Evangeličke Crkve liturgiju slave u prostoru koji im je ustupio rektor katedrale Sv. Vida mons. Matija Matičić. To je primjer i iskorak ekumene da smo u stanju živjeti zajedno i pomagati jedni drugima, rekla je pastorica. Jedni drugima pomažemo više od 20 godina kroz Ekumenski odbor grada Rijeke i ova tema je od izuzetne važnosti, kazao je predsjednik Ekumenskog odbora pastor Grlj. „Odabrana tema pokazatelj je da unatoč optužbama da je konfesionalni vjeronauk isključiv prema drugome, ovim natjecanjem poručuje se suprotno i da se kroz vjeronauk želi pokazati ne samo svoja vjernička zajednica, nego i druge. U tome je vrijednost, osobito danas kada u živom dijalogu učenike možemo upoznati s našim zajednicama." Prvi puta u Rijeci je na ovakvom ekumenskom programu sudjelovao uime SPC arhimandrit Naum Milković iz Eparhije gornjokarlovačke. Uzimajući u obzir položaj i odnos Republike Hrvatske sa zemljama u regiji, istaknuo je nužnost poznavanja i poštovanja drugih i drukčijih. Imperativ je i zapovijed za sve nas da širimo ono što jesmo i poštujemo ono što je tuđe, rekao je arhimandrit Milković. Programu su nazočili županijska koordinatorica mr. Manon Giron, domaćin gvardijan Franjevačkog samostana na Trsatu i čuvar Trsatskog svetišta fra Bernard Barbarić i ravnateljica OŠ Trsat, mjesta gdje se trebao održati dio natjecanja Sonja Lefler. Učenike su osobito razveselili njihove vjeroučiteljice i vjeroučitelji okupljeni u bendu i koji su za ovu prigodu pripremili glazbena program.

Pokopan fr. Veselko Begić

Trogir, 28.2.2018. (IKA) - Na splitskom groblju Lovrinac pokopan je 28. veljače dominikanac i svećenik fr. Veselko Begić. Fr. Veselka su uz splitsko-makarskog nadbiskupa Marina Barišića, rodbinu, subraču dominikance i prijatelje, ispratili i drugi redovnici i dijecezanski svećenici te redovnice, izvijestio je portal dominikanci.hr. Sprovodne obrede vodio je fr. Petar Galić, starješina samostana sv. Dominika u Trogiru koji je na početku homilije rekao kako je fr. Veselko bio osebujna i simpatična osoba. Imao je djetinje srce koje se moglo dobro naslutiti i u njegovoj privrženosti Blaženoj Djevici Mariji. Svakodnevno je predvodio kronicu u trogirskoj dominikanskoj crkvi, rekao je o. Galić, dodavši da su Trogirani o pokojnom fra Veselku govorili da je „dobar čovjek, dobar fratar i svećenik". Misu zadušnicu u dominikanskoj crkvi u Trogiru predvodio je provincijal Hrvatske dominikanske provincije fr. Slavko Slišković koji je uvodno podsjetio na pokojnikov životni put, posebno istaknuvši njegovu poštivost koju je iskazivao tijekom Domovinskog rata kada je samostanske prostore otvorio brojnim izbjeglicama i prognanicima, osiguravajući im uz smještaj i sve ostalo potrebno za dostojan život. Najveći dio života, od godine 1980. pa do smrti živio je u Trogiru te je postao simbolom dominikanske nazočnosti u tom gradu, ali jednako tako u Redu je bio simbol Trogira. Osim brigom o očuvanju samostana, njegovoj obnovi i prezentaciji kulturnih dobara, njegovanja raznih oblika pobožnosti, vodio je duhovnu skrb o trogirskim benediktinkama te dominikankama u Šibeniku, rekao je

provincijal i dodao: „Istina, ponekad je život o. Veselka ovdje u Trogiru u odnosu na Hrvatsku dominikansku provinciju izgledao svojevrsnim otokom ili čak inozemstvom, budući da nije uvijek imao s kim dijeliti zajedništvo redovničkoga života. Međutim, on je nastojao ne postati stranac ili izolirani otok. Rado je primao braću, pratio događaje i pothvate u Provinciji te ih moralno i materijalno podupirao. Kako ne bi ostao otok okružio se vjernicima laicima koji su mu pomagali u pastoralnom radu, ali i životnoj svakodnevnici". Završavajući homiliju provincijal je zahvalio svima koji su ga pratili i bili mu na usluzi do posljednjeg dana ovozemnog života. Na kraju mise uime samostanske zajednice sućut obitelji i riječ zahvale svima koji su bili u pokojnikovoj blizini uputio je fr. Petar Galić, a uime trogirskih svećenika katedralni župnik don Vinko Sanader. Uime grada Trogira, riječ sućuti uputila je zamjenica gradonačelnika Ruža Kovačević Bilić.

Dužnosnik „Renovabisa“ u posjetu Požeškoj biskupiji

Požega, 28.2.2018. (IKA) - Dužnosnik njemačke Zaklade „Renovabis“ dr. Jörg Basten, zadužen za Hrvatsku, stigao je 27. veljače u posjet Požeškoj biskupiji. U Biskupskom domu u Požegi primio ga je požeški biskup Antun Škvorčević i razgovarao o projektima koje Požeška biskupija nastoji ostvarivati na području odgoja i obrazovanja. Biskup je zahvalio „Renovabisu“ za novčanu potporu koju je minulih godina pružio Biskupiji u izgradnji i uređenju zgrada u Požegi u kojima djeluje Katolička gimnazija i Katolička osnovna škola. Razmotrili su biskupijske trenutačne potrebe prostora s obzirom na Katoličku klasičnu gimnaziju i Katoličku osnovnu školu u Virovitici. Predstojnik Ureda Požeške biskupije za katoličke škole Ivica Žuljević predstavio je „Renovabisovom“ dužnosniku projekt dogradnje školske zgrade u Virovitici, trenutačno stanje radova te financijske troškove s time povezane. Zahvalio je na pomoći koju je „Renovabis“ pružio u uređenju podrmskoga dijela spomenute zgrade za potrebe školske knjižnice, kuhinje, blagovaonice za djecu u produženom boravku te kapele. Dr. Basten pohvalio je suradnju Požeške biskupije s „Renovabisom“ i izrazio uvjerenje da će ta ustanova uskoro odobriti obećanu potporu za virovitičku gradnju koja je u tijeku. Biskup i „Renovabisov“ dužnosnik razgovarali su i o suradnji na drugim projektima, prvenstveno socijalne naravi.

Dr. Basten je 28. veljače u pratnji biskupa i predstojnika Ureda za katoličke škole posjetio požešku crkvu Sv. Lovre, katedralu i Dijecezanski muzej, a potom Katoličku gimnaziju i Katoličku osnovnu školu u Požegi. Dočekali su ih ravnatelj Gimnazije Ivan Bedeničić i ravnatelj Katoličke osnovne škole Želimir Žuljević, te ih povelili na susret s učiteljima i učenicima. Učenici Gimnazije i Osnovne škole pozdravili su uglednog gosta na njemačkom jeziku i pjesmom, prikazavši ukratko svoj rad i izrazivši zahvalnost „Renovabisu“ za potporu koju daje njihovim školama. Potom se dr. Basten u pratnji biskupa Škvorčevića i predstojnika Žuljevića uputio u Viroviticu, gdje su ih primili ravnatelj Katoličke klasične gimnazije Mario Voronjecki i ravnatelj Katoličke osnovne škole Mario Večerić. I tu su djeca Osnovne škole i učenici Gimnazije pozdravili njemačkog gosta te mu uručili prigodne darove. Zatim je dr. Basten pod stručnim vodstvom izvođača radova nove školske zgrade i sportske dvorane te predstojnika Ureda Požeške biskupije za katoličke škole razgledao stanje gradnje, koja bi do Uskrša trebala biti pod krovom, a na početku nove školske godine u rujnu biti spremna primiti nove učenike.

Karlovačka županija odabrala sv. Josipa za svog zaštitnika

Karlovac, 28.2.2018. (IKA) - Vijećnici skupštine Karlovačke županije 28. veljače jednoglasno su usvojili prijedlog karlovačkog župana prof. Damira Jelića da se sveti Josip proglasi zaštitnikom Županije, a na inicijativu mons. Antun Sentea, ml., rektora Nacionalnog svetišta svetog Josipa. Tom odlukom županijski vijećnici stavili su Županiju pod zaštitu svetog Josipa isto onako kao što su to učinili i saborski zastupnici 1687. godine proglašivši ga zaštitnikom Hrvatske i gradski vijećnici 1993. godine proglašivši ga zaštitnikom grada Karlovca. Odlučeno je i da će se dan Županije slaviti 1. svibnja, odnosno na svetkovinu svetog Josipa Radnika.

Mons. Sente isti dan prenio je vijest brojnim vjernicima okupljenima na Velikoj pobožnosti svetom Josipu. Tom prigodom u Svetište su hodočastili župljani karlovačke župe Presvetog Trojstva, a njihov zbor, pod ravnanjem Tome Perkovića, animirao je misu koju je predslavio fra Marino Kuzminski, vikar gostujuće župe, u zajedništvu s fra Krunoslavom Albertom, župnikom župe Presvetog Trojstva i gvardijanom karlovačkoga franjevačkog samostana, te domaćinom mons. Antunom Senteom, ml. Pri kraju mise vjeru je svjedočila je Tanja Mihovilović, zauzeta i aktivna župljanka župe Presvetog Trojstva i članica Franjevačkoga svjetovnog reda.

Predstavljena zbirka poezije „Sunčani traci“ fra Marija Crvenke

Slavonski Brod, 28.2.2018. (IKA) - Najnovija knjiga „Sunčani traci“, deseta u nizu zbirka haiku poezije autora fra Marija Crvenke, suvremenog hrvatskog pjesnika – redovnika Franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda, predstavljena je 28. veljače u knjižnici Franjevačkog samostana u Slavonskom Brodu. Zbirku, čiju su stihovi nastali posljednje dvije godine objavio je ogranak Matice hrvatske u Varaždinu. S japanskim načinom pisanja stihova autor je želio čitatelje potaknuti na razmišljanje i prihvaćanje, kako sebe samoga tako i vlastite svakodnevice. Knjižica sadrži različite literarne vrste japanske poezije, s naglaskom na haiku formi. Autor je pjesme logično grupirao u tri konzistentna tematska ciklusa, od početnog, najkraćeg oblika – haiku (koji sadrži tri stihovna retka), preko složenijeg oblika – waka (tanka) koji sadrži pet stihova, od onoga najsloženijega oblika japanskog stihovanja s nazivom haibun. Kao i dosadašnji stihovi poezije o. Crvenke tako i ovi potiču čitatelja da uzmu malo više vremena za sebe i za Boga, da sjednu u tišini, zapale malu svijeću i uz čitanje napisanih pjesama uživaju sa sobom, s Bogom i svime što ih okružuje.

„Autor Crvenka na stvaralačkoj razini iskazuje iznimno poetološko umijeće, jer u ponajboljim svojim haiku pjesmama uspijeva autorski sintetizirati tzv. slikovito (opisno) i pojmovno (refleksivno) pjesništvo... Već iz citiranih Crvenkinih stihova razvidna je zapravo i najsnažnija autorova poetska odlika – neposrednosti doživljaja i njihova ekspresivna transpozicija čitatelju“, ističe među ostalim u pogovoru zbirke Ernest Fišer. Knjiga je ilustrirana umjetničkim fotografijama iz autorove zbirke.

„Pomoći članovima OFS-a i FRAMA-e u svjedočenju vjere u društvu“

U Kući susreta Tabor u Samoboru održan XII. nacionalni tečaj za duhovne asistente Franjevačkoga svjetovnog reda i Franjevačke mladeži

Samobor, 28.2.2018. (IKA) - U Kući susreta Tabor u Samoboru od 26. do 28. veljače održan je XII. nacionalni tečaj za duhovne asistente Franjevačkoga svjetovnog reda (OFS) i Franjevačke mladeži (FRAMA) o temi „Pomoći članovima OFS-a i FRAMA-e u svjedočenju vjere u društvu“. Sudjelovalo je dvadesetak asistenata. Tečaj su organizirali Konferencija nacionalnih duhovnih asistenata OFS-a i Konferencija nacionalnih duhovnih asistenata FRAMA-e. Nazočne asistente najprije su pozdravili provincijal fra Josip Blažević, OFMConv, i provincijal fra Ilija Vrdoljak, OFM, domaćin tečaja, a zatim i fra Vladimir Vidović, OFMConv, predsjednik Konferencije nacionalnih duhovnih asistenata OFS-a i fra Filip Đurđević, OFM, predsjednik Konferencije nacionalnih duhovnih asistenata FRAMA-e.

Uvodno predavanje „Svjedočenje kršćanske vjere u hrvatskim društvenim i političkim okolnostima“ održao je sisački biskup Vlado Košić, i sam član OFS-a. Podsjetio da se Crkva na Drugom vatikanskom koncilu otvorila svijetu i ponovno naglasila svoju poslanost svijetu. To se osobito vidi u Pastoralnoj konstituciji o Crkvi u suvremenom svijetu „Gaudium et spes“. Teme o kojima se govori u toj konstituciji i danas su područja svjedočenja kršćanske vjere, naprimjer: dostojanstvo ljudske osobe, ljudski rad, svetost ženidbe i obitelji, gospodarski razvitak, život političke zajednice. „Ako je neka država ekonomski nestabilna“, istaknuo je, „dolaze u pitanje i sva nastojanja građana takve države“. Kršćani se trebaju zalagati i za ostvarenje vrednota o kojima govori socijalni nauk Crkve. To su, uz one već spomenute u konstituciji „Gaudium et spes“: opće dobro, suosidijarnost, solidarnost, demokracija, očuvanje okoliša. Podsjetio je i na važan dokument Kongregacije za nauk vjere „Doktrinalna nota o nekim pitanjima vezanim uz sudjelovanje katolika u političkom životu“. U njoj vjernik laik može naći jasne kriterije za glasovanje na političkim izborima i za svoju suodgovornost za društvo. Nakon predavanja razgovaralo se o aktualnim društvenim temama i o uključivanju vjernika u njih: o potrebi promjene izbornog zakona, o obitelji, pobačaju, medijima, crkvenim medijima, rodnoj ideologiji i drugima.

Predavanje „Obilježja stvarnosti hrvatskoga društva – izazovi svjedočenju vjernika laika“ 27. veljače održao je dr. Renato Matić, izvanredni profesor na Odsjeku za sociologiju Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu, član OFS-a. Iznio je mišljenje da je hrvatsko društvo još uvijek obilježeno nedemokratskim totalitarnim naslijeđem; tijekom 28 godina od uspostave višestranačkog Sabora učinjeno je malo na području demokratske edukacije građana. Obilježja takvoga nedemokratskog društva su duhovna zapuštenost osoba, nesposobnost za kritičko mišljenje, manjak samopoštovanja, nesposobnost za kreativno razmišljanje i djelovanje. U takvom društvu vjernici ne mogu ostati pasivni jer su suodgovorni za društvo u kojem žive. Takvo je društvo izazov za kršćane, idealan prostor za njihovo djelovanje. No, to djelovanje mora biti takvo da druge ne isključuje te ima dugoročne ciljeve i planove.

Drugo predavanje tog dana „Svjedočenje vjere i potreba medijskog odgoja mladih i odraslih vjernika“ održao je dr. Igor Kanižaj, izvanredni profesor na Fakultetu političkih znanosti u Zagrebu. U uvodu je istaknuo da je Crkva na području masovnih medija vrlo progresivna, od početka njihove pojave prati njihov razvoj i u njemu sudjeluje. U

osvrtu na najutjecajnije medije u Hrvatskoj napomenuo je da se može zapaziti kako oni nisu skloni promicanju vjerskog svjedočenja poznatih osoba i kako znaju ignorirati događaje o kojima bi po broju sudionika morali izvijestiti (npr. Susret hrvatske katoličke mladeži u Vukovaru, Hod za život u Zagrebu). U izvještavanju o Crkvi, rekao je, ima manipulacija koje se između ostalog zapažaju u izvlačenju vijesti iz konteksta, u poopćivanju pojedinačnih slučajeva, u isticanju negativnog, u govoru o osobama, a ne o problemima itd. U nastavku je iznio rezultate istraživanja izloženosti djece i mladih novim medijima (internet, društvene mreže); koji pokazuju da 80% roditelja traži uvođenje medijskog odgoja u škole. Govoreći o katoličkim medijima, istaknuo je njihovu nepovezanost. Uslijedio je rad u skupinama u kojem su pod vodstvom predavača produbljene teme predavanja.

Poslijepodnevno predavanje „Svjedočenje vjernika laika u hrvatskom društvu – ostvarenja, perspektive i potrebe“ održala je mr. Tanja Popec, urednica vjerskog programa na Hrvatskome katoličkom radiju. Svjedočenje vjernika laika je u društvenom kontekstu obilježeno sekularizmom koji je sve prisutniji, duhovnim osiromašenjem, omalovažavanjem kršćanstva i polarizacijom društva. Crkveni kontekst svjedočenja obilježen je nedovoljnom unutarcrkvenom komunikacijom i smanjivanjem broja aktivnih i zauzetih vjernika. Laici su nedovoljno aktivni i u Crkvi i u društvu. Nedostaje i rad na trajnoj formaciji vjernika laika. Na antropološkoj razini svjedočenje se ostvaruje pred ljudima koji su sve više ispunjeni strahom i depresijom, koji zapadaju u ovisnosti i kojima se često manipulira. No, zaključila je mr. Popec, Isus ima povjerenja u svoje učenike, u svoje vjernike. Govori im „Vi ste sol zemlje! Vi ste svjetlo svijeta!“ unatoč njihovim slabostima i granicama. Hrvatski prostor i naše vrijeme traže novo misionarsko djelovanje vjernika laika. U tom kontekstu naglasila je i primanje sakramenata. Oni nas jačaju u novom životu s Kristom. Podsjetila je na vrijedan dokument HBK „Za život svijeta. Pastoralne smjernice za apostolat vjernika laika u Crkvi i društvu u Hrvatskoj“ (2012.) u kojem ima niz konkretnih poticaja, ali o kojem se premalo govori. U dužem razgovoru s predavačicom teme predavanja povezane su s konkretnim stanjem u našoj Crkvi i društvu.

Na kraju radnog dana Ana Fruk, član Predsjedništva Međunarodnoga vijeća OFS-a, odgovorna za praćenje OFS-a u zemljama središnje i zapadne Europe, govorila je o pripremi, tijeku i odlukama Generalnoga kapitula OFS-a u studenome 2017. u Rimu. Franjevački svjetovni red ima oko 300.000 članova u 112 zemalja. Nacionalna bratstva ustanovljena su u 70 zemalja. Raste broj članova OFS-a u Aziji i Africi. Franjevačka mladež, koja je povezana s OFS-om, ima oko 50.000 članova u 75 zemalja. Izvijestila je, između ostalog, da su na kapitolu osnovani Međunarodni ured za početnu i trajnu formaciju, Međunarodni ured za komunikaciju i Međunarodno tajništvo za mir, pravdu i očuvanje stvorenja te da je odlučeno da se prirede materijali za osposobljavanje za službu u vodstvu OFS-a. Proslava 40. obljetnice obnovljenoga Pravila OFS-a bit će od 24. lipnja 2018. do kraja liturgijske godine 2019.

Posljednjega dana tečaja nazočnima su se obratili Branka Černugelj, nacionalna ministra OFS-a, i Anamarija Tomašević, nacionalna predsjednica Franjevačke mladeži. Nacionalna ministra posvjedočila je kako raspoloživost i prisutnost duhovnih asistenata djeluje poticajno i ohrabrujuće na članove OFS-a. Trenutačno je najvažnija zadaća OFS-a animacija za veću raspoloživost za prihvaćanje službi u vodstvu bratstava OFS-a. Nacionalna predsjednica Franjevačke mladeži istaknula je presudnu

važnost prisutnosti i primjera duhovnih asistenata FRAMA-e. Mladi imaju posebnu potrebu za osobnim susretima i razgovorima s asistentom. Važno im je također kad ih se na bratski način upozori na pogreške ili propuste na putu njihova odrastanja, sazrijevanja i razlučivanja životnog poziva. Istaknula je da asistenti moraju još više isticati važnost primanja sakramenata i važnost svjedočenja vjere ne samo na susretima FRAMA-e nego i izvan Crkve, tamo gdje se živi i druge susreće. U razgovoru nakon njihovih izlaganja govorilo se o pitanjima i teškoćama u životu bratstava OFS-a i FRAMA-e. U osvrtu na tečaj sudionici su predložili nekoliko tema za buduće tečajeve i nekoliko sugestija za rad nacionalnih asistenata OFS-a i FRAMA-e sa starijim bogoslovima franjevačkih provincija u nas.

Završeni Dani o. Ante Gabrića u Metkoviću

Metković, 28.2.2018. (IKA) - Na dan rođenja metkovskog misionara o. Ante Gabrića, 28. veljače, u crkvi Sv. Ilije proroka i u župi sv. Nikole u kapeli Pastoralnog centra o. Ante Gabrića slavljene su mise za oca Gabrića, a potom je u Ustanovi za kulturu i sport u Metkoviću, glazbeno-scenskim recitalom „Pet dolazaka oca Ante Gabrića u domovinu“, završena osmodnevna manifestacija „Dani oca Ante Gabrića u Metkoviću“, obilježena brojnim događajima.

U programu su sudjelovali vrtićani, učenici metkovskih osnovnih i srednjih škola, Klapa sveti Nikola, te školski i crkveni zborovi župa sv. Ilije proroka i svetog Nikole biskupa, uz voditeljice s. Vedranu Krstičević i s. Marijanu Cvitanović.

„Idi kaži cijelom svijetu“ pjesma je kojom su najmlađi sudionici počeli programom s plesom u pet krugova koji su simbolizirali dolazke o. Gabrića u domovinu. Prvi dolazak o. Gabrića 1969. upriličila je OŠ Stjepana Radića, uz koordinatoricu prof. Ivanu Čarapina, filmskom projekcijom, recitacijom Tomar Ašiš, čitanjem govora o. Gabrića iz Rima, pjesmom „Davno je, davno bilo“, molitvom svetog Franje i igrom sjena.

Drugi dolazak 1976. u godini Velikog zavjeta, prikazala je metkovska Gimnazija sa zborom i solistima, uz voditelje i mentore prof. Vanju Gabrić, prof. Martinu Pačić, teologinju Editu Jerković i prof. Jagodu Krešić.

OŠ don Mihovila Pavlinovića prikazala je treći dolazak 1978., kada je s o. Gabrićem stigla i Majka Terezija. Izveli su monolog „Božji most“, autora vjeroučitelja Marinka Tošića, potom igrokaz „Zajedno smo jači,“ pjesmu „Zapali svjetlo“, recitaciju „Molitva Majke Terezije“, a za nastupe ih je pripremila prof. Helena Bjeliš. Program je upotpunila prezentacija fotografija o. Gabrića i Majke Terezije s vjernicima župa koje su posjetili, koju je priredio vjeroučitelj Tomislav Medak.

Recitalom „Zemljovid ljubavi“ uz brojne pjesme i sudionike, Srednja škola Metković prikazala je njegov četvrti dolazak 1984. uz koordinatorice programa prof. Violetu Oršulić i voditeljice profesorice Mirjanu Antulović, Danijelu Baćilo, Sanju Raguž i Suzanu Nižić.

O petom dolasku o. Ante Gabrića u domovinu 1987. prikazan je video isječak, gdje je o. Ante Gabrić bio nazočan na slavlju mladomisnika don Radojka i Rajka Vidovića, te slavlja 25. obljetnice svećenstva don Mile Vidovića.

Slavlje je završeno između ostalih, pjesmom „Od Neretve do Bengala“ uz Klupu sv. Nikole, te metkovskih župnih i školskih zborova.

Na tragu pontifikata pape Franje

Tribina Zajednički vidici u Nadbiskupijskom pastoralnom institutu u Zagrebu

Zagreb, 28.2.2018. (IKA) - Tribine „Zajednički vidici“ već jedanaestu godinu u organizaciji Ureda Zagrebačke nadbiskupije za vjeronauk u školi na čelu i pod vodstvom predstojnice Ureda prof. dr. s. Valentine Blaženke Mandarić nastavljaju promišljati crkvenu i kulturnu stvarnost.

Prvu u nizu ovogodišnjih tribina, koja je održana u Nadbiskupijskom pastoralnom institutu u Zagrebu 28. veljače otvorio je dekan Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu prof. dr. fra Mario Cifrak. Kratkim pozdravom okupljenima dekan je ovogodišnjem nizu zaželio blagoslovljen početak i sretan završetak te je najavio tribinu „Na tragu pontifikata pape Franje“.

Oko 100 okupljenih slušača u temu su uvela dva videozapisa – odreknuće pape Benedikta XVI. od službe rimskoga biskupa i prvi nastup i predstavljanje pape Franje nakon izbora.

Dr. Mandarić, moderatorica susreta, istaknula je kako je Papa vrlo lijepo prihvaćen, a njegov pontifikat medijski izrazito popraćen, ali se također čuju određeni glasovi njegova osporavanja.

Stoga je najavila goste govornike. Zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško dao je naglaske iz papina pontifikata kroz crkvene dokumente koje je objavio, prof. dr. Željko Tanjić promišljao je o dijalogu pape Franje sa suvremenom kulturom, a Davor Ivo Stier, dipl. polit., govorio je o argentinskom kulturnom i političkom kontekstu u kojem je odrastao Jorge Mario Bergoglio te kako se to odrazilo na njegov pontifikat.

O težištima dosadašnje službe pape Franje govorio je biskup Šaško koji smatra da su smjerokazi i pokazatelji duha papinskog služenja ovog konkretnog pape uočljivi kroz crkvene dokumente koje je Papa objavio (osobito enciklike *Lumen fidei* i *Laudato si'*, ali i apostolske pobudnice, bulu te apostolska pisma i konstitucije), a čiju teološku misao i pastoralni smjer dodatno pojašnjavaju audijencije, putovanja, svagdašnje homilije, pojedine geste i dr.

Mons. Šaško istaknuo je u tom smislu da kod pape Franje „ne tražimo lomove i prekide s prethodnim pontifikatima, nego upravo njegove naglaske koji Crkvi daju novu svježinu“. To je, smatra biskup, uočljivo već iz izbora imena Franjo, koje pokazuje Papinu težnju za povezanosti Crkve s Radosnom vijesti, a riječi i geste potiču želju za darivanjem za Crkvu koja je blaga i cijeni milosrđe i jednostavnost.

Društvene i eklesiološke okolnosti iz kojih dolazi svakako su temelj i drukčije osjetljivosti iz koje proizlaze i Papine odluke o preustroju Crkve, kao i o propitivanju crkvenog života radi dosljednog življenja poslanja Crkve. Bori se i protiv klerikalizma i protiv određene duhovne mondenosti.

U vremenu podjela i grubosti Papa ističe da je drugi čovjek dobro, da je svaki čovjek dobro u sebi, te se zalaže protiv svake vrste isključivosti. Na tom tragu Papa traži i nove mogućnosti kulturne sinteze, a na euharistiju gleda kao na puninu života, kao velikodušnu hranu za slabe, a ne nagradu za „dobre“.

O Papinu pogledu na svijet govorio je dr. Tanjić koji je istaknuo da Papa njeguje viziju otvorenog svijeta, gledajući na svijet kritički, ali i konstruktivno kao pastir Crkve. Njegova je premisa da ne isključuje, nego da kroz dijalog djeluje inkluzivno, a to načelo primjenjuje na geopolitičko viđenje svijeta.

Papa, smatra Tanjić, pokazuje da živimo u multipolarnoj stvarnosti i razlikama (primjerice u tehnologiji i socijalnoj pravednosti). Najavom Godine milosrđa Papa stoga želi brisati podcjenjivanje, nasilje i diskriminaciju koja je u

svijetu još vrlo prisutna. Smatra da globalizacija mora biti pravednija i pokazati brigu za one na periferijama, čuvajući identitete pojedinca, naroda i kultura.

U tom kontekstu Papa vidi ulogu politike kao instrumenta protiv lomljivosti socioekonomskih modela koji ne dopuštaju zajedništvo. Uz to, Papa aktivno pokazuje svoj odnos prema životu i čovjeka i ekosustava u cjelini.

Iz perspektive politologa i Hrvata odraslog u Argentini, u istome gradu kao i papa Franjo, govorio je Davor Ivo Stier kako bi pojasnio kontekst iz kojeg je Papa potekao i koji obilježava i njegov pontifikat. Papu Franju obilježile su političke prilike koje su u Argentini bile na snazi osobito 60-ih i 70-ih godina 20. stoljeća, a koje su predstavljene kroz pojam peronizma. Taj se politički pokret, istaknuo je Stier, teško razumije u ambijentu izvan Argentine. Naime, general Peron je u doba industrijalizacije uvidio da se prijetnja komunizma može izbjeći organiziranjem sindikata koje je pak zadržao pod svojom kontrolom.

Političari toga doba i sami su izrasli iz katoličkih škola, a tako i isusovačkih, te je u tom segmentu i isusovac Jorge Mario Bergoglio također bio upoznat s političkim vođama, sa snažnim naglaskom na socijalnoj pravdi i kritici globalizma koji isključuje siromašne. U Argentini je stoga napadan kao osoba koja surađuje s vojnom huntom te Jorge Mario Bergoglio iz tog razloga i kao kardinal kasnije s vladom ostaje na određenoj distanci.

Nakon jezgrovitih izlaganja prof. Mandarić uputila je pitanja svakom govorniku radi pojašnjenja određenih naglasaka iz predavanja. Tako je mons. Šaško pojasnio kako nema loma u odnosu pontifikata pape Franje i njegovih prethodnika preko papina slogana „vrijeme je nad prostorom“, prema kojem je Papa skloniji „sijati“ u budućnost nego brzo doći do plodova.

Na pitanje je li papa Franjo ipak zanemario Europu i težište stavio na zemlje Trećega svijeta dr. Tanjić odgovorio je da je tu ipak riječ o policentričnom razmišljanju na način da se čuva identitet raznih kultura.

U tom smislu ipak Papa poziva Europu da vrati izgublenu vitalnost te da se otvori prema isključenima. Stier je pak pojasnio misao o siromašnoj Crkvi za siromašne, smatrajući da je ovdje riječ ipak o kulturi odbacivanja koju Papa nastoji razotkriti te se stoga zalaže ne samo strogo za materijalno potrebite, nego za sve odbačene i s periferija društva (nerođene, bolesne, društveno isključene).

Govornici su na dar i sjećanje dobili knjigu pape Franje „Oče naš“, izvijestio je Ured za vjeronauk u školi Zagrebačke nadbiskupije.

„Blagdan knjige“

U povodu stote obljetnice rođenja o. Celestina Tomića Veritas - Glasnik sv. Antuna, Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Zagrebu i Kršćanska sadašnjost priredili predstavljaju najnovijih knjiga

Zagreb, 1.3.2018. (IKA) – Jubilarna stota obljetnica rođenja o. Celestina Tomića (1917-2017.) bila je glavni povod da se u Dvorani sv. Franje na Svetom Duhu u Zagrebu 1. ožujka proslavi „blagdan knjige“, kako je simbolički nazvan taj bratsko-kulturološki susret. Veritas - Glasnik sv. Antuna, Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Zagrebu i Kršćanska sadašnjost zajedno su na skupu priredili predstavljanje najnovijih knjiga, vezanih temom ili autorima uz ove priređivače.

Nakon uvodnih pozdrava dr. fra Marija Cifraka, dekana Katoličkoga bogoslovnog fakulteta, dr. Stjepana Brebrića, direktora Kršćanske sadašnjosti, i fra Josipa Blaževića, glavnog urednika Veritasa, u obliku razgovora s autorima

predstavljena su djela: Dr. Celestin Tomić (Ljudevit Maračić, monografija), Jehovini svjedoci (Celestin Tomić, posmrtno) i Osluškujući Božju Riječ (Ivan Karlič, homilije). Voditeljica Tanja Popec, urednica vjerskoga programa Hrvatskoga katoličkog radija, nakon uvodnog promišljanja o Knjizi i knjigama, dobro postavljenim pitanjima od sugovornika je dobila zanimljive i nimalo suhoparne odgovore vezane uz pojedino djelo. Fra Ivan M. Lotar nakon pojedinog razgovora voditeljice s autorima, pročitao je određene odlomke iz spomenutih knjiga, a mlade glazbenice Mirta Lice (harfa) i Tihana Golubić (flauta) umješno su stvarale glazbeni ugođaj prilagođen ovoj situaciji i korizmenom vremenu.

Ispraćaj 8. HRVCON-a u misiju „Resolute Support“ u Afganistanu

Biskup Bogdan poželio im je da budu nositelji mira u Afganistanu i svjedoci Kristove ljubavi prema svakome čovjeku

Zagreb, 1.3.2018. (IKA) - Svečani ispraćaj 8. hrvatskog kontingenta u misiju potpore miru „Resolute Support“ (Odlučna potpora) u Afganistanu započeo je 1. ožujka u kapeli Vojne kapelanije sv. Petra i Pavla u vojarni „Pukovnik Marko Živković“. Misno slavlje predvodio je vojni biskup Jure Bogdan u zajedništvu s vojnim kapelanom o. Zoranom Vujičićem, SI, koji s kontingentom odlazi u Afganistan i đakonom VO don Brankom Čageljom.

U propovijedi je vojni biskup naglasio da je svjestan težine koju svatko od sudionika osjeća zbog odvajanja od svojih obitelji, te da u misiju odlaze zbog ljubavi koju osjećaju prema svojim bližnjima. Poželio im je da budu nositelji mira u Afganistanu, i svjedoci Kristove ljubavi prema svakome čovjeku. Uputio je vojnike da se u teškim trenucima slobodno obrate vojnom kapelanu koji je s njima u misiji, da zajedno od Boga traže pomoć za obavljanje svih zadaća. Na kraju misnog slavlja vojni biskup udijelio je Božji blagoslov i naglasio da su sudionici svih vojnih misija i članovi njihovih obitelji u njegovim molitvama.

U područje misije „Odlučna potpora“ (Resolute Support) u Afganistanu upućuje se 8. HRVCON, koji ima ukupno 106 pripadnika Oružanih snaga RH, od kojih je osam žena. U sastav kontingenta ulaze i tri pripadnika OSRH koji se već nalaze u Afganistanu u sklopu 7. HRVCON-a, a upućuju se i dva vojno-policijaska službena psa. Zajedno s 8. HRVCON-om u područje misije putuju i pripadnici stranih oružanih snaga - Albanije, Crne Gore, Bosne i Hercegovine te Makedonije.

Uz gore spomenute u drugome dijelu svečanosti nazočili su predsjednica Republike i vrhovna zapovjednica Oružanih snaga RH Kolinda Grabar-Kitarović, izaslanik potpredsjednika Vlade i ministra obrane Damira Krstičevića državni tajnik Tomislav Ivić, načelnik Glavnog stožera Oružanih snaga RH general zbora Mirko Šundov sa suradnicima, gradonačelnik Velike Gorice Dražen Barišić, vojni izaslanici i predstavnici Republike Albanije, Bosne i Hercegovine, Crne Gore, Republike Makedonije i Sjedinjenih Američkih Država, izaslanstva Ureda Predsjednice Republike, Ministarstva obrane i Oružanih snaga, kao i članovi obitelji pripadnika kontingenta.

„Budite prepoznatljiviji po odgovornom obavljanju svojih zadaća i po poštovanju koje iskazujete prema afganistanskom narodu, baš kao i vaši prethodnici“, riječi su kojima se Predsjednica obratila vojnicima. Već petnaest godina, naša vojska sudjeluje u mirovnim misijama u Afganistanu i daleko je još od dovršetka zadatka. Zahvalila je članovima njihovih obitelji na potpori koju su im pružili,

kao i na žrtvi koju će podnijeti u narednih šest mjeseci razdvojenog života.

Tomislav Ivić istaknuo je kako su naša iskustva iz Domovinskog rata dragocjena i neprocjenjiva vrijednost, koju hrvatski branitelji i pripadnici pobjedničke Hrvatske vojske kroz naš obrambeni sustav prenose na mlađe naraštaje. Ona ih čine poželjnim sudionicima u mirovnim operacijama i misijama, gdje su hrvatski vojnici izrazito dobro prihvaćeni i vrlo cijenjeni u vojnim strukturama i kod lokalnog stanovništva.

„Svi vi, uime svoje domovine, odlazite u Afganistan izvršavati zahtjevne i odgovorne zadaće. Uvjeren sam da ćete svojim radom pomoći afganistanskim snagama sigurnosti da preuzmu odgovornost za stanje u svojoj zemlji, te da budu u stanju osigurati mir i sigurnost za svoj narod“. Bile su to riječi načelnika GS OSRH general zborna Mirka Šundova. Uz zahvalu obiteljima naglasio je kako sudjelovanje u međunarodnim misijama uvijek otvara nove vidike, daje poticaj za nove izazove i iznad svega oplemenjuje novim iskustvima. Siguran je u spremnost na sve to i da će kvalitetno izvršiti sve svoje zadaće.

Zapovjednik kontingenta brigadir Branko Tubić svima je uputio riječi zahvale i potpore, te je pojasnio da će pripadnici 8. hrvatskog kontingenta biti raspoređeni u Zapovjedništvu za obuku, savjetovanje i pomoć – Sjever u Mazar-e Sharifu i Zapovjedništvu misije u Kabulu. Uz stožerne dužnosti obnašat će i dužnosti savjetnika pripadnika Afganistanske vojske, policije i specijalnih snaga, dužnosti zaštitnih snaga savjetnika i savjetničkih timova, medicinske i vojno-policijske dužnosti. Istaknuo je da je 8. hrvatski kontingent u potpunosti spreman za sve zadaće. Također je siguran u profesionalno izvršenje zadaća i uspjeh, navodi se u izvješću objavljenom na mrežnoj stranici Vojnog ordinarijata.

Islamski i katolički vjeroučitelji posjetili molitvene prostore četiriju vjerskih zajednica u Dubrovniku

Dubrovnik, 1.3.2018. (IKA) - Islamski i katolički vjeroučitelji iz Livna iz susjedne Bosne i Hercegovine posvjedočili su konkretan međureligijski dijalog zajedničkim dolaskom u Dubrovnik gdje su u četvrtak 1. ožujka zajedno posjetili molitvene prostore četiriju vjerskih zajednica u gradu: pravoslavne, islamske, židovske i katoličke.

U pravoslavnoj crkvi Svetog Blagovještenja dočekao ih je đakon Miroslav Bošković koji ih je upoznao s poviješću crkve i vjerskim životom pravoslavnih u Dubrovniku. O umjetničkom značenju crkve govorio im je povjesničar umjetnosti Ivan Viđen. Nakon toga vjeroučitelji su posjetili islamsku džamiju u kojoj ih je dočekao Salkan Herić, te su tu islamski vjeroučitelji imali i molitvu. U židovskoj sinagogi, drugoj u Europi po starosti aktivnoj sinagogi, govorila je Andrea Tošović, a uz sinagogu vjeroučitelji su posjetili i muzej. Na kraju su posjetili katoličku katedralu Uznesenja Blažene Djevice Marije, gdje im se ponovno pridružio povjesničar umjetnosti Viđen, te im predstavio umjetničku i građevinsku vrijednost katedrale. Vjeroučiteljima se u katedrali obratio i generalni vikar Dubrovačke biskupije don Hrvoje Katušić koji je istaknuo važnost svjedočanstva međureligijskog dijaloga.

Vjeroučitelji su tim zajedničkim izletom i druženjem, te posjetom četirima dubrovačkim sakralnim prostorima, vlastitim primjerom pokazali važnost međureligijskog dijaloga i suradnje.

Vjeroučitelji su Dubrovnik posjetili u organizaciji Odbora za međureligijsku suradnju iz Livna, a voditelj organizacije bio je predsjednik navedenog odbora Dinko Periša.

Podjela dječjih Biblija učenicima na području Dubrovačke biskupije

Podijeljeno je ukupno gotovo 4000 Biblija u 23 osnovne škole

Dubrovnik, 2.3.2018. (IKA) - Podjela dječjih Biblija učenicima prva četiri razreda koji pohađaju neki od kršćanskih vjeronauka u osnovnim školama na području Dubrovačke biskupije završena je u petak 2. ožujka. Učenici su s radošću i velikom znatiželjom iz ruku svojih vjeroučitelja primili taj dar, te ga ponijeli svojim kućama, kako bi u obiteljskom krugu nastavili čitati Božju riječ prilagođenu njihovu uzrastu.

Dar je omogućen zajedničkom suradnjom Dubrovačke biskupije i Kristovih Crkava u Republici Hrvatskoj, a izdavanje je financirala Istočna europska misija. Zahvaljujući Jurici Lazaru iz Kristove Crkve iz Varaždina, ujedno direktoru crkvene službe „Hrvatska za Krista“ i dubrovačkom biskupu Mati Uziniću, te obostranoj otvorenosti i spremnosti na ekumenski dijalog na posve konkretan način, svaki učenik dobio je svoj primjerak Biblije. Podijeljeno je ukupno gotovo 4000 Biblija u 23 osnovne škole na području Dubrovačke biskupije.

Projekt će se nastaviti i kroz iduće godine, podjelom Biblija novim generacijama prvih razreda osnovne škole. U organizacijskom smislu podjelu po školama su proveli Caritas Dubrovačke biskupije i Katehetski ured.

Blagoslovljene nove postaje križnog puta u župi Gospe u Siti u Strožancu

Novopostavljeni križni put, dimenzija 40 x 40 cm, rađen je tehnikom akrila na medijapanu, autorica je župljanka Ivana Bilić Antičević

Strožanac, 2.3.2018. (IKA) - U župi Gospe u Siti u Strožancu u petak 2. ožujka splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić predvodio je svečano euharistijsko slavlje i blagoslovio nove postaje križnog puta koje je izradila župljanka, mr. likovne umjetnosti, Ivana Bilić Antičević.

Novopostavljeni križni put, dimenzija 40 x 40 cm, rađen je tehnikom akrila na medijapanu. Autorica je istaknula kako je zajedno sa župnikom don Antom Vrankovićem već duže vrijeme razmišljala o ovim postajama i kako je sretna što se ta zajednička želja napokon uspjela i realizirati. „Onog dana kad me Gospodin zazvao i kada sam mu odgovorila, ne prestaje me darivati u svojoj ljubavi i osjećam da najmanje što mogu učiniti jest proslavljati ga u svom radu, ali prije svega u svom životu. Neka i ovaj Put križa bude Njemu na slavu. Htjela sam ga prikazati kao Isusa nade i beskrayne ljubavi prema meni i svakom čovjeku. Iz njega ljubav pršti, isijava i želi nas zahvatiti svojim plemenom. Ako iskra tog plamena zahvati nečije srce preko ovih likovnih djela, to je moja radost i moja nagrada“, kazala je Bilić Antičević.

Svečanost je počela prigodnom riječju akademske slikarice Ane Marije Botteri koja je naglasila kako ovaj Put križa oslikava Krista obasjanog mističnim svjetlom dok nosi svoju i našu tešku muku. „Pogledi su to koji na poseban način prilaze patnji s brižnom ljubavlju. Prigušen kolorit dodatno ističe tu patnju koja se pred nama odvija. Stvarajući ovo djelo svjedočanstva vjere i nade, umjetnica nas hrabro i nadahnuto upućuje na molitvu“, rekla je Botteri. Potom je nadbiskup Barišić blagoslovio postaje. Uslijedila je pobožnost križnog puta koji je predvodio župnik don Ante Vranković, a molitve je čitala, i za tu prigodu napisala, Ivana Bilić Antičević.

Predvođeci euharistijsko slavlje, mons. Barišić govorio je o značenju korizme za život vjernika. Kazao je kako je to

vrijeme milosti „u kojem smo pozvani dublje preispitati sebe, svoj odnos s Bogom i bližnjima“. „Ako uspijemo nakon ove korizme biti barem malo bolji ljudi i vjernici, ako učinimo iskorak prema bližnjemu, posebno prema onima s kojima nismo u dobrim odnosima, ili prema onima koji su potrebni naše pažnje i pomoći, onda ćemo zaista u našem životu doživjeti Uskrs“, istaknuo je. Posebno se osvrnuo na obiteljske odnose i kazao kako ne postoje idealni supružnici, roditelji i djeca, no da uz malo truda, volje, ljubavi i poniznosti te uz molitvu, ni jedan problem nije nerješiv. Okupljene vjernike pozvao je na Treći nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji 15. i 16. rujna u Splitu i Solinu.

Vjernicima se obratio i župnik don Ante Vranković koji je zahvalio nadbiskupu Barišiću na nazočnosti i Ivani Bilić Antičević na trudu i požrtvornosti pri izradi postaja križnog puta. Zahvalio je i svojim župljanima na podršci. Misno slavlje pjesmom je animirao župni zbor.

Ivana Bilić Antičević rođena je 1988. godine u Bjelovaru, gdje je završila opću gimnaziju. Godine 2013. stječe zvanje magistra likovne kulture i likovne umjetnosti na Umjetničkoj akademiji u Splitu. Izlagala je na nekoliko skupnih izložbi, a djela joj se nalaze u mnogim zbirkama i samostanima. Najveći dio njenog opusa je sakralne tematike. Križni put na Strožancu joj je prvo veliko djelo. Živi sa suprugom i troje djece u Podstrani i predaje likovnu kulturu u osnovnoj školi u Studencima. Članica je udruga Obiteljsko obogaćivanje i HULU-a.

Veliko nadbiskupijsko hodočašće bl. Alojziju Stepincu u Krašić

Krašić, 3.3.2018. (IKA/TU) – Oko šest tisuća vjernika Đakovačko-osječke nadbiskupije sudjelovalo je 3. ožujka u velikom nadbiskupijskom hodočašću bl. Alojziju Stepincu u Zagreb i Krašić pod geslom „Najsvjetliji lik si nam“. Unatoč teškim vremenskim uvjetima, hladnoći, snijegu te povremeno i ledenoj kiši koja je u jutarnjim satima pratila hodočasnike, više od četiri tisuće vjernika, s dvojicom nadbiskupa i svojim svećenicima te redovnicima i redovnicama, stiglo je na prvu hodočasničku postaju – Stepinčev rodni Krašić, ujedno i mjesto njegova preminuća. U župnoj crkvi Presvetoga Trojstva, u kojoj je blaženi Alojzije kršten i gdje je slavio svoju posljednju misu, hodočasnici su sudjelovali u prigodnoj pobožnosti a mnogi su uspjeli ući i u spomen-sobe krašićkoga župnoga doma u kojima je blaženi kardinal Stepinac provodio posljednje godine svoga uzništva te razgledali sačuvani namještaj i predmete koje je blaženik koristio.

Središnja hodočasnička pobožnost pod nazivom „Psalmidija Mučenika i Pastira“, koju je u zajedništvu s đakovačko-osječkim nadbiskupom Đurom Hranićem predvodio umirovljeni nadbiskup Marin Srakić, održana je u župnoj crkvi. Ondje je sve okupljene u crkvi i na prostoru oko crkve pozdravio domaći župnik Ivan Vučak. Nakon psalmidije i evanđeoskog odlomka nadbiskup Srakić je na početku homilije podsjetio na ukop pape Ivana Pavla II., kada je nepregledno mnoštvo vjernika jednoglasno i gromoglasno izreklo svoje osjećaje i želje kličući: „Santo subito! – Svetac odmah!“ S istim se osjećajima i željama, podsjetio je nadbiskup, cijeli vjernički hrvatski narod prije 58 godina opraštao od svoga pastira, mučenika kardinala Alojzija Stepinca.

Istaknuvši kako je blaženi Alojzije Stepinac i za svoga života, ali i kasnije bio zvijezda vodilja ne samo biskupima i svećenicima, nego i vjernicima i svim ljudima dobre volje, nadbiskup je dodao: „Te osjećaje njegovali su brojni svećenički kandidati i svećenici koji su samo na spomen

njegova imena završili u zatvoru. Te osjećaje i želje podržavali su i naši đakovački bogoslovi koji su mu pisali i on na ta pisma odgovarao, a jedno od pisama putovalo je punih 61 godinu od Krašića do Đakova. To smo mi bogoslovi izrazili na dan njegove smrti rečenicom kojom smo izrekli svoje osjećaje odmah na dan njegove smrti: Odlazi, ali ne za dugo, da nam se za par godina vrati s aureolom na glavi... To je želja cijelog našeg naroda - cijelog svijeta. I ovo naše veliko nadbiskupijsko hodočašće izražava iste osjećaje i želje dosadašnjih generacija: 'Santo subito, santo subito!' Nadamo se da će nas papa Franjo u tome obradovati! Nikakve ideologije, ili politička opredjeljenja ne mogu skinuti s kardinala Stepinca oznaku svetosti."

Nadbiskup Srakić također se prisjetio dana blaženikove smrti: „Naša generacija bogoslova i svećenika neumorno je prepisivala njegove propovijedi, kateheze i homilije. Iako su izlazile anonimno (ciklostilom), znali smo iz kakva su srca izlazile i koja ih je ruka napisala. One su bile krcate bogatim mislima i porukama iz Svetog pisma, crkvenih otaca i sabora." Hodočasnici u Krašiću mons. Srakić orisao je blaženika kao prvoga pastira Crkve u Hrvata, zauzetoga u borbi za slobodu naviještanja na svim područjima, od vjeronauka za djecu i mladež u školama do slobodne vjerske pouke u obiteljima i crkvama. „Proročki je prokazivao razorne moći svih ideologija kojih je cilj bio protivan časti pravoga Boga i dostojanstva ljudske osobe. Svi prognani zbog rasne, klasne i nacionalističke ideologije u njemu su imali svoga zaštitnika. U liječenju socijalne bijede darivao je od svoga stola i od crkvenih dobara. U svakom je političkom sustavu branio slobodu i nadnaravno podrijetlo Katoličke Crkve. Kada zbog vjernosti savjesti nije dopustio da Crkva postane ropkinjom komunističke ideologije te da se odcjepljenjem od Rima stvori tzv. 'Hrvatska nacionalna crkva', montiran mu je politički proces na kojem ga je komunistički sud 11. listopada 1946. osudio na 16 godina robije. Vlasti su ga za života zatvarale, progonile i mučile do te mjere da je zbog takvih postupka uvršten u red mučenika. A poslije njegove smrti uvrštavale su ga u red 'ratnih zločinaca' pa se i na njega mogu primijeniti riječi iz Markova Evanđelja: I ubrojiše ga među zločince (Mk. 15, 29), na što je on odgovorio: Osuđen sam nevin; savjest mi ništa ne predbacuje i budućnost će to pokazati. Uza sva nastojanja da ga se ocrni, njegov lik jednako onako kako je blistao za života blista i u smrti, kao i u svjedočanstvu povijesti", istaknuo je nadbiskup Srakić.

Zaključujući kako je Stepinac najsvjetliji lik naše nacionalne i crkvene povijesti, koji se cijeli svoj život molitvom i žrtvom zalagao za dvije neporecive kršćanske svetinje: Boga i čovjeka, nadbiskup je na kraju dodao: „Prigodom pohoda Rimu nama hrvatskim biskupima na Kongregaciji za proglašenje svetih priznali su: Sveti papa Ivan Pavao II. proglasio je blaženima i svetima mnogo muževa i žena, no većinu od njih častit će tek njihove redovničke ili biskupijske zajednice ili možda u najboljem slučaju narodne narode i sva vremena. Ovo hodočašće za nas je čin zahvalnosti za dar 'najsvjetlijeg lika' što nam ga je dao Gospodin i ujedno molitva da ga Onaj u koga se uzdao nagradi svetačkom aureolom."

Zanosno je tog subotnjega prijepodneva odzvanjao „mali“ Krašić pjesmom hodočasničke rijeke pristigle s obala Drave, Save i Dunava, dok je prolazila ispred zavjetnoga oltara s blaženikovim relikvijama i likom Gospe Bistričke. Svatko je i osobno htio dotaknuti zavjetne moći i u srcu preporučiti svoj osobni životni put, svoje bližnje i sav narod.

Hodočašće Đakovačko-osječke nadbiskupije na grob bl.**Alojzija Stepinca**

Želim li sačuvati svoj život, svoju komotnost i slobodu, svoj izgled i zdravlje, te ne želim prihvatiti obaveze; ne želim djecu, pa čak niti muža, odnosno ženu; i čuvam svoju neovisnost; pazim da se ne istrošim; pazim na svoj fizički izgled – na kraju ostajem sam, istaknuo nadbiskup Hranić

Zagreb, 3.3.2018. (IKA) - Stepinčevu katedralu i grob bl. Alojzija Stepinca u subotu 3. ožujka pohodili su hodočasnici iz Đakovačko-osječke nadbiskupije. Šest tisuća hodočasnika ispunilo je zagrebačku katedralu do posljednjeg mjesta, a brojni su vjernici ostali ispred ulaznih vrata. Veliko nadbiskupijsko hodočašće Đakovačko-osječke nadbiskupije u Zagreb i Krašić predvodio je đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić, u zajedništvu s umirovljenim đakovačko-osječkim nadbiskupom Marinom Srakićem stotinjak biskupijskih i redovničkih svećenika, đakona i redovnica.

U ime zagrebačkoga nadbiskupa, kardinala Josipa Bozanića, hodočasnike je pozdravio zagrebački pomoćni biskup Mijo Gorski, istaknuvši veliku radost što Stepinčeva katedrala prima ponosne Slavonce koji su kroz stoljeća unatoč svim protivštinama ustrajali u katoličkoj vjeri i ljubavi prema Domovini.

Na početku euharistijskog slavlja biskup Hranić rekao je da se veliko hodočašće Đakovačko-osječke nadbiskupije na grob bl. Alojzija odvija pod geslom „Najsvjetliji lik si nam Crkve u Hrvata!“ i to o 120. obljetnici rođenja bl. kardinala u Krašiću (1898.) i 20. obljetnici njegove beatifikacije u Mariji Bistrici (1998.). „Hvala svima vama koji se niste uplašili ledene kiše i hladnoće i koji ste jutros i krenuli na put, te dragom Bogu koji vas snaži i krijepi u prihvaćanju hodočasničkih poteškoća i žrtve“, rekao je mons. Hranić.

U homiliji, tumačeći Isusove riječi o pšeničnom zrnu koje donosi obilat rod samo ako umre, biskup Hranić istaknuo je da u svjetlu te evanđeoske mudrosti valja promatrati život i mučeništvo bl. Alojzija, ali i mnogih drugih hrvatskih mučenika komunističkog režima od kojih Đakovačko-osječka nadbiskupija broji i tridesetak svećenika te više od dvadeset tisuća vjernika laika. „Želim li sačuvati svoj život, svoju komotnost i slobodu, svoj izgled i zdravlje, te ne želim prihvatiti obaveze; ne želim djecu, pa čak niti muža, odnosno ženu; i čuvam svoju neovisnost; pazim da se ne istrošim; pazim na svoj fizički izgled – na kraju ostajem sam“, naglasio je mons. Hranić.

Bl. kardinal Stepinac izabrao je darivanje svoga života drugima kroz svećeničku službu, a postaviš biskupom cijeli svoj život pretvorio je u navještaj Evandjelja, hrabru proročku riječ i služenje ljudima. „Razlikovao je državu od vlasti. Radovao se ostvarenju vjekovnog sna hrvatskog naroda o ponovnom osamostaljenju hrvatske države i istodobno je hrabro žigosao zlodjela ustaške vlasti“, istaknuo je mons. Hranić. Odmah nakon dolaska komunističke vlasti bl. Alojzije prozreo je namjere i poteze novih vlastodržaca. „Uvidio je da proročke glasove, one biskupe i svećenike koji su predstavljali moralnu vertikalu i stup za ostale, komunistička vlast želi slomiti, ušutkati i ukloniti. U toj teškoj situaciji on se pokazao kao istinski i neustrašivi pastir Crkve. Potpuno slobodan od sebe i straha za svoj život branio je ljudska prava i slobodu Crkve“, rekao je đakovačko-osječki nadbiskup. Mons. Hranić uputio je na činjenicu da je blaženi kardinal upravo u svećenicima koji su kompromitirali vjernost Katoličkoj Crkvi, uključivši se u tzv. svećenička udruženja pod kontrolom komunističke partije vidio ispunjenje evanđeoskih riječi „tko ljubi svoj život, izgubit će ga“. „Mučeništvo kardinala Stepinca ponovna je proslava smrti i uskrsnuća Isusa Krista. Gubitnik i onaj koji je u očima ljudi bio ponižen, je proslavljeni

pobjednik“, rekao je mons. Hranić.

Prije završnog blagoslova nadbiskup Hranić predvodio je hodočasničku molitvu pred grobom bl. Alojzija Stepinca, preporučivši nakane vjernika u njegov moćni zagovor.

Na kraju svečanog euharistijskog slavlja biskup Hranić posebno je zahvalio generalnom vikaru Đakovačko-osječke nadbiskupije mons. Ivanu Čuriću, istaknuvši njegov nesebični angažman kod organizacije hodočašća, izvijestio je Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije.

Hodočašće vjernika Sisačke biskupije u svetišće sv. Josipa u Karlovac

Ako je ova zemlja 'Lijepa naša', koju su kroz povijest željeli zauzeti i Turci i Srbi, i Mlečani i Bečani, Mađari i Tataři... pa zar onda nije ona i nama lijepa? Zar ne možemo već jednom od nje stvoriti mjesto gdje se može lijepo živjeti, gdje su ljudi zadovoljni i sretni, istaknuo biskup Košić

Karlovac, 3.3.2018. (IKA) - Više od tisuću vjernika s područja Sisačke biskupije hodočastilo je u subotu 3. ožujka u Nacionalno svetišće sv. Josipa u Karlovcu. Tom prigodom svečano misno slavlje predvodio je sisački biskup Vlado Košić u zajedništvu s rektorom svetišta mons. Antunom Senteom, ml. i tridesetak svećenika.

Na početku homilije biskup je podsjetio kako je u Zagrebačkoj nadbiskupiji proglašena Godina svetog Josipa jer se ove godine slavi 330. obljetnica kako je Hrvatski državni sabor na molbu i preporuku zagrebačkog biskupa Martina Borkovića izabrao i proglasio svetog Josipa za zaštitnika Hrvatskog kraljevstva. „Činjenica da je sveti Josip zaštitnik Hrvatske i postojanje ovog svetišta, koje su hrvatski biskupi proglasili nacionalnim svetišćem sv. Josipa, razlog je našeg hodočašća u Karlovac, u ovo svetišće. Vrijeme kad je Hrvatski državni sabor proglasio sv. Josipa zaštitnikom Domovine bilo je bremenito događajima i opasnostima. Bilo je to 10. lipnja 1687., dakle, svega nekoliko godina nakon slavne kršćanske pobjede nad Osmanlijama u Beču 12. rujna 1683., a ne tako davno i što su u Bečkom Novom Mjestu na prijevaru pogubljeni naši nacionalni prvaci: ban grof Petar Zrinski i knez Fran Krsto Frankopan. Prema tome Turci su neprestano, već više stoljeća, nadirali na Zapad, prijeteci da pokore Europu, a mi Hrvati bili smo štiti Europe, bili smo 'predziđe kršćanstva', jer su u toj invaziji najviše ginuli upravo naši hrvatski ljudi. Činjenica je da se tada ta obrana više tumačila i shvaćala, kako s naše tako i s agresorske strane, kao sraz kršćanstva i islama, pa je tako i papa Klement VIII., nakon slavne pobjede u 16. st. u Sisku, točnije 22. lipnja 1593., našem hrvatskom banu Tomi Bakaču, čestitao na tome da se kršćanstvo obranilo od islama. Što reći i na drugu opasnost, koja se zvala protestantizam. Hrvatski državni sabor na više je načina štiti katoličku vjeru, te je ne samo organizirao i financirao obranu od Osmanlija, nego je donio i propise o zabrani reformacije i protestantizma na tlu Trojedine hrvatsko-slavonsko-dalmatinske kraljevine. Različite dakle ugroze Domovine bile su razlog zašto je Hrvatska po svojim predstavnicima izabrala svetoga Josipa za svoga zaštitnika“, ustvrdio je biskup.

U nastavku biskup Košić podsjetio je kako je sv. Josip i zaštitnik obitelji, radnika, zaručnika te posebno zaštitnik dobre smrti, jer se vjeruje da je uz njegov samrti odar bio sam Sin Božji. „Tako se možemo i mi danas njemu uteći u zagovor. Preporučujemo mu našu Domovinu Hrvatsku. Nije ona ni danas bez problema i teških iskušenja. Molimo ga da bdije nad našim hrvatskim narodom i nad našom domovinom 'da bi vazda sretna bila!' Molimo za naše obitelji, za djecu, da ne izumre naš narod, da se roditelji ne

boje djece, da se žrtvuju za brojnu obitelj, da to ne bude sramota nego ponos u našem narodu: da u obitelji bude što više djece! Djeca su Božji dar, djeca su budućnost, djeca znače opredjeljenje za život... Molimo i za naše radnike, da svi imaju posla, da marljivo rade, da se ne boje preuzeti odgovornost, ali da budu uvijek savjesni i da budu za taj svoj rad dobro plaćeni, da poslodavci ne manipuliraju njihovim sudbinama i sudbinama njihovih obitelji, da ih ne otpuštaju; molimo također da radnici, i osobito mladi i školovani ljudi, ne budu obijesni pa traže bolje uvjete napuštajući domovinu, nego da se radije bore za svoja prava u svojem kraju i ne napuštajući svoju rodnu grudu. Jer ako je ova zemlja 'Lijepa naša', koju su kroz povijest željeli zauzeti i Turci i Srbi, i Mlečani i Bečani, Mađari i Tataři... pa zar onda nije ona i nama lijepa? Zar ne možemo već jednom od nje stvoriti mjesto gdje se može lijepo živjeti, gdje su ljudi zadovoljni i sretni? No, kao da uvijek netko namjerno proizvodi tu paniku i unosi nemir, razara postignute mogućnosti i sije strah za budućnost... Stvarno se pitam, je li to doista nečija namjera da uvjeri Hrvate kako ne mogu imati svoju neovisnu državu i kako ne znaju njome upravljati, kako je tuđin bio uvijek bolji naš gospodar i kako je kod tuđinca sve bolje i da Hrvat treba uvijek biti samo sluga... Također molimo svetoga Josipa da se naši mladi ne boje sklopiti sveti crkveni brak, da djevojke pronađu svoje supruge, a mladići svoje supruge koje im je Bog namijenio, jer Bog spaja ljude i 'što Bog združi čovjek neka ne rastavlja'. Da ne bude rastava bračnih zajednica, da bračni supružnici sačuvaju svoje zajedništvo, da njihove obitelji budu slika Krista i Crkve, jer je to 'otajstvo veliko!' Obitelj naime predstavlja samu zajednicu Krista i Crkve te kao što Krist ljubi Crkvu, tako bi se morali ljubiti muž i žena u svojoj obitelji", rekao je biskup, istaknuvši kako uz milost bračnog poziva ide i poziv u duhovno zvanje, zvanje onih koji se posvećuju službi Crkve i životu za Crkvu. „Molimo zagovor svetog Josipa da naša Sisačka biskupija ima dovoljno duhovnih zvanja: molimo za sve naše svećenike, molimo za naše bogoslove i sjemeništare, za naše redovničke kandidate i kandidatice, te za nova zvanja, da se mladi hrabro odazovu na Isusov poziv. Potrebni su nam Božji pastiri, Božji svjedoci i oni koji žive za Crkvu te svima pokazuju put radosti kršćanskog života", zaključio je biskup.

Nakon popričesne molitve okupljene je pozdravio mons. Sente. Istaknuvši veliku povezanost Siska i Karlovca, mons. Sente biskupu Košiću darovao je Medalju sv. Josipa. Misno slavje animirali su članovi župnih zborova s područja Sisačke biskupije uz orguljašku pratnju vlč. Roberta Jakice, a hodočašće je zaključeno euharistijskim klanjanjem koje je predvodio đakon Hrvoje Zovko.

Hodočašće Mostarsko-duvanjske i Trebinjsko-mrkanske biskupije na grob bl. Alojzija Stepinca

Zagreb, 3.3.2018. (IKA) - Zagrebačku prvostolnicu i grob bl. Alojzija Stepinca, u subotu 3. ožujka pod geslom „in nomine Domini" pohodili su vjernici Mostarsko-duvanjske i Trebinjsko-mrkanske biskupije. Tisuću i petsto hodočasnika predvođenih mostarsko-duvanjskim biskupom i upraviteljem trebinjsko-mrkanskim Ratkom Perićem te pedesetak dijecezanskih i redovničkih svećenika, kao i redovnica više redovničkih zajednica, u jutarnjim satima ispunili su trg ispred Stepinčeve katedrale. Uime zagrebačkoga nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića, hodočasnike je pozdravio zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško. „Lijepo je vidjeti sve vas, osobito mlade, okupljene usprkos izvanjskoj hladnoći, u toplini srca koja jedina otvara obzor budućnosti; lijepo je vidjeti Hercegovinu u zagrljaju ove prvostolnice i

dirljivo je vidjeti Hercegovinu koja grli ovo središte naše Crkve i naroda, oslonjenu na uzor blaženoga Alojzija", rekao je mons. Šaško.

Hodočasnički molitveni program velikoga biskupijskog hodočašća u zagrebačku katedralu u prigodi 120. obljetnice Stepinčeva rođenja i 20. obljetnice beatifikacije sastojao se od zajedničkog pokorničkog bogoslužja, ispovijedi, osobne pobožnosti bl. Alojziju te mise koju je predvodio biskup Perić. U propovijedi povezo je postaje križnog puta sa životom bl. Alojzija. „Nadbiskup Alojzije Stepinac doživio je četrnaest stajališta križnog puta u četrnaest godina svoga zatvorskog, zatočeničkoga sužanjstva, od presude u Zagrebu 11. listopada 1946. do preminuća u Krašiću 10. veljače 1960.", rekao je. Podsjetio se kako je to bilo na sprovodu blaženika. „Imao sam prigodu, kao učenik prvog razreda gimnazije na Šalati zajedno s ostalih 450 sjemeništara, biti ovdje na sprovodu. Evo tu gdje je ovaj stup, verali smo se kao lasice da vidimo i to čudo od sprovoda", rekao je mons. Perić, pobudivši oduševljenje vjernika. Nakon mise vjernici su molili pred grobom bl. Stepinca te posjetili njegov Muzej, izvijestio je Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije.

Hvarske pjesme Velikog tjedna i procesija „Za križen" u požeškoj katedrali

Požega, 3.3.2018. (IKA) - U požeškoj katedrali u predvečerje treće korizmene nedjelje, 3. ožujka, gostovao je Zbor sv. Cecilije s članovima bratovštine Presvetog Oltarskog Sakramenta župe Marijina Uznesenja iz Jelse na otoku Hvaru, koji je ostvaren zauzimanjem prof. Miljenka Kapovića iz Rijeke. Na početku koncerta don Stanko Jerčić, župnik Jelse na Hvaru, predstavio je procesiju „Za križen" i pjevače iz njegove župe. Pod ravnanjem dirigenta Slavka Reljića izveli su oratorij „Za križen", sastavljen od bogatstva napjeva muke Gospodnje, Gospina plača i korizmenih pjesama s otoka Hvara. Uz glazbeni dio nije nedostajao ni scenski prikaz procesije Velikog četvrtka i petka koja prolazi kroz pet mjesta otoka Hvara: Jelsu, Pitve, Vrisnik, Svirče, Vrbanj i Vrbosku. Spomenuta procesija „Za križen" je hodočašće vjere i odanosti, pobožno meditiranje o odnosu s ljudima i Bogom, čin produbljenja sabranosti, pokajanja i pokore. Brojni vjernici u katedrali na čelu s požeškim biskupom Antunom Škvorčevićem doživjeli su taj glazbeno-molitveni događaj kao uprisutnjenje muke Kristove po napjevima i običajima s otoka Hvara. Na završetku te jedinstvene glazbeno-scenske pobožnosti, biskup Škvorčević rekao je kako ih je „pjesmom i riječju dotaknula dubina i snaga hrvatske hvarske duše od davnine koja je u njih utisnula svoju vjeru, pobožnost, suosjećajnost za Isusova patnju i ljubav na križu u kojoj je pronalazila utjehu i snagu na svom životnom putu". Istaknuo je kako je „ta pobožnost postala tradicijom kojoj je svaki naraštaj dodavao svoju vlastitost pa u njoj na zgusnut način susrećemo povijest hvarske vjerničke duše sve do današnjih pjevača, nositelja te tradicije, koji su svojim glasom omogućili da ona progovori svom snagom". Zahvalio je izvođačima na čelu s njihovim župnikom don Stankom Jerčićem što su došli u Požegu. Gosti iz Hvara potom su biskupu i katedralnom župniku Ivici Žuljeviću uručili darove.

Članovi spomenutog Zbora i Bratovštine s istim su programom nastupili prethodnog dana u župnoj crkvi Bezgrešnog začeća Blažene Djevice Marije u Novoj Gradiški.

7. humanitarni malonogometni turnir „Nisi sam“

Sav prihod od prodanih ulaznica i donacije namijenjene su za liječenje dvije djevojčice

Velika, 3.3.2018. (IKA) - U organizaciji Caritasa Požeške biskupije i Katoličke gimnazije s pravom javnosti u Požegi, u sportskoj dvorani osnovne škole Ivan Goran Kovačić u Velikoj održan je 3. ožujka sedmi humanitarni malonogometni turnir „Nisi sam“. Sav prihod od prodanih ulaznica i donacije namijenjene su obitelji Ivana i Valentine Kesić za liječenje njihovih kćeri blizanki Klare i Marte, djevojčica rođenih s teškim tjelesnim oštećenjima. Domaćin turniru bila je Općina Velika na čelu s načelnikom Vladom Bobanom i OŠ Ivana Gorana Kovačića čiji je ravnatelj Zdravko Barun širom otvorio vrata kako mladim natjecateljima tako i svim dobronamjernim ljudima koji su došli popratiti događaj pod vodstvom prof. Marija Raguža i njegovih suradnika Emi Majin, Ane Grgić i Ivana Čuljka, tajnika Caritasa Požeške biskupije Ivica Rajkovače koji je otvorio turnir te mnogih drugih koji su pomogli realizaciju spomenutog turnira. Sportska dvorana OŠ I. G. Kovačića bila je domaćinom 11 ekipa malih nogometaša rođenih do 2009. godine, ali i četirima ekipama koje su odigrale dvije revijalne utakmice. Ekipe limača koje su i ove godine svojim dolaskom, sudjelovanjem, fair-play igrom i kotizacijom pomogle obitelji Kesić su: ŠN Legen Slavonski Brod, ŠN Batrina, HNK Daruvar 1, HNK Daruvar 2, NK Kaptol, NK Papuk Velika, NK Mladost Pavlovci, NK Budućnost Rešetari te domaće ekipe Slavonija Požega 1, Slavonija Požega 2 te Slavonija Požega 3. Nažalost, dvije ekipe koje zbog lošeg vremena nisu uspjele stići na turnir jesu limači Hajduka iz Pakraca i Jedinstva iz Donjeg Miholjca. Revijalne utakmice odigrale su djevojke Katoličke gimnazije iz Požege i djevojčice NK Papuka te mladići Katoličke gimnazije iz Požege i mladići Gimnazije iz Požege. Ukupno je odigrano 28 utakmica i to dvije revijalne i 26 u sustavu natjecanja. Premda je čitavo natjecanje prije svega imalo humanitarni i prijateljski karakter, i ono je iznjedrilo neke ekipe i neke igrače koji su se ovaj put istaknuli kao najbolji. U finalnoj utakmici ekipa limača NK Slavonije 1 Požega pobjedila je limače HNK Daruvara 1 rezultatom 4:0 i uzela pehar humanitarnog malonogometnog turnira „Nisi sam“. Treće mjesto zauzela je ekipa Mladosti iz Pavlovaca, a četvrto ŠN Legen iz Slavonskog Broda. Najboljim igračem proglašen je Jan Paukner iz pobjedničke ekipe NK Slavonija 1, dok je za najboljeg vratara proglašen Matej Bartoš iz drugoplasirane ekipe HNK Daruvara 1. S 11 pogodaka najbolji strijelac turnira bio je Karlo Miloš iz ŠN Legena. Na koncu turnira nazočnima se obratio i Ivan Kesić, otac Marte i Klare te je zahvalio svima, istaknuvši kako su on i njegova supruga Valentina dobili križ u životu koji nastoje nositi onako kako najbolje mogu i znaju te su ga objeručke prihvatili, vjerujući da svojim snagama te računajući na Božju pomoć mogu svojim kćerima pružiti dostojan život i olakšati im tjelesne muke. Pehar i medalje za prvo mjesto mladim nogometašima dodijelio je ravnatelj Caritasa Požeške biskupije Ivan Popić, drugoplasiranoj ekipi iz Daruvara načelnik općine Velika Vlado Boban, trećeplasiranoj ekipi Mladosti iz Pavlovaca ravnatelj OŠ Ivana Gorana Kovačića Zdravko Barun, a četvrtoplasiranoj ekipi limača iz Škole nogometa Legen tajnik Caritasa Požeške biskupije Ivica Rajkovača. Pojedinačne nagrade za najboljeg igrača, vratara i strijelca uručili su bivši učenici Katoličke gimnazije i od samih početaka najbliži suradnici prof. Marija Raguža Ivan Čuljak, Emi Majin i Ana Grgić. Zahvalnice sucima koji su i ove godine svoj angažman odradili u humanitarne svrhe, Tomislavu Šipuri i Jozi Brezickom, dodijelio je organizator turnira prof. Raguž. Za

svesrdnu pomoć i otvorenost u domaćinstvu i logistici zahvalnice su uručene i načelniku Vladi Bobanu i ravnatelju Zdravku Barunu. Pri koncu nazočnima se obratio ravnatelj Caritasa Ivan Popić koji je prenio pozdrave i zahvale požeškog biskupa Antuna Škvorčevića koji nije bio u mogućnosti sudjelovati. Zahvalio je svima koji su se uključili u humanitarni malonogometni turnir, istaknuvši kako i naziv turnira „Nisi sam“ svjedoči da obitelj Kesić nije sama u svojoj svakodnevnoj borbi kako bi svojim kćerima omogućila dostojan život, a to ovaj dan svjedoče svi natjecatelji, organizatori i donatori koji su, svaki na svoj način posvjedočili, ljubav prema bližnjemu. Istaknuo je kako se taj dan u Velikoj očitovao hrvatsko srce koje ima sućuti i ljubavi prema bližnjemu, srce koje ne može ostati zatvoreno pred patnjom i boli čovjeka pored nas. Upravo nas na takvu ljubav poziva Isus Krist, jedini Spasitelj čovjeka koji je svojom žrtvom na križu posvjedočio koliko nas voli, a ljubav koju iskazujemo drugima, osobito bližnjima u potrebi, svjedoči kakvi smo kršćani, rekao je. Zahvalio je obitelji Kesić na njihovoj brizi te istaknuo kako životni križ, kad je prihvaćen s ljubavlju, možda ne postaje lakši, ali postaje smisleniji i nosi se posebnom snagom koja dolazi odozgor, od Isusa Krista koji je dragovoljno prihvatio križ i pobijedivši patnju i smrt otvorio svakom čovjeku vrata vječnosti. Svoju zahvalu prenio je prof. Mariju Ragužu i njegovim suradnicima za trud i ljubav kojom kroz proteklih sedam godina organizira spomenuti turnir. Zatvarajući turnir, rekao je kako je ovim događajem naša domovina Hrvatska postala ljepše mjesto za život i „dogodila se najljepša promjena koju možemo ostvariti, a to je čovječje srce koje ima sućuti i ljubavi za bližnjega, nije okrenut prema samom sebi nego želi pomoći bližnjemu“. Poželio je svima obilje uspjeha i Božjeg blagoslova. Za liječenje djevojčica Klare i Marte Kesić prikupljeno je nešto više od 15.000 kn, a donacije je moguće uplatiti bankovnim putem ili osobno u sjedištu Caritasa Požeške biskupije do petka 9. ožujka.

Split: Nadbiskupijski stručni skup za vjeroučitelje

Tema stručnog usavršavanja bila je „Brak i obitelj u društvu i Crkvi danas“

Split, 3.3.2018. (IKA) - U organizaciji Katehetskog ureda Splitsko-makarske nadbiskupije i Agencije za odgoj za obrazovanje u subotu 3. ožujka održan je drugi ovogodišnji nadbiskupijski stručni skup za vjeroučitelje u školi. U dvorani splitskoga Nadbiskupskog sjemeništa okupilo se oko 250 vjeroučitelja iz Splitsko-makarske nadbiskupije i Hvarske biskupije kako bi kroz tri tematska predavanja i pedagošku radionicu sudjelovali u stručnom usavršavanju o temi „Brak i obitelj u društvu i Crkvi danas“.

Nakon zajedničke molitve koje su predvodili vjeroučitelji Renato Đikić i Katja Lončar, u rad stručnog skupa sudionike je uveo don Josip Periš, predstojnik nadbiskupijskog Katehetskog ureda. Povezujući temu skupa sa skorom proslavom Trećega nacionalnog susreta Hrvatskih katoličkih obitelji, predstojnik je istaknuo važnost vjeroučitelja u nadogradnji roditeljskog odgoja, zahvalivši svima koji su pridonijeli u dvogodišnjoj pripremi za susret kroz osmišljavanje kateheza o temi očinstva i majčinstva te aktivno sudjelovanje u literarno-likovnom natječaju učenika „Na ramenima moga tate i „U zagrljaju moje mame“.

Prvo predavanje „Brak i obitelj pred suvremenim društvenim mijenama“ održala je prof. dr. Dubravka Hrabar, profesorica na Pravnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu i pročelnica Katedre za obiteljsko pravo. Govoreći o braku i obitelji kao društvenim vrijednostima, predavačica se referirala na veliko europsko istraživanje o vrijednostima koje je pokazalo kako

brak nije zastarjela institucija te je obitelj u životu pojedinaca vrlo važna komponenta. Prema njezinim riječima, mnogi međunarodni ugovori i dokumenti definiraju obitelj kao temeljnu društvenu zajednicu, daju joj posebno značenje i obvezuju državu na njezinu zaštitu. Obiteljsko pravo razlikuje prava koja pripadaju njezinim članovima od dužnosti države koja je štiti i podupire, a među osobnim pravima navodi se pravo na sklapanje braka i osnivanje obitelji te pravo na poštovanje obiteljskog života. Premda brak u osnovi ima heteroseksualno i monogamno obilježje, neka zakonodavstva omogućuju sklapanje istospolnog braka kao i formiranje različitih oblika životnih zajednica koje su zaštićene i regulirane propisima. Osim toga, tradicionalno poimanje obitelji i braka ugrožavaju i ostale promjene u društvu, utječući na povećanje broja osoba u samačkom domaćinstvu te pojavu sve kasnijeg zasnivanja braka i obitelji. Premda je institut braka uređen u obiteljskom zakonodavstvu, zamjetan je utjecaj smanjenja njegove važnosti kroz nedovoljno zauzimanje države u pripremi za sklapanje braka i njezinog angažmana u slučaju sukoba bračnih drugova i olakšavanja razvoda. Veliki izazov predstavlja i pitanje tko sve čini obitelj te smiju li se miješati emotivni pogledi na obitelj s onim stručnim i znanstvenim. Prema riječima predavačice, svi međunarodni dokumenti o obitelji u središtu imaju djecu, no čini se kako hrvatsko obiteljsko zakonodavstvo ne želi jasno definirati tko čini obitelj. Utjecaj na to zasigurno imaju i različiti lobiji koji žele proširiti obitelj na istospolne partnere, izjednačavajući prava izvanbračnih drugova s pozicijom homoseksualnih partnera.

Dr. Hrabar osvrnula se na odgojnu i obrazovnu ulogu obitelji, naglašavajući kako aktualno obiteljsko zakonodavstvo oduzima mnoge atribute smjernica roditeljskog odgoja te zanemaruje primarnost roditeljske uloge u odgoju djece. Kao pozitivan primjer navela je Ugovor između Svete Stolice i Republike Hrvatske koji ima posebno značenje u uređenju pitanja vjeronaučne nastave u školama, a njegovu važnost podupire i Rezolucija Parlamentarne skupštine Vijeća Europe, ističući roditeljsku uloga u odabiru i poziciji vjeronauka kao izbornog predmeta. Sve to dokazuje kako je uloga roditelja u obrazovnom procesu važna i nezaobilazna, a uloga obitelji i roditelja u odgoju presudna, zaključila je dr. Hrabar.

Nakon tematske rasprave te obavijesti iz Katehetskog ureda i Agencije za odgoj i obrazovanje uslijedila je stanika te drugo predavanje koje je o temi „Brak i obitelj u svjetlu apostolske pobudnice Amoris laetitia“ održala izv. prof. dr. Jadranka Garmaz, pročelnica Katedre religiozne pedagogije i katehetike na KBF-u u Splitu. U prvom dijelu predavanja dr. Garmaz naglasila je kako adekvatan položaj djeteta u obitelji pretpostavlja da se ono u njoj osjeća sigurno, sretno i zadovoljno, što pretpostavlja psihičku, socijalnu, moralnu i duhovnu zrelost roditelja. Temeljna svrha obiteljskog odgoja je razvoj i izgrađivanje čestitog, cjelovitog, marljivog, sposobnog i uljuđenog čovjeka, a upravo obitelj postavlja osnove tjelesnog, duhovnog, intelektualnog, moralnog, estetskog i radnog odgoja. Sadržaj i zadaća obiteljskog odgoja je odgajanje cjelovitog čovjeka sa smislom za ljubav, međusobno razumijevanje, sebedarje, uspostavu odnosa s osobama suprotnog spola, pripremanje za brak i obiteljski život te razvijanje želje za potomstvom i odgovornim roditeljstvom.

Dr. Garmaz navela je pritom rezultate istraživanja s Australanskog instituta za obitelj koja su pokazala da je vjera važan čimbenik za opstanak obitelji, dok su neka američka i kanadska istraživanja pokazala postojanje četiri osnovna tipa obitelji: tradicionalni, moderni, nepovezani i emocionalno

narušeni. Prema njezinim riječima, čak i nova PISA istraživanja dokazuju kako roditelji intenzivno utječu na obrazovni rezultat djece, ponekad više od same škole, što je opet povezala s Papinom porukom u pobudnici Amoris laetitia, nazvavši je srdačnim i praktičnim pozivom na bračni i obiteljski život u svjetlu kršćanske vjere. Papa u njoj poziva obitelji na realistično prihvaćanje ograničenja, izazova i nepotpunosti kao i poziva zajedničkog rasta. Kroz trajni odgoj, a ne nadomještaj savjesti ne smijemo erotsku dimenziju ljubavi smatrati nužnim zlom ili teretom već ju promatrati kao Božji dar koji uljepšava susret supružnika. U prevladavanju obiteljskih poteškoća središnju ulogu ima crkveni pastoral, nastojeći ojačati brakove i preduhitriti lomove, a od zajedništva s Crkvom ne profitiraju samo brakovi i obitelji već i sama Crkva koja svoju trajnu snagu crpi upravo iz ljubavi koja se živi u obiteljima, zaključila je dr. Garmaz.

Na prethodno izlaganje nadovezao se dr. Mihael Prović, profesor na Katedri religiozne pedagogije i katehetike na KBF-u u Splitu. U predavanju „Odgojno-katehetska zadaća obitelji u svjetlu Amoris laetitia“, naglasio je kako se tu pobudnicu često shvaća kao svojevrsni kompromisni dokument koji pri opisivanju identiteta i imidža kompleksnog lica katoličke obitelji ostavlja dovoljno prostora i tzv. progresistima i tzv. konzervativcima u Crkvi. Odgojno-katehetske zadaće katoličke obitelji u svjetlu toga dokumenta vezane su uz težnju za dijalogom i jedinstvom, nježnost u obitelji, suočavanje s problemom nezaposlenosti, te osobnih ili obiteljskih tragedija. Papa ističe suočavanje suvremene obitelji s problemima individualizma, manjka motiviranosti za brak i obitelj, mentaliteta protivnog rađanju djece, slabljenja vjerske prakse, zlostavljanja djece, selilaštva, progona kršćana, starosti i individualnosti, nasilja nad ženama, rodne ideologije, državnog nametanja kontracepcije, sterilizacije i pobačaja te pokušaja izjednačavanja braka s izvanbračnim životom i istospolnom zajednicom.

Nerazrješivu bračnu vezu muškarca i žene Papa naziva darom i zvanjem, sakramentom za posvećivanje i spas supružnika, a ne društvenom konvencijom ili ispraznim obredom. Crkva treba pastoralno skrbiti za vjernike koji su civilno vjenčani kao i za rastavljene koji su u novim vezama, a obiteljima koje ne mogu imati djecu Papa savjetuje posvajanje djece. Posebnu važnost pobudnica daje prisutnosti oca i majke u obitelji i društvu gdje se te uloge gube, s naglaskom na slobodi odgoja djece u skladu sa svjetonazorom njihovih roditelja. Stanoviti izazov je moralni i spolni odgoj djece, vrijednost sankcija i discipline u odgoju kao poticaj na dobro te tehnološki autizam kao opasnost za djecu i mlade. Papa vidi potrebu učiti djecu prihvatiti vlastito tijelo, a roditelje vidi kao aktivne subjekte u katehezi svoje djece. Premda o razvodu govori kao o zlu u koje upadaju mnoge obitelji, Papa ističe važnost pastoralne brige i ljubavi o rastavljenima i civilno ponovno vjenčanima, o osobama koje sklapaju miješani brak te o brizi prema osobama s homoseksualnim sklonostima gdje ne dopušta analogiju istospolnih zajednica s brakom i obitelji. U tom smislu, kako je zaključio predavač, Crkva stoji na putu milosrđa i integracije, nikoga ne osuđujući zauvijek, već pružajući Božje milosrđe svima koji ga traže iskrena srca.

Obitelj kao sveprožimajući sadržaj vjeronaučne nastave bila je tema pedagoške radionice kojom je zaključen stručni skup. Kroz model iskustvenog učenja vjeroučitelji, podijeljeni u osam osnovnoškolskih i dvije srednjoškolske skupine, osjetili su važnost braka i obitelji u društvu i Crkvi, promišljali su o pedagoško-katehetskoj zadaći obitelji te su ponudili konkretne modele suradnje vjeroučitelja i roditelja.

Kroz prigodni video-materijal sudionici su osvijestili prethodna i stečena iskustava, a kroz vođeni razgovor i plenumsku raspravu uz pomoć voditeljskog muško-ženskog para otkrivali su značenja ideja stečenih tijekom radionice. Konkretna primjena novih spoznaja i vještina ostvarena je kroz rad u skupinama čiji je ishod bio osmišljavanje faze aktualizacije u jednoj od ponuđenih nastavnih jedinica, usvajanje vještine asertivnog govora u rješavanju problemske situacije, razvijanje modela suradnje s roditeljima te pronalazak načina većeg angažmana laika u životu župne zajednice.

Oproštaj od preč. Stjepana Bradice

Nakon četrdeset i pet godina služenja u župi Lasinja

Lasinja, 4.3.2018. (IKA) - Nakon četrdeset i pet godina služenja u župi Lasinja od svojih dojučerašnjih župljana oprostio se u nedjelju 4. ožujka preč. Stjepan Bradica, koji odlazi u mirovinu u Svećenički dom sv. Josipa u Zagreb. Tom prigodom svečano misno slavlje predvodio je sisački biskup Vlado Košić u zajedništvu s preč. Bradicom, župnikom iz Donje Kupčine mons. Franjom Čukom, župnikom iz Pisarovinske Jamnice Josipom Malkovićem, župnikom iz Gline Ivicom Mađerom i domaćim župnikom Dankom Bizjakom, a služio je đakon Željko Kovačević.

U prepunoj župnoj crkvi Sv. Antuna Padovanskog i BDM Kraljice mučenika okupili su se brojni župljani Lasinje, ali i susjednih župa koji su željeli iskazati svoju zahvalnost za sve što je preč. Bradica učinio za taj kraj.

U homiliji biskup je podsjetio da prvo čitanje iz Knjige izlaska govori o Božjim zapovijedima koje je Mojsije zapisao na kamene ploče. „To su Božje riječi koje je on čuo na Sinaju i koje su trebale urediti život izraelske zajednice i svakog pojedinca. Možemo reći da je tih Deset Božjih zapovijedi naravni zakon i temelj svakog reda i poretka ljudskoga društva. Doista, neophodno je da u društvu vladaju propisi po kojima se ljudi imaju ponašati, a kako to društvo ne bi bilo kaotično i da svaki pojedinac može sretno živjeti. Tako je to bilo već prije Krista, ali nije ni on došao to promijeniti već nadopuniti i ispuniti. Sve ono što je Bog govorio u Starom zavjetu i što je bio temelj ljudskih odnosa on je oplemenio time što je sam Bog u njemu došao biti s čovjekom, preuzevši ljudsku sudbinu i proživjevši ljudski život“, rekao je biskup, dodavši kako bez tih zapovijedi, kao osnovnih temelja, nema dostojanstvenoga ljudskog života.

U nastavku biskup se osvrnuo na životni put preč. Bradice, istaknuvši kako je ta misa zahvala za njegovo djelovanje kao dugogodišnjeg pastira te župe. „On je tu sijao četrdeset i pet godina. Prošao je s vama rat, gledao uništenje i pokapao mrtve, kao prognanike vas je okupljao, vratio se zajedno s vama poslije oslobođenja u Lasinju, izgradio novu crkvu, nadzirao gradnju novog samostana i doveo u njega sestre kćeri Srca Isusova, izgradio Duhovni centar za mlade. Danas je u poznijoj dobi i opterećen bolestima koje svakog čovjeka pogađaju pa je zaslužio da ima malo mira. On će i dalje dolaziti k vama, ali bez obveza. Vlač. Stjepanu želimo da mu Bog da zdravlja i da sada u miru doživi časove odmora jer je ovdje puno radio, uložio svega sebe, žrtvovao se i razbolio te ima pravo na svaku našu ljudsku zahvalnost. Ja vas pozivam na molitvu za njega, njegovo zdravlje i njegovu budućnost. Uključimo ga u molitvu i u ovoj svetoj misi u kojoj razmišljamo kako da ispunimo našu kršćansku zadaću na ovome svijetu u vršenju Božjih zapovijedi, u stupanju za Kristom koji je nosio svoj križ, u tome da i mi očistimo svoj hram života od trgovaca i odnosa koje Bog ne zasluhuje kako bismo bili čistih motiva pred Bogom“, zaključio je biskup.

Nakon popričesne molitve svoju zahvalnost uputio je vlač. Bizjak te predstavnicima župe Lasinja i Pisarovinska Jamnica, a okupljene je pozdravio i preč. Bradica. „Zahvaljujem Bogu koji mi je dao jaku vjeru, jer po toj vjeri ja sam činio ono na što me Duh Sveti nadahnjivao. Zato bih danas na odlasku rekao vama, sestre i braćo, nemojte misliti da ćete uspjeti u životu ljudskom mudrošću nego jedino ako budete duboko povezani s dragim Bogom. Kao što je ta vjera nadoknađivala meni neke moje nedostatke tako će i vas, poput mene, Duh Sveti voditi i dalje. Nije meni žao da odlazim iz Lasinje jer ja sam svoje učinio, ali bilo bi mi silno žao ako bih kada čuo da se u Lasinji vjera počela razarati i padati jer vi ste neizmerno mnogo darova od Boga primili.“

Na kraju, biskup je preč. Bradici uručio Odlikovanje sv. Kvirina, poseban znak priznanja za dobro što je učinio u Sisačkoj biskupiji.

Antićevo proslavljeno u Zagrebu

Zagreb, 4.3.2018. (IKA) - U zagrebačkom svetištu Majke Božje Lurdske 4. ožujka svečano je proslavljena 53. obljetnica smrti časnoga sluge Božjega o. fra Ante Antića - Antićevo 2018. Ovogodišnja proslava u znaku je 125. obljetnice rođenja (13. travnja 1893.) i krštenja (8. svibnja 1893.) časnoga sluge Božjega o. fra Ante Antića, a proslavi je prethodila trodnevnica. Prvog dana trodnevnice, u četvrtak 1. ožujka, misu je predvodio vicepostulator fra Josip Šimić, OFM, na temu „Duhovni vez s vjernicima“, u petak 2. ožujka misu je predvodio fra Ivan Landeka, OFM, s temom „Duhovni vođa djevojaka“, a posljednjega dana trodnevnice, u subotu 3. ožujka, misu je predvodio provincijal Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja iz Splita fra Joško Kodžoman na temu „Duhovni vođa obitelji“. Svečano euharistijsko slavlje na samu obljetnicu smrti 4. ožujka predvodio je vojni biskup Jure Bogdan, a crkveno pjevanje zbor Otac Ante Antić.

U propovijedi biskup Bogdan dotaknuo se na početku riječi iz evanđelja: „U današnjem evanđelju slušali smo Gospodinove riječi: 'Razvalite ovaj hram i ja ću ga u tri dana podići'. Riječi su to kojima Gospodin odgovara na zahtjev židovskih poglavara da im dade znak koji ga autorizira da on smije činiti ono što je bio učinio, tj. istjerati trgovce i mjenjače iz jeruzalemskoga Hrama. Riječi su to kojima je Gospodin upravo ukazao na ono što je njegov raspoznajni 'znak', a to je njegovo Tijelo, koje će biti razapeto, ali i koje će uskrsnuti. Križ, dakle, kojim će biti obilježeno njegovo sveto tijelo, te uskrsnuće, u kojem će ono slavno uskrsnuti od mrtvih da više nikada ne umre, njegov su raspoznajni 'znak'. Upravo to su sveti shvaćali. U taj su 'znak' duboko uranjali, i od te mudrosti živjeli! Živjeli pak ne samo za sebe, nego u potpunom i nesebičnom predanju za bližnjega, za druge, za sve one s kojima su dolazili u doticaj. I upravo su po tome, po takvom svojem dosljednom, kreposnom načinu života, svima nama bili i ostali uzorima. Ako su tako mogli oni, zašto ne bismo mogli i mi? Ako su mogli oni ljubiti Krista u potpunom, nesebičnom, ustrajnom predanju, zašto to ne bismo mogli i mi? To je poruka svetih, Bogu predanih ljudi, i njihovih života koju nam sv. Crkva želi staviti pred oči kad ih javno, zbog njihova kreposna života, časti naslovima: sluga Božji, blaženi, sveti. U tu skupinu spada i naš dobri otac Ante Antić.“

Biskup se osvrnuo i na oca Antića kao savjetnika i duhovnog vođu učiteljica riječima: „Vidjevši ogromnu opasnost kojima su u prošlom sustavu bili izloženi djeca i mladi te oni koji su ih trebali odgajati i poučavati, organizirao je ovaj časni sluga Božji, unatoč opasnostima i neimaštini, godine 1946. i trodnevne duhovne vježbe za učiteljice u Makarskoj. Bio je

neumoran u svojoj brizi za te duše učvršćujući ih, usmeno i pismeno, da svojim kršćanskim životom djeluju apostolski, da se oslone na Boga i na Crkvu, koju vrata paklena neće nadvladati, da molitvom daju Bogu zadovoljštinu za grijeh naroda, da mole za zavedene bezbožnim načelima da se obrate, te za vlastiti narod da ostane vjeran Bogu. I danas odišu jednakom kršćanskom svježinom i uvjerljivošću ove divne riječi koje je o. Antić napisao u pismu jednoj učiteljici: 'S pomoću Božjom opet započinjete novu školsku godinu. Poslije malog odmora nastavljate Vaš težak, mučan, ali i ugodan rad. Zovem ga teškim jer to najbolje zna Vaše srce, Vaši živci, Vaše tijelo, koliko umora i truda osjetite tijekom školske godine. Vama je taj rad i sladak, jer ga ljubavlju Božjom oživljavate, posvećujete i podižete na vrhunaravni red, na zaslužna djela. Njime ispunjate Vaš životni zadatak, slijedite svetu volju Božju, služite Isusu u osobi malene djece, vršite Vašu dužnost prema domovini, a sebi pletete vijenac neumrle slave, jer Sveto pismo kaže: 'Oni koji druge poučavaju, sjat će kao zvijezde na sve vijekove'. Pomislite da Vas sam božanski Učitelj šalje u školu i da Vam predaje djecu govoreći: 'Povjeravam Ti ove malene, brini se za njih, kad se vratim, ja ću Ti platiti!'

Na kraju propovijedi biskup Bogdan zaključio je kako se i danas itekako vodi bitka za duše i umove naše djece i mladeži te kako naša domovina ovisi o ishodu te bitke te je zaključio: „Molimo se Gospodinu Bogu i Blaženoj Djevici Mariji, a po zagovoru časnog sluga Božjega oca Ante Antića, da nam izmoli takvih muževa i žena, takvih očeva i majki, takvih odgojiteljica i odgojitelja i učitelja i učiteljica, nastavnika i nastavnica, koji će se svjesni svoje ljudske i vjerničke odgovornosti znati othrvati kušnjama te znati zdušno prionuti zdravom ljudskom i kršćanskom odgoju i podizanju naše djece i mladeži, koji će biti potpuno svjesni da im je 'povjerenja uzvišena zadaća da vječno pomlađuju stablo naroda svoga', kako je to isticao otac Antić, 'u odgoju i umova, ali i srdaca naše mladeži', koji će usađivati u njih 'plemenite misli i osjećaje, ljubav prema Bogu i bližnjemu, ljubav prema Domovini!'

Nakon euharistijskog slavlja druženje je nastavljeno u samostanu MB Lurdske, gdje je uz biskupa Bogdana, goste svećenike, redovnike i redovnice, predstavnike gradske i državne vlasti te predstavnike medija sudjelovala i brojna rodbina oca Antića.

Korizmeni susret biskupa Rogića i redovnica

Šibenik, 4.3.2018. (IKA) - Korizmeni susret šibenskog biskupa Tomislava Rogića i redovnica održan je u nedjelju 4. ožujka u prostorijama župe Presvetog Srca Isusova – Baldekin u Šibeniku. U prvom dijelu susreta biskup je redovnicama približio ulomak iz Matejeva evanđelja koji govori o Isusovoj smrti na križu.

Prije toga rastumačio je pojam saveza s Gospodinom kroz ulomke iz Starog zavjeta. U Matejevu izvještaju o mucu u središtu je rečenica: „Od šeste ure nastaje tama po svojoj zemlji – do ure devete“. Paralela s tom rečenicom nalazi se u Knjizi izlaska gdje se govori o deset zala koja su pogodila Egipćane, a koja su uvjerala faraona da pusti Izraelce u obećanu zemlju. U Knjizi izlaska deveto zlo je tama, a deseto je smrt prvorodenaca. Na Kalvariji je poruka da je po smrti Božjeg prvorodenca čovjek oslobođen tame i otvoren mu je put u obećanu zemlju, a to je vječni život s Bogom, poručio je biskup Rogić redovnicama.

Susret je zaključen molitvom Večernje u župnoj crkvi Presvetog Srca Isusova. Bilo je upriličeno i prigodno druženje biskupa i redovnica.

Biskup Štambuk: Bila svima dobra korizma

Poruka hvarsko-bračko-viškoga biskupa

Hvar, 5.3.2018. (IKA) – Hvarsko-bračko-viški biskup Slobodan Štambuk uputio je za korizmeno vrijeme nekoliko poticajnih poruka svećenicima svoje trootočke biskupije. Podsjeća dijecezanske svećenike, osobito župnike, na korizmenu poruku pape Franje koji poziva da se korizmu, „koja poziva i omogućuje povratak Gospodinu svim srcem i čitavim životom“, shvati ozbiljno. „I ove godine ovom porukom želim pomoći čitavoj Crkvi da doživi u radosti i istini ovo milosno vrijeme“, piše papa Franjo. Biskup Štambuk u korizmenim poticajima posebno ističe važnost detaljnoga i sabranoga slavlja euharistije, s naglaskom na grijeh koji je, kako piše u poruci, „uvelike prisutan na više mjesta u tekstovima za misu“.

„Ono iz početka mise kada svoju ulogu svećenik – misnik 'izjednačuje' s drugim vjernicima priznajući se grešnikom i moli istu 'ispovijed'; dakle, biva svjestan svoje grešnosti koja se može dogoditi onima 'dole', ali i ovima 'gore'. Označeni tekst udara u živo tkivo našega života i ne daje nam da 'iskočimo' iz 'stroja' misaonoga marširanja“, ističe hvarski biskup. Osvrnuvši se na misnu „Slavu“, ustvrdio je da poklik "Gospodine, koji oduzimaš grijeh svijeta, smiluj nam se" ipak nije konkretna optužba i upozorenje na padove i jade. Pojasnio je da se pitanje ljudske grešnosti spominje u misnim obrascima i kod navještaja evanđelja, zatim u obrascu Vjervanja te u euharistijskoj molitvi.

„Brate svećeniče, brate misniče, molim te zaustavi se nad tim dijelovima mise, svake mise, svakoga svećenika, svakoga prinositelja i blagovatelja svetih Božjih tajni! Ove korizme krenimo na misu svjesni da bi se veliki dio tekstova i te kako mogao na nas odnositi! Bila svima dobra korizma“, poručio je biskup Štambuk.

Započela godišnja skupština Papinskih misijskih djela

Udbina, 5.3.2018. (IKA) - Misom u Crkvi hrvatskih mučenika na Udbini započela je 5. ožujka godišnja skupština Papinskih misijskih djela u Hrvatskoj. Misno slavlje predvodio je gospičko-senjski biskup Zdenko Križić u zajedništvu s umirovljenim biskupom Milom Bogovićem, vlč. Antunom Štefanom, nacionalnim ravnateljem Papinskih misijskih djela Hrvatske i nad/biskupijskim ravnateljima Papinskih misijskih djela svih hrvatskih nad/biskupija.

Na početku susreta vlč. Štefan predstavio je vjernicima sve biskupijske ravnatelje PMD i prenio pozdrave hvarsko-bračko-viškog biskupa Slobodana Štambuka, predsjednika Vijeća HBK za misije. Biskup Križić u propovijedi zahvalio je svim velikodušnim osobama koje su pošle u daleke zemlje, ostavivši udobnost, naviještati Radosnu vijest i služeći onima koji su duhovnoj i materijalnoj bijedi, dijeleći s njima njihovu muku i tjeskobu i privodeći ih Isusu. Također je zahvalio svima koji pridonose materijalno i molitvom za misije, posebno istaknuvši da evangelizacija nema uspjeha bez Caritasa, bez dobrote i ljubavi. Biskup Križić sve je potaknuo na molitvu za misionare i misije po uzoru na sv. Tereziju Avilsku i sv. Malu Tereziju.

Na kraju misnog slavlja okupljene ravnatelje pozdravio je upravitelj svetišta vlč. Josip Šimatović te uručio prigodne darove za biskupa Štambuka, te vlč. Štefanu i mons. Luki Tunjiću, nacionalnom ravnatelju PMD BiH.

Sjednica Zbora savjetnika Zagrebačke nadbiskupije

Raspravljalo se o razjašnjenju pitanja koja su se pojavila u Zboru prebendara Prvostolne crkve zagrebačke

Zagreb, 5.3.2018. (IKA) - U Nadbiskupskom duhovnom stolu u Zagrebu u ponedjeljak 5. ožujka, pod predsjedanjem zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića, održana je Četvrta sjednica Zbora savjetnika Zagrebačke nadbiskupije.

Raspravljalo se o razjašnjenju pitanja koja su se pojavila u Zboru prebendara Prvostolne crkve zagrebačke. Osim toga razmotreni su prijedlozi za pravilnik o svećeničkoj solidarnosti, imajući u vidu umirovljene i nemoćne svećenike, izvijestio je Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije.

„Svećenik i nedjelja“

U Nadbiskupijskom pastoralnom institutu u Zagrebu otvoren Sedmi pastoralno-katehetski kolokvij za svećenike

Zagreb, 6.3.2018. (IKA) - „Svećenik i nedjelja“ tema je sedmoga pastoralno-katehetskoga kolokvija za svećenike otvorenog u utorak 6. ožujka u Nadbiskupijskom pastoralnom institutu u Zagrebu. Kolokvij organiziraju dva vijeća Hrvatske biskupske konferencije: Vijeće za katehizaciju i novu evangelizaciju te Vijeće za kler u suradnji s Hrvatskim institutom za liturgijski pastoral. Pozdravnim govorom svečani skup otvorio je predsjednik HBK zadarski nadbiskup Želimir Puljić, istaknuvši da projekt kolokvija za svećenike kroz predavanje, okrugli stol i radionice obrađuje aktualnu crkveno-pastoralnu i katehetsku problematiku.

„Tema kolokvija vrlo je aktualna i zahtjevna. No, ako se ima uvid da je euharistija počelo i plan svećeničkoga poslanja, razumljivo je zašto nam je nedjelja tako važna. Ona je, naime, bila i još je uvijek poseban dan, koji iz tjedna u tjedan kroz godinu, prožima biće naših vjernika i nas same i stvara duhovni identitet“, kazao je predsjednik HBK Puljić, istaknuvši da ukoliko je Gospodin u središtu života onda nedjeljna euharistija postaje važnim i svetim događajem bez kojega se ne može.

Da je uz nedjelju vezana i kultura pamćenja istina svete vjere, podsjetio je u govoru nadbiskup Puljić, istaknuvši da ljudi tijekom nedjelje posvećuju vrijeme ne samo druženju, već i molitvi, liturgiji i katehezi. „Nedjelja je povjerena našoj svećeničkoj slobodi i odgovornosti. Možemo je – ne daj Bože - učiniti manje aktualnom, vrijednom ili upropastiti ako otajstvo koje ona sa sobom nosi ostavimo po strani, ako Dan Gospodnji pretvorimo u skup, zabavni događaj ili promociju svojih ideja i stavova, svojega lika i djela. (...) Nedjelja nas može potaknuti da još odgovornije vršimo svoje svećeničko poslanje u sekulariziranom svijetu u kojem je nedjelja postala samo dan opuštanja, rasterećenja, zabave i odmora. Mi smo pozvani čuvati i duhovnost i otajstvenost nedjelji i pomagati svim raspoloživim sredstvima našim vjernicima da im nedjelja bude i ostane njihovo i središte i sidrište, i izvorište i uporište – dan obiteljskog zajedništva, molitve i sabranosti“, kazao je zaključno nadbiskup Puljić, poželjevši svećenicima – njih 155 prijavljenih – plodonosan rad i bratsko druženje.

Studijski susret svećenika iz cijele Hrvatske, ali i šire započeo je molitvom Srednjega časa, a okupljenima se uime domaćina zagrebačkoga nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića obratio zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško, koji je istaknuo kako je nedjelja dobro polazište za sva pitanja koja se tiču pastorala Crkve. „Nama nedjelja oblikuje i duhovni život i našu službu i naš rast, oblikuje naše vrijeme i prostor. Nedjelja jest nešto što je za nas odlučujuće i

određujuće. Shvaćamo da se puno naših navjestiteljskih, liturgijskih i pastoralnih tema odnose na sadržaj koji ne dohvaća sudbinu života. Nedjelja to može – nedjelja koja je utkana u svaku poru hrvatskoga naroda može imati i ulogu zamašnjaka, da oblikujemo kulturu upravo snagom i svjetlom nedjelje.“

Na svečanosti otvorenja sedmoga pastoralno-katehetskoga kolokvija sudjelovali su predsjednici Vijeća HBK za katehizaciju i novu evangelizaciju đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić i Vijeća za kler bjelovarsko-križevački biskup Vjekoslav Huzjak te šibenski biskup Tomislav Rogić i porečki i pulski biskup Dražen Kutleša.

Posebnost pastoralno-katehetskih kolokvija, kako ističu hrvatski biskupi, jest što su pozvani predstavnici dekanata, koji bi prije samoga kolokvija trebali sa svećenicima iz njihova dekanata razgovarati o najavljenom temi. A onda s pitanjima s terena sudjelovati na kolokviju o kojem će po povratku u svoju sredinu iznijeti razmišljanja, smjernice i rezultate kolokvija. Biskupi žele neka se i po ovakvom načinu okupljanja i rada svećenika, očituje jedinstvena briga za kvalitetnije pastoralno-katehetsko djelovanje Crkve. Uvodni dio moderirali su mons. Ivica Pažin i dr. Josip Periš.

Otvorena donacijska aukcija sportskih dresova fra Jurja Vrančića

Samobor, 6.3.2018. (IKA) - Na internetskoj stranici www.ofm.hr/jurajvrancic otvorena je donacijska aukcija oko 340 sportskih dresova pokojnog franjevca Jurja Vrančića, u čiju je čast u Samoboru 3. ožujka održan i prvi Memorijalni malonogometni turnir. Momčad grada Samobora osvojila je pobjednički pokal ispred ekipa Franjevačkih bogoslova, Franjevačke mladeži i Hrvatske reprezentacije beskućnika. U revijalnoj utakmici Hrvatska reprezentacija novinara bila je bolja od najboljih nogometaša među hrvatskim svećenicima.

Organizator turnira Vijeće za pravdu, mir i skrb za sve stvoreno Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda na taj način želi obilježiti prvu obljetnicu smrti svoga pokojnog člana koji je preminuo nakon teške bolesti 6. ožujka u 40. godini života i 16. redovništva. Ujedno franjevci žele u karitativne svrhe javnosti ponuditi bogatu ostavštinu nogometnih, košarkaških, skijaških i hokejaških dresova, koje je fra Juraj tijekom cijelog života marljivo prikupljao, te cjelokupnim prihodom pomoći Prihvatilištu za beskućnike „Ruže sv. Franje“ u Rijeci, samoborskoj kući za djecu bez odgovarajuće roditeljske skrbi, kao i siromašnim pojedincima i obiteljima na području grada Samobora. Tako se u ponudi mogu naći dresovi najvećih hrvatskih i svjetskih klubova te reprezentacija, kao i najpoznatijih sportaša (Šuker, Boban, Kostelić, Mandžukić, Pele, Ronaldo, Beckham i dr.).

Fra Juraj rođen je u Virovitici gdje je završio osnovnu i srednju školu. Franjevački habit odjenio je 1. rujna 2001. godine u svetištu Majke Božje Trsatske gdje je godinu dana poslije položio prve redovničke zavjete. Kao manji brat svetog Franje, službu sakristana obnašao je na Trsatu, zagrebačkom Kaptolu i posljednje godine života u Samoboru gdje je i preminuo.

Bio je i zaljubljenik u najvažniju sporednu stvar na svijetu, u nogomet i aktivno igrao u Katoličkoj malonogometnoj ligi te poticao druge da se uključe u sportske aktivnosti. Godine 2009. i 2010. bio je pomoćni trener i duhovnik Hrvatske nogometne reprezentacije beskućnika na svjetskim smotrama u Milanu i Rio de Janeiru.

Crkva u Hrvata

Franjevačke pučke misije u Varešu

Vareš, 25.2.2018. (IKA/FIA) - U župi sv. Mihovila u Varešu od 21. do 25. veljače održane su franjevačke pučke misije. Svaki dan počeo je misom i pjevanjem jutarnje molitve iz časoslova. Nakon mise bilo je izlaganje Presvetoga i mogućnost klanjanja u tišini. Za to vrijeme svećenici misionari bili su na raspolaganju vjernicima za sakrament pomirenja i duhovne razgovore. Prijepodnevni program završavao je Angelusom i molitvom Srednjeg časa te blagoslovom s Presvetim. U poslijepodnevnim satima bila je također prigoda za ispovijed. Popodnevni molitveni program počeo je molitvom krunice i prigodnom katehezom o temi dana. Polusatne kateheze izlagao je fra Damir Pavić, provincijski koordinator franjevačkih pučkih misija. Vrhunac dana bila su večernja euharistijska slavlja kojima su predsjedali svećenici misionari: fra Julijan Madžar, fra Vjeko E. Tomić, fra Slavko Topić i fra Damir Pavić. Po završetku euharistije slijedile su druge pobožnosti. U četvrtak je upriličeno klanjanje pred Presvetim, a u petak klanjanje Kristovu križu s prigodnim meditacijama. Subotnji program bio je posvećen govoru o Blaženoj Djevici Mariji te je pod večernjom misom upriličena posveta župe Vareš Bezgrešnom Srcu Marijini.

Osim svećenika franjevac program pučkih misija vodili su i franjevački bogoslovi: fra Marko Čuturić, fra Stjepan Orkić, fra Pavle Kajić i fra Antonio Gašić. Imali su susrete i kateheze s različitim skupinama: s djecom iz „Male škole” koju vode školske sestre franjevke, s djecom iz vareških osnovnih škola, s mladima župe Vareš i Franjevačkom mladeži. Ti susreti bili su usmjereni dubljem upoznavanju kršćanske vjere i franjevačkog života. Na različite načine – pjesmom, igrom, molitvom i nagovorom - bogoslovi su sudionicima predstavili svetog Franju Asiškog kao uzor za nasljedovanje Krista. U subotnjem večernjem programu bogoslovi su predstavili svoj put do duhovnog zvanja pripovijedajući o tome što ih je privuklo bližem nasljedovanju Krista u redovničkoj zajednici.

Vjernici župe Vareš vrlo su aktivno sudjelovali u programu pučkih misija. Mnogi od njih pristupili su temeljito ispovijedi, veći dio vjernika prvi put se susreo s molitvom časoslova i oduševljeno sudjelovao, a posebno su bile posjećene večernje kateheze i euharistijska slavlja s drugim pobožnostima. Poseban doprinos franjevačkim pučkim misijama dali su članovi domaćeg župnog mješovitog zbora koji su sve dane zanosno pjevali na misama pod ravnanjem s. Ružice Marijić.

Franjevačke pučke misije u župi Vareš završene su svečanim nedjeljnim euharistijskim slavljem kojim je u župnoj crkvi predsjedao fra Damir Pavić, provincijski koordinator pučkih misija. Na kraju mise otpjevan je himan „Tebe Boga hvalimo” u znak zahvale Bogu za milosti koje je vareški puk ovih dana primio preko franjevačkih misionara. Domaći franjevci: župnik fra Mirko Majdandžić i župni vikar fra Anto Cvitković na kraju mise izrazili su svoju zahvalnost misionarima, ali i župljanima koji su ovih dana u velikom broju sudjelovali u priređenom programu.

Župa Vareš bila je prvi sudionik ciklusa franjevačkih pučkih misija u Bosni Srebrenoj. Ciklus pučkih misija trajat će više godina, a za ovu godinu predviđeno je da se pučke misije održe još u župama: Donja Tramošnica (od 21. do 24. lipnja), Kiseljak (od 15. do 20. srpnja) i Livno (od 28. listopada do 1. studenoga).

Duhovne vježbe za hrvatske svećenike i đakone iz Zapadne Europe

Siegburg, 1.3.2018. (IKA) - „Poruke nade ispisane na rubu križnoga puta”, bila je tema duhovnih vježbi za hrvatske svećenike i đakone iz Zapadne Europe, koje su održane od ponedjeljka 26. veljače do četvrtka 1. ožujka u „Katholisch-soziales Insitut” u Siegburgu nedaleko Bonna, u organizaciji Hrvatskoga dušobrižničkog ureda iz Frankfurta na Majni. Duhovne vježbe vodio je rektor Papinskoga hrvatskoga zavoda sv. Jeronima iz Rima mr. Bože Radoš, koji je održao pet meditacija: Miomiris, poruka i suze – iskre ljubavi na križnom putu; Intimni razgovor raspetih – povratna karta za zemlju ili ulaznica za raj?; Pogled na Raspetoga otvara horizonte novoga svijeta; Sazrijevanje učenika – od potajnog do javnog i Svjedoci umiranja – navjestitelji uskrsnuća.

Sve je na početku u ime organizatora pozdravio delegat za hrvatsku pastvu u Njemačkoj vlč. Ivica Komadina, posebno predstavivši svećenike, koji su prvi puta sudjelovali na duhovnim vježbama u organizaciji Ureda iz Frankfurta: fra Kristijana Šilića (Frankfurt), fra Denisa Šimunovića (Köln), fra Filipa Tomića (Nürnberg) te vlč. Olivera Jerkovića, svećenika Vrhbosanske nadbiskupije, koji studira u Münsteru. Potom je pozdravnu riječ okupljenima uputio ravnatelj Dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu dr. Tomislav Markić, posebno podsjetivši na Ljetnu školu hrvatskoga jezika, povijesti i kulture, koja će se održati od 16. do 21. srpnja ove godine u Nadbiskupskom pastoralnom institutu u Zagrebu, u organizaciji Ravnateljstva dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu i Hrvatskoga katoličkog sveučilišta. Sve je potaknuo neka podupru školu. Na duhovnim vježbama okupilo se oko pedeset hrvatskih svećenika i jedan đakon iz hrvatskih katoličkih misija iz Zapadne Europe (Njemačka, Francuska, Švedska, Velika Britanija i Irska).

Središnji događaj duhovnih vježbi bila su misna slavlja, koja je uz prigodni nagovor predvodio vlč. Radoš uz koncelebraciju sudionika duhovnih vježbi, a bila je prigoda i za pokorničko bogoslužje, klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom, pobožnost križnog puta i osobne molitve. Misna slavlja animirali su voditelj HKM Göteborg u Švedskoj vlč. Mladen Vuk i voditelj HKM Siegen u Njemačkoj vlč. Vinko Puljić.

Prvi zajednički koncert četiri velike vjerske zajednice u Banjoj Luci

Banja Luka, 3.3.2018. (IKA/TABB) - Odbor za međureligijsku suradnju (OMS) Banja Luka pri Međureligijskom vijeću Bosne i Hercegovine organizirao je prvi zajednički koncert sve četiri velike vjerske zajednice koje stoljećima žive u tom gradu. Koncert pod nazivom „Radost i ljepota vjere” održan je 3. ožujka u Vijećnici Kulturnog centra „Banski dvor” u Banjoj Luci i predstavljao je krunu zajedničkog projekta „Čudo i radost života u vjeri”, koji OMS Banja Luka realizira u razdoblju prosinac 2017. – ožujak 2018.

Svaku vjersku zajednicu predstavili su vrsni glazbeni stvaratelji koji su, izvodeći duhovne i tradicionalne pjesme, činili zanimljivu kombinaciju izvođača, religijske prakse i stilova. Eparhiju banjolučku Srpske pravoslavne Crkve predstavljao je Muški kamerni ansambel „Istočnik – Sveti Platon Banjolučki”, Banjolučku biskupiju Katoličke Crkve

predstavljala je Klapa „Bratovština sv. Stjepana Prvomučenika" iz župe Gorica-Sovići kod Gruda, Muftijstvo banjolučko Islamske zajednice predstavljao je Muški zbor „Sejfullah" iz Konjica, a Židovsku općinu Banja Luka predstavljala je Židovska obitelj „Kolonomos" iz Kreševa. Na koncertu su bili nazočni svi članovi OMS Banja Luka, kao i službeni predstavnici četiri velike vjerske zajednice te predstavnici entitetske vlasti.

Koncertu je prethodio ciklus predavanja tijekom veljače, kada su u svakoj od četiri velike vjerske zajednice u Banjoj Luci priređivane tribine s religioznom tematikom kojom se predstavila svaka od vjerskih zajednica.

Središnja misa Tjedna solidarnosti i zajedništva s Crkvom i ljudima u Bosni i Hercegovini

Misno slavlje predvodio je banjolučki biskup Franjo Komarica, a pastirsku riječ uputio je predsjednik Hrvatskog Caritasa varaždinski biskup Josip Mrzljak

Jajce, 4.3.2018. (IKA) - Hrvatski Caritas, odlukom biskupa Hrvatske biskupske konferencije, dvanaestu godinu u nizu organizirao je korizmenu akciju „Tjedan solidarnosti i zajedništva s Crkvom i ljudima u Bosni i Hercegovini" koja se održava u tjednu između druge i treće korizmene nedjelje, od 26. veljače do 4. ožujka. Ove godine geslo akcije je „Da ne ohladi ljubav mnogih (usp. Mt 24,12)", a središnje euharistijsko slavlje ovogodišnjeg Tjedna solidarnosti slavljeno je na treću korizmenu nedjelju, 4. ožujka, u župnoj i samostanskoj crkvi Uznesenja BDM u Jajcu u Banjolučkoj biskupiji. Euharistijsko slavlje predvodio je banjolučki biskup Franjo Komarica, a propovijedao je predsjednik Hrvatskog Caritasa varaždinski biskup Josip Mrzljak. U koncelebraciji bili su i ravnatelj Caritasa BiH mons. Tomo Snelzević, ravnatelj Hrvatskog Caritasa mons. Fabijan Kvalina, ravnatelj nad/biskupijskih Caritasa u BiH mons. Mile Aničić (Banja Luka) i vlč. Mirko Šimić (Vrhbosanska nadbiskupija), fra Ilija Alandžak i župnik župe Jajce fra Anto Šimunović. Na misi su bili i djelatnici i volonteri Caritasa. Riječi pozdrava prije mise uputio je župnik fra Anto, istaknuvši kako veseli blizina i zajedništvo cijele Crkve u hrvatskom narodu.

U propovijedi biskup Mrzljak detaljno je protumačio deset Božjih zapovijedi ili „sinajsku konvenciju" koja govori o tome kakav treba biti odnos prema Bogu i drugim ljudima. Ta „sinajska konvencija" uči čovjeka kako treba živjeti ovdje na zemlji, u toj „konvenciji" možemo naći sve što nam je potrebno. Danas se ljudi trude, kada primjerice donose zakone, obiteljski zakon, zakone koji reguliraju društvene odnose, oni žele dobro, ali možda idu krivim putem. Možda žele maknuti tu konvenciju i uvesti nešto novo. Isus je rekao da nije došao dokinuti, nego dopuniti zakone, a to je bila ljubav prema čovjeku. Ta je „sinajska konvencija" nešto najbolje i čovjek nije kadar izmisliti nešto novo, bolje, a to je opasnost u koju ulazi čovjek 21. stoljeća kada misli da će izmisliti nešto bolje, rekao je biskup Mrzljak. Vjernike je potaknuo da u korizmenom vremenu pažljivo osluškuju Božju riječ, koja je stara, ali živa i vrijedi i za ovo 21. stoljeće, i da promišljaju kako je ostvariti u svakodnevnom životu. Izrazio je i nadu da se neće niti u budućnosti posustati u organiziranju Tjedna solidarnosti.

Hrvatskim katoličkim zajednicama predstavljen odnos Crkve i medija

Predavanje je održala suradnica IKA-e Marija Belošević Geislingen/Göppingen, 4.3.2018. (IKA) – Vjernici Hrvatskih katoličkih zajednica sv. Leopolda Bogdana Mandića u Geislingenu i bl. Jakova Zadranina u Göppingenu u nedjelju 4. ožujka imali su prilike saznati nešto o katoličkim medijima danas. Predavanje s temom „Crkva i mediji" u obje HKZ održala je suradnica IKA-e i tajnica Hrvatskoga društva katoličkih novinara Marija Belošević iz Zagreba. Predavanje je također održano u Geislingenu i u srijedu 28. veljače.

Polazeći od činjenice da Crkva već dvije tisuće godina najviše istu vijest, onu Radosnu koja nikada ne gubi na aktualnosti, posebno je ukazala na 20. stoljeće koje je u prvoj polovici 1931. označilo utemeljenje Radio Vatikana, a zamah stavljanja naglasaka na važnost medija dato je Dekretom o sredstvima društvenoga priopćivanja. Citirajući pojedine točke naglasila je aktualnost i toga koncilskoga dokumenta, jer su koncilski oci prije 55 godina posvijestili kako je urođeno pravo Crkve da rabi i posjeduje bilo koju vrstu sredstava društvenih komunikacija ako su potrebna i korisna za kršćanski odgoj i za bilo koje njezino djelovanje u svrhu spasenja duša. Na tom tragu podsjetila je kako su u ono vrijeme ta sredstva bila tiskovine, radio, televizija i film, a upravo ta izriječta danas nam daju za pravo uz ta, koristiti i druga sredstva komunikacija koja su se razvila tijekom posljednjih pola stoljeća. Njihovo pravilno i odgovorno korištenje je upravo na tragu misli koncilskih otaca. Ukazala je i na retke koji govore o pravu na informiranje uz što je usko vezan zahtjev da priopćenje bude uvijek istinito, a na tom tragu je i ovogodišnja poruka pape Franje uz Svjetski dan sredstava društvene komunikacije. Na to se nadovezuje odgovornost novinara, snimatelja i drugih koji sudjeluju u kreiranju informacija, ali i građanskih vlasti čija je dužnost braniti i osiguravati istinsku i pravednu slobodu informiranja.

Nadalje, Belošević je kratko predstavila i druge dokumente Crkve koji govore o medijima, kao i dokumente Hrvatske biskupske konferencije.

U drugom dijelu prisutnima je predstavila više relevantnih portala, te predstavila njihov sadržaj poput službenog portala Vatikana, novog portala Vatican news, portala Radio Vatikana, kao i više međunarodnih i nacionalnih agencija. Posebno je predstavljen portal Informativne katoličke agencije. Osim aktuelnoga sadržaja, pokazala je i arhiv, te više priloga o ovim HKZ-a, od kojih je prvi vezan uz obljetnicu 25 godina djelovanja koja je proslavljena početkom 1994. godine. Također je predstavljen sadržaj i Katoličke tiskovne agencije, kao i portala više glasila, te Hrvatskoga katoličkog radija, Radio Marije i Laudato.tv. Predstavljena je i aplikacija „Nova Eva", te najnovija aplikacija za promociju duhovnih zvanja Hrvatske redovničke konferencije „Susret Zovem Te", temeljem koje se otvara prostor za povezivanje više crkvenih institucija u mrežu aplikacija.

Prisutni su imali priliku vidjeti i upoznati se sa šezdesetak različitih katoličkih glasila iz Hrvatske, Bosne i Hercegovine te Srbije.

Uoči pete obljetnice pontifikata pape Franje bila je postavljena i foto-izložba autorskih fotografija Marije Belošević snimljenih od prvog pojavljivanja Pape na lođi bazilike Sv. Petra, preko liturgijskih slavlja i audijencija koje su obilježile prva dva tjedna pontifikata, pa do fotografija snimljenih tijekom kasnijih događaja u Vatikanu, kao i prigodom pohoda Sarajevu.

Tribina u HK župi bl. Alojzija Stepinca u Salzburgu

U povodu 70. obljetnice organizirane pastoralne skrbi za Hrvate u Austriji sa sjedištem u Salzburgu i 10. obljetnice župe pod zaštitom bl. Alojzija Stepinca

Salzburg, 4.3.2018. (IKA) - U Hrvatskoj katoličkoj župi bl. Alojzija Stepinca u Salzburgu u subotu 3. ožujka održana je tribina u povodu 70. obljetnice organizirane pastoralne skrbi za Hrvate u Austriji sa sjedištem u Salzburgu i 10. obljetnice župe pod zaštitom bl. Alojzija Stepinca. Voditelj tribine bio je vicepostulator kauze za proglašenje svetim bl. Alojzija Stepinca mons. dr. Juraj Batelja, koji je tijekom svog izlaganja slikama, dokumentima i tekstovima proveo vjernike kroz život vlč. Cecelje, a još detaljnije kroz život blaženoga kardinala Stepinca. Na kraju predavanja mons. Batelja zaključio je da „spomen na Stepinca nije nestao, jer on ne počiva na prahu i kostima, kako su mislili sljedbenici komunističkog režima, već na svjedočanstvu njegova sveta života, koje nitko ne može dovesti u pitanje“.

U nedjelju 4. ožujka mons. Batelja predslavio je dvije jutarnje mise, a u propovijedi, koju su vjernici nakon i u tiskanom izdanju mogli ponijeti kući, čestitao je svim okupljenima 70. jubilej misije i župe. Primjerima iz života bl. Alojzija Stepinca ukazao je na važnost križa koji jedini vodi do uskrsnuća i Božjih zapovijedi koje „osiguravaju našu sreću, i onu vremenitu i onu vječnu“. Mons. Batelja istaknuo je i nacionalni značaj salzburške župne zajednice te Stepinčevu definiciju rodoljublja, po kojoj se ono „ne sastoji od pustih fraza i praznih brbljarija, nego ponajprije od kreposna kršćanskog života“. Pozivom na obnovu i učvršćivanje katoličke vjere i odanosti Kristu i Crkvi, bez koje „sve drugo ne znači ništa“, mons. Batelja završio je propovijed riječima: „Braćo i sestre! Uz Božju pomoć i zagovor blaženog Alojzija Stepinca čuvajmo ovo župno gnijezdo sazdano žrtvama, molitvom i ljubavlju. Neka je u njemu i po njemu slava Isusu Kristu koji je jedini pravi smisao i cilj našega života! Amen.“

Župnik domaćin o. Zlatko Koren, na kraju mise zahvalio je mons. Batelji na posjetu i ohrabrujućim riječima, a u znak zahvalnosti i sjećanja razmijenili su prigodne darove.

Duhovne vježbe svećenika Zavoda sv. Jeronima u mjestu Santa Severa

Rim, 5.3.2018. (IKA) - Svećenici Papinskoga hrvatskog zavoda sv. Jeronima zajedno s vicerektorom vlč. Markom Đurinom održali su svoje godišnje duhovne vježbe od 1. do 4. ožujka u Domu Marije Tješiteljice (Domus Maria Consolatrice) u mjestu Santa Severa, pedesetak kilometara sjeverozapadno od Rima. Duhovne vježbe predvodio je don Ivan Štironja, svećenik Mostarsko-duvanjske biskupije, župnik župe Presvetoga Srca Isusova u Studencima.

Don Ivan razmatranja je temeljio na evanđeoskim tekstovima koji su se tih dana čitala u liturgiji. Služeći se uz to primjerima iz vlastitoga misionarskog i župničkog iskustva predložio je niz pitanja kao poticaj na preispitivanje savjesti i produbljivanje svećeničkoga poziva. Istaknuo je važnost tišine i osluškivanja Božje riječi – „bogoslušanja“ – kako bi svećenik izvršio svoje poslanje – bogoslužje – na dobrobit naroda Božjega i tako iskazao istinski duh svoje službe Bogu i ljudima – „bogoslužjenje“.

Dom u kojem su održane duhovne vježbe vode sestre Družbe Marije Tješiteljice (Istituto delle Suore di Maria Consolatrice). Kompleks se nalazi na antičkoj Via Aurelia uz Tirensko more te obuhvaća crkvu, zgradu za goste, te park uz more. Ovo je treća godina u nizu da su svećenici Zavoda imali duhovne vježbe u tome mjestu.

Susret članova Austrijske BK i BK Bosne i Hercegovine

Sarajevo, 6.3.2018. (IKA/KTA) - Zajednički susret članova Austrijske biskupske konferencije i Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine održan je u ponedjeljak 5. ožujka u Nadbiskupskoj rezidenciji u Sarajevu. Predsjedali su bečki nadbiskup kardinal Christoph Schönborn, predsjednik Austrijske BK, i vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić, predsjednik BK BiH. Sudjelovalo je 11 članova Austrijske BK i svi članovi Biskupske konferencije BiH. Na zajedničkom zasjedanju također su sudjelovali apostolski nunciji iz Austrije i Bosne i Hercegovine nadbiskupi Peter-Stephan Zurbriggen i Luigi Pezzuto. Riječi pozdrava i dobrodošlice u Bosnu i Hercegovinu i Sarajevo uputio je domaćin kardinal Puljić, zahvaljujući austrijskim biskupima za prisutnost koja je snažan izraz solidarnosti. Ukratko je pojasnio sastav i vrijeme osnutka Biskupske konferencije BiH, te predstavio stanje Katoličke Crkve u BiH, teška ratna stradanja kao i nastojanja na planu ekumenizma i međureligijskog dijaloga.

Budući da je zasjedanje održano u Nadbiskupskoj rezidenciji, koja još nije iznutra sasvim uređena, upričen je i interni blagoslov kuće na kojem su sudjelovali okupljeni biskupi. Rezidenciju je blagoslovio biskup iz Klagenfurta dr. Alois Schwarz kojemu je kardinal Puljić zahvalio za višegodišnju potporu biskupije Gurk partnerskoj Vrhbosanskoj nadbiskupiji. Biskupi su slavili misu u sjemenišnoj crkvi Sv. Ćirila i Metoda uz sudjelovanje zajednice Vrhbosanskoga bogoslovnog sjemeništa i profesora Katoličkoga bogoslovnog fakulteta te drugih vjernika. Predsjedao je i propovijedao biskup iz Innsbrucka Hermann Glettler. „Unatoč brojnim poteškoćama s kojima se moraju boriti država Bosna i Hercegovina a posebno Katolička Crkva koja se nalazi u nevolji, postoji nada da će jednog dana biti potpuno zaliječene rane proteklog rata. Ova nada ne temelji se na teorijskim postavkama i pametnim riječima, a malo se temelji na angažiranoj politici koja kao da je trenutačno paralizirana. Stvarno ozdravljenje prastarih rana može darovati samo Bog. Na njegovim obećanjima temelji se naše pouzdanje. Naravno, lokalna i međunarodna politika ne smije biti oslobođena odgovornosti da se bori za jedan ‚plus‘ kada je riječ o pravdi i realnim šansama za budućnost posebno za mlade u ovoj zemlji“, istaknuo je biskup Glettler. Kardinal Puljić u pozdravu je pak uklatko podsjetio na povijest bogoslovnog zdanja izgrađenog u vrijeme prvoga vrhbosanskog nadbiskupa dr. Josipa Stadlera. Na misi su pjevali i asistirali bogoslovi Vrhbosanskoga bogoslovnog sjemeništa.

U utorak 6. ožujka biskupi su pohodili Franjevačku teologiju te slavili misu, a domaćin im je bila franjevačka zajednica na čelu s provincijalom fra Jozom Marinčićem. Predsjedao je i propovijedao dopredsjednik Austrijske BK Franz Lackner, nadbiskup iz Salzburga.

Zasjedanje Austrijske biskupske konferencije počelo je svećanim misnim slavljem koje je u nedjelju 4. ožujka u sarajevskoj katedrali predvodio kardinal Schönborn. Kardinal Puljić u pozdravu je nazočnost austrijskih biskupa nazvao posebnim znakom solidarnosti, tim više što se treća korizmena nedjelja slavi i kao Tjedan solidarnosti i zajedništva s Crkvom i ljudima u Bosni i Hercegovini. Posebno je zahvalio Austrijancima i akciji Pomoć susjedu u nevolji (Nachbar in Not) na pomoći ne samo katolicima već svim ljudima te zemlje. U sklopu mise kardinalu Puljiću predana je i relikvija bl. Karla Habsburškoga, čiju je simboliku - povezanosti, prevladavanja ratova i težnje miru, za Kathpress protumačila Camilla Habsburg.

Inozemne vijesti

Švicarski biskupi komentirali nove smjernice o potpomognutom samoubojstvu

Fribourg, 24.2.2018. (IKA) Povjerenstvo za bioetiku Švicarske biskupske konferencije kritiziralo je 24. veljače nove smjernice o potpomognutom samoubojstvu, koje je izradila Švicarska akademija za medicinske znanosti, a koja, kako se navodi u priopćenju Povjerenstva, odbacuje svaku objektivnost svrhovitosti medicine da bi ju zamijenila relativizmom koji jednostrano stavlja naglasak na samoodređenje pacijenata i subjektivno mišljenje medicinskog osoblja, prenijela je agencija SIR. Švicarski biskupi upozoravaju da je ubijanje uvijek pogrešno i da se protivi temeljnom cilju medicine, odnosno brizi o dobru pacijenta. Spomenute smjernice pod naslovom „Odnos prema umiranju i smrti“ trebale bi, kako ističe Radio Vatikan, zamijeniti one iz 2004. godine.

Biskupi su upozorili da novim smjernicama nedostaje bilo kakav etički temelj i Akademija time odbacuje svoju etičku objektivnost. Iz tog su razloga biskupi pozvali da se zadrže postojeće formulacije o tom pitanju. Čitavu situaciju problematičnijom čini što bi nove smjernice trebale postati dio etičkoga kodeksa Saveza švicarskih liječnika i, prema tome, obvezujuće za sve njegove članove. Etički kodeks jedne struke ne smije biti prožet subjektivnošću, poručili su na kraju švicarski biskupi.

Održan sastanak Povjerenstva za mlade CCEE-a

Tirana, 27.2.2018. (IKA) - Uoči Kongresa nacionalnih delegata za pastoral zvanja Europe koji se održava u Tirani od 28. veljače do 3. ožujka u glavnom gradu Albanije održan je 27. veljače prvi sastanak Povjerenstva za mlade Vijeća europskih biskupskih konferencija (CCEE). Osnovano na plenarnom zasjedanju CCEE-a 2017., ovo novo Povjerenstvo svjedoči o želji predsjednika biskupskih konferencija u Europi da daju veću pozornost i naglasak na temu praćenja mladih ljudi na njihovu putu vjere, priopćio je Ured za medije CCEE-a. Radovi, kojima je predsjedao predsjednik Povjerenstva, luksemburški nadbiskup Jean-Claude Hollerich, započeli su ocjenom poduzetih aktivnosti u prethodnim godinama i razmjenom mišljenja o nekim temama koje su usko vezane uz pastoral mladih.

U nastavku je bilo riječi o radu svakog od triju odsjeka iz djelokruga Povjerenstva (škola i sveučilište, pastoral mladih i pastoral zvanja), razrađujući neke smjernice za rad u narednim godinama koje će biti predstavljene predsjedništvu i na sljedećem Plenarnom zasjedanju CCEE-a koje će se održati od 13. do 16. rujna u Poznanu (Poljska). Povjerenstvo je pozitivnim ocijenilo rad na pripremama biskupskih konferencija za predstojeću Biskupsku sinodu o temi Mladi, vjera i razlučivanje zvanja, koja će se održati u listopadu Rimu i počelo je razmišljati o načinima promicanja, na različitim područjima Povjerenstva, očekivanih plodova Sinode.

Povjerenstvom za mlade CCEE-a predsjedava luksemburški nadbiskup Jean-Claude Hollerich koji je izabran za predsjednika Povjerenstva na plenarnom zasjedanju CCEE-a održanom od 28. rujna do 1. listopada 2017. u Minsku. Nadbiskup Hollerich također vodi odsjek pastoral mladih. Komisija ima za cilj pratiti teme i potaknuti mrežu biskupa i voditelja pri biskupskim konferencijama u slijedećim pastoralnim područjima (odsjecima): škola i sveučilište, mladi i zvanja. Tajnik Povjerenstva je don Jorge Alvarez.

Crkva Sv. Groba ponovno je otvorena

Jeruzalem, 28.2.2018. (IKA) – Nakon više od 60 sati otvorena je od 28. veljače ujutro crkva Sv. Groba u Jeruzalemu. Objavile su to kršćanske Crkve u priopćenju u kojemu, kako navodi Kathpress, hvale „konstruktivni prinos“ izraelskoga premijera Benjamina Netanjahua u sporu kršćanskih Crkava i izraelskih vlasti. Nakon otvaranja crkve rano ujutro već su molili prvi hodočasnici. U priopćenju koje su potpisali grčkopravoslavni patrijarh Tehophilos III., armenski patrijarh Nourhan Manougian i franjevački kustos Francesco Patton, izražava se radost suradnje sa svima koji Jeruzalem vole i žele omogućiti da Sveti grad, u kojemu je kršćanska nazočnost opet pred izazovom, ostane mjesto u kojemu tri monoteističke religije zajedno žive i djeluju. U utorku su Netanjahu i jeruzalemski gradonačelnik Nir Barkat najavili osnivanje radne skupine koja bi uključila sve zainteresirane strane kako bi se postiglo rješenje oko plaćanja poreza na crkvene nekretnine.

Nemamo namjeru sukobiti se s Državom Izrael s kojom imamo izvrsne odnose i u svim prilikama nastojimo surađivati, ali bilo je nekoliko zahvata koji su naštetili našim pravima. Ako postoji mogućnost da sjednemo za stol i ozbiljno porazgovaramo, bit ćemo vrlo sretni što to možemo učiniti zajedno; ne kao pojedinačne zajednice, već zajedno kao zainteresirane kršćanske zajednice, rekao je 27. veljače u izjavi za Radio Vatikan o. Francesco Patton, kustos Svete zemlje. Na pitanje o odluci triju Crkvi: pravoslavnoj, armenskoj i rimokatoličkoj o zatvaranju crkve Sv. Groba u Jeruzalemu, najvažnijeg kršćanskog svetišta, o. Patton istaknuo je dva problema koja treba riješiti. Pitanje retroaktivnog plaćanja poreza na crkvene građevine, što je zahtjev koji nema u vidu činjenicu da kršćanske zajednice ne rade da bi zaradile, već nudimo usluge društvene naravi koje, osim toga, olakšavaju opterećenje samom Gradskom poglavarstvu. Kada su na kraju godine naši proračuni na nuli, to je već dobar rezultat, pojasnio je kustos. Drugo se pitanje odnosi na prijedlog zakona koji smatramo diskriminirajućim utoliko što namjerava regulirati pravo vlasništva, najma i prijenosa samo crkvene zemlje, protumačio je kustos i zaključio da vjeruje da će zatvaranje crkve Sv. Groba pridonijeti razmišljanju o rješenju problema.

Ruanda: Zatvoreno 714 crkava

Kigali, Vatikan, 1.3.2018. (IKA) – Ruandske vlasti zatvorile su prošloga tjedna 714 crkava u gradu Kigaliju, objavila je agencija efe a prenosi portal Vatican News. Prema izjavi ruandskih vlasti, ne radi se o napadu na kršćanske Crkve nego je razlog što te građevine nisu zadovoljavale minimalne sigurnosne i higijenske uvjete. Crkve će biti otvorene nakon što se ti uvjeti postignu, izjavio je vladin službenik, dodajući da je dio crkvenih prostora bio načinjen od šatorskog platna, mnoge su bez ikakvih dozvola, a u većini nije bilo tekuće vode ni sanitarnog čvora. Zatvaranje crkvi naišlo je na veliko negodovanje tamošnjih kršćana koji su ostali bez mjesta bogoslužja. Gradske vlasti pak tumače kako Kigali želi biti „najčistiji grad u Africi“ i zato razvija higijenske i sigurnosne standarde građevina, posebno onih koje služe u javne svrhe.

Vijeće devetorice kardinala zaključilo svoje redovito zasjedanje

Vatikan, 1.3.2018. (IKA) - Teološki statuti biskupskih konferencija, ljudski resursi, smanjivanje troškova unutar Svete Stolice i zaštita maloljetnika bile su glavne teme o kojima je Vijeće devetorice kardinala raspravljalo za vrijeme svoje 23. sjednice. U priopćenju koje je objavio Tiskovni ured Svete Stolice navodi se da su na trodnevnom susretu sudjelovali svi članovi Vijeća izuzev kardinala Georgea Pella. Papa Franjo sudjelovao je na sastancima u ponedjeljak i utorak, dok je u srijedu bio odsutan zbog opće audijencije, izvijestio je Radio Vatikan.

U priopćenju se navodi kako se promišljanje o teološkim statutima biskupskih konferencija temeljilo na Papinoj apostolskoj pobudnici „Evangelii gaudium”, u kojoj piše da „pravni položaj biskupskih konferencija kojim bi ih se promatralo kao nositelje konkretnih značajki, uključujući također određeni autentični doktrinarni autoritet, nije još uvijek dovoljno razrađen i pojašnjen. Pretjerana centralizacija, umjesto da pomogne, komplicira život Crkve i njezinu misijsku djelatnost” (EG 32). Kardinali su se složili da će ponovno proučiti motuproprij svetog pape Ivana Pavla II. „Apostolos suos” u duhu zdrave decentralizacije o kojoj često govori papa Franjo, ističući da je Gospodin taj koji čuva jedinstvo unutar Crkve.

Kardinali su također poslušali izvješće nadbiskupa Jana Romea Pawlowskog o napretku koji je ostvario treći odsjek Državnog tajništva Svete Stolice na čijem je čelu, a koji je nedavno ustanovljen sa svrhom formacije diplomatskog osoblja. Kardinal Reinhard Marx, koordinator Vijeća za ekonomiju, govorio je pak o radu koji se čini na području ljudskih resursa, o napretku ostvarenom u predstavljanju proračuna, ograničavanju troškova i smanjenju deficita Svete Stolice.

Kardinali su osim toga raspravljali o novim opcijama za Kongregaciju za nauk vjere kako bi taj dikasterij bio u stanju što brže obrađivati slučajeve koji se tiču zlostavljanja maloljetnika. Kardinal Peter Turkson članovima Vijeća predstavio je izvješće o radu Dikasterija za promicanje cjelovitog ljudskog razvoja. Konačno, kardinali su promišljali o Kongregaciji za istočne Crkve kao i o Kongregaciji za evangelizaciju naroda. Sljedeći susret Vijeća devetorice kardinala održat će se od 23. do 25. travnja.

Indija: Ubijen rektor Svetišta sv. Tome

Kochy, 1.3.2018. (IKA) – Rektor indijskog svetišta iz države Kerale nasmrtno je 1. ožujka izboden na putu u hodočasničko središte Kurisumundi u Malayattooru, objavila je agencija Fides prenoseći vijesti iz nadbiskupije Ernakulam-Ankamaly. Vlč. Xaviera Thelakkata (52) na smrt je izbio nekadašnji sakristan crkve u Malayattooru. Sakristana, koji je u bijegu, vlč. Thelakkat je prije tri mjeseca otpustio zbog raznih nepravilnosti iz službe.

Nakon napada vlč. Thelakkat je otpremljen u bolnicu ali je zbog dubine rana i gubitka krvi preminuo. Svetište Sv. Tome Apostola, kojega se smatra apostolom Indije, u Malayattoru vodio je sedam godina. Svećenik je studirao i pravo te je bio poznat kao zauzeti borac protiv samovoljne mjesnih mafijaša. Svetište sv. Tome godišnje posjete deseci tisuća hodočasnika, te se smatra jednim od najstarijih svetišta u svijetu u kojemu se prema predaji 52. godine molio i sam apostol. Prema odluci Svete Stolice godine 2004. svetište, koje pripada Sirsko-malabreškoj Katoličkoj Crkvi, dobilo je kao prvo u Indiji međunarodni status.

Objavljeno pismo o nekim vidicima kršćanskog spasenja

Vatikan, 1.3.2018. (IKA) - U pismu naslovljenom „Placuit Deo”, upućenom biskupima Katoličke Crkve i datiranom 22. veljače, Kongregacija za nauk vjere promišlja o nekim vidicima kršćanskog spasenja, koji danas mogu biti teško razumljivi zbog nedavnih kulturnih promjena, a u svom se izlaganju dokument oslanja na veliku tradiciju vjere i učenje pape Franje. Pismo se usredotočuje na dvije suvremene sklonosti: s jedne strane je neka vrsta „neopelagijanizma”, odnosno individualizma koji tvrdi da se ljudi mogu spasiti vlastitim naporom; s druge je pak strane oblik „neognosticizma”, pogleda na spasenje koje bi se sastojalo isključivo u nutarnjem jedinstvu s Bogom, odbacujući odnose s drugim ljudima i čitavim stvorenjem. Papa Franjo često je u svom redovitom učiteljstvu upućivao na te dvije sklonosti koje nalikuju određenim vidicima dviju starih hereza, a da im nisu istovjetne. I neopelagijanski individualizam i neognostičko zanemarivanje tijela izobličuju ispovijedanje vjere u Krista, jedinog, općeg Spasitelja, ističe se u dokumentu a izvještava Radio Vatikan. U svjetlu ta dva trenda pismo želi ponovno potvrditi da se spasenje sastoji u našem jedinstvu s Kristom koji je po svojem utjelovljenju, smrti i uskrsnuću donio na svijet novu vrstu odnosa s Ocem i među ljudima, te nas je uveo u taj red milosti, zahvaljujući daru Duha, kako bismo se mogli sjediniti s Ocem kao sinovi u Sinu i postati jedno tijelo u prvorođencu među mnogom braćom. U središnjem je dijelu dokumenta riječ o ljudskoj želji za spasenjem; o jedinstvenoj ulozi Isusa Krista kao Spasitelja; te o spasenju u Crkvi, Tijelu Kristovu. Na taj način, objašnjava Božji plan spasenja po Kristu i Njegovoj Crkvi, ističući kako otkupiteljsko djelo kojim nas se oslobađa od grijeha tako i naše uzdizanje da bismo imali udjela u božanskom životu Presvetog Trojstva. Također upućuje na nužnost sakramentalne „ekonomije” po kojoj Bog želi spasiti ljudsku osobu.

Taj pogled kršćanskog spasenja, nasuprot tendencijama prema neopelagijanizmu i neognosticizmu, nužno poziva kršćane da postanu misionari naviještajući radost i svjetlo Evanđelja. To uključuje također iskreni i konstruktivni dijalog s pripadnicima drugih vjeroispovijesti, uvjereni da Bog može „sve ljude dobre volje u čijim srcima milost nevidljivo djeluje” dovesti k spasenju u Kristu. Dok se svim svojim naporima posvećuje evangelizaciji, Crkva nastavlja zazivati konačni dolazak Spasitelja, „ta u nadi smo spašeni” (Rim 8,24). Cjelovito spasenje duše i tijela konačna je sudbina na koju Bog zove sve ljude, navodi se u pismu te se zaključuje: Utemeljeni na vjeri, podržani nadom, djelujući u ljubavi, s primjerom Marije, Majke Spasitelja i prve među spašenima, sigurni smo da je „naša domovina na nebesima, odakle iščekujemo Spasitelja, Gospodina našega Isusa Krista: snagom kojom ima moć sve sebi podložiti on će preobraziti ovo naše bijedno tijelo i suobličiti ga tijelu svomu slavnomu” (Fil 3,20-21).

SAD: Isusovačke škole traže učinkovite mjere protiv nasilja

Washington, 2.3.2018. (IKA) – Udruga isusovačkih srednjih škola i fakulteta u SAD-u uputila je otvoreno pismo predsjedniku SAD-a i članovima Kongresa tražeći učinkovite mjere protiv nasilja u školama. Pokolj u Marjory Stoneman Douglas školi u kojem je bilo 17 ubijenih je „nacionalna tragedija”, istaknuto je u pismu koje je potpisao potpredsjednik Udruge Michael Sheeran, a kojim se poručuje da su svi pozvani učiniti sve što je u njihovoj moći kako bi se „okončala ta strašna ubojstva u školama i na ulicama”.

Papa Franjo o pitanju žene u Crkvi

Sveti Otac upozorio da je čak i u Crkvi služiteljska uloga na koju je pozvan svaki kršćanin, u slučaju žena ponekad više ropstvo negoli istinsko služenje

Rim, 2.3.2018. (IKA) - Uznemiruje me što čak i u najnaprednijim društvima i dalje ustraje određeni mačistički mentalitet, napisao je papa Franjo u pismu Mariji Teresi Compte Grau u prigodi objavljivanja njezine knjige „Deset stvari koje papa Franjo predlaže ženama“. Pismo je 2. ožujka objavio vatikanski dnevnik L'Osservatore Romano. Dolazi do nasilja nad ženama, napomenuo je Papa te nastavio: „Žena postaje predmet zlostavljanja, trgovine i zarade; dolazi do iskorištavanja žena u oglašavanju, kao i u potrošačkoj i zabavnoj industriji“. Papa Franjo upozorio je da je čak i u Crkvi služiteljska uloga na koju je pozvan svaki kršćanin, u slučaju žena ponekad više ropstvo negoli istinsko služenje.

Papa je izrazio nadu da će knjiga dati prinos razmišljanju o većem senzibilitetu i priznavanju poslanja i poziva žene. Napomenuo je kako cijeni što autorica nije zaboravila Mariju, blagoslovljenu među ženama. Zapravo, od nje proizlazi nešto posebno što Sveti Otac određuje kao „marijanski stil“. To je stil koji poziva čitavu Crkvu da bude Majka koja nježno i osjećajno ljubi sve. Muškarci i žene u Crkvi ne smiju iz vida izgubiti taj pogled koji je danas toliko ključan, istaknuo je papa Franjo. Slijedeći promišljanja svojih predšasnika, Sveti Otac istaknuo je potrebu obnovljenog antropološkog istraživanja koje uključuje novi znanstveni napredak i aktualnu kulturološku osjetljivost kako bi se što bolje rasvijetlio ne samo ženski, već i muški identitet da bi tako bolje služilo čovjeku u cjelini.

Petak milosrđa: Papa posjetio ustanovu „Casa di Leda“

Rim, 2.3.2018. (IKA) - Papa Franjo je 2. ožujka poslijepodne nastavio svoju inicijativu Petak milosrđa, iznenadivši tako pet majki u dobi između 25 i 30 godina, njihovu djecu kao i osoblje ustanove „Casa di Leda“, izvijestio je Radio Vatikan. Njegov je posjet bio iznenađan, a u njegovoj pratnji bio je nadbiskup Rino Fisichella, predsjednik Papinskog vijeća za promicanje nove evangelizacije, koje organizira spomenutu inicijativu. Papa je za vrijeme jednosatnog posjeta razgovarao s majkama i osobljem te se igrao s djecom koja su radosno dočekala njegov dar uskršnjih jaja. Majke su sa svoje strane Papi darovale poklon koji je proizvod mnogih jednostavnih aktivnosti i zadaća koje se odvijaju unutar utočišta.

Upravitelj „Casa di Leda“ Lillo Di Mauro opisao je napore koji su bili potrebni kako bi se podigla struktura. Postojala je svijest o važnosti preobrazbe prostora koje je nekad pridonosilo zločinačkim djelatnostima kako bi društvu ponovno vratili projekt njegovanja civilizacije i čovječanstva. Sveti Otac poklonio je darove i majkama, uključujući potpisanu pergamentu u znak sjećanja na njegov posjet.

Ustanova „Casa di Leda“ nalazi se u poslovnom dijelu Rima zvanom Esposizione Universale Roma (EUR), a prije je bila u vlasništvu osoba povezanih s organiziranim kriminalom. Nakon što ju je zaplijenila država, kuća je pretvorena u utočište za žene u teškoćama. Otvorena je u ožujku 2017. godine, a vodi je neprofitna udruga „Cecilia Onlus“. U „Casa di Leda“ majke koje su pritvorene zbog manjih prekršaja, a čija su roditeljska prava i dalje zakonski priznata, mogu razdoblje pritvora živjeti sa svojom djecom u obiteljskom okruženju. Majke prati osoblje ustanove, kao i odgajatelj i dragovoljci iz volonterske udruge „A Roma Insieme“, kao i neke druge organizacije. Majkama koje žive u toj strukturi

dopušteno je odvoditi svoju djecu u školu i pokupiti ih iz škole. Također sudjeluju u aktivnostima koje su korisne za učenje posla, u svjetlu buduće reintegracije u društvo. „Casa di Leda“ prva je struktura takve vrste u Italiji, a k tomu jedna od prvih u svijetu.

Papa Franjo uspostavlja obvezatan spomendan Marije „Majke Crkve“

Vatikan, 3.3.2018. (IKA) - Provodeći odluku pape Franje, uredbom od 11. veljače ove godine, na 160. obljetnicu prvog ukazanja Djevice Marije u Lourdu, Kongregacija za bogoštovlje i disciplinu sakramenata odobrila je upis spomena „Blažene Djevice Marije Majke Crkve“ u Opći rimski kalendar. Držeći važnim otajstvo duhovnog majčinstva Marije koja od iščekivanja Duha Svetoga do Pedesetnice nikada nije prestala brinuti kao majka za Crkvu hodočasnici, Sveti Otac odredio je da ponedjeljak nakon Duhova, spomendan Marije Majke Crkve bude obvezatan za čitavu Crkvu rimskog obreda. Tim spomendanom, ističe se u dokumentu, Papa želi da poraste majčinski osjećaj Crkve u pastirima, redovnicima i vjernicima, kao i iskrena marijanska pobožnost.

Uredba ističe da je Marija u isto vrijeme majka Krista, Sina Božjega i majka udova Njegova mističnog tijela, to jest Crkve. Također podsjeća da je taj naslov već prisutan u „osjećaju za Crkvu“ još od svetog Augustina, te da je tijekom stoljeća Crkva častila Mariju naslovima koji su na neki način bili prikladni, kako se vidi u tekstovima duhovnih pisaca, kao i u nauku Benedikta XV. i Leona XIII. Upravo je na temelju toga blaženi Pavao VI. na kraju trećeg zasjedanja Drugoga vatikanskog koncila proglasio Blaženu Djevicu Mariju Majkom Crkve, to jest čitavog kršćanskog naroda. U dokumentu dalje stoji, da je Apostolska Stolica 1975. godine predložila zavjetnu misu na čast Majke Crkve, koja je zatim uvrštena u Rimski misal. Tijekom godina je također odobreno uključivanje proslave „Marije Majke Crkve“ u liturgijski kalendar nekih zemalja poput Poljske i Argentine. Komentirajući uredbu, kardinal Robert Sarah, prefekt Kongregacije za bogoštovlje i disciplinu sakramenata, izrazio je nadu da će to slavlje, prošireno na cijelu Crkvu, podsjećati sve Kristove učenike da ako žele rasti i ispuniti se Božjom ljubavlju, moraju ukorijeniti svoj život u tri stvarnosti: križ, hostiju i Djevicu. Ta tri otajstva Bog je dao svijetu da izgradi, učini plodnim i posveti svoj nutarnji život i da nas vodi prema Isusu Kristu, istaknuo je kardinal Sarah, a prenosi Radio Vatikan.

Papa primio u audijenciju austrijskog kancelara

Vatikan, 5.3.2018. (IKA) - Papa Franjo primio je 5. ožujka u Vatikanskoj apostolskoj palači u audijenciju kancelara Republike Austrije Sebastiana Kurza, koji se kasnije susreo s državnim tajnikom kardinalom Pietrom Parolinom, u čijoj je pratnji bio mons. Antoine Camilleri, podtajnik za odnose s državama, priopćio je Tiskovni ured Svete Stolice.

U srdačnim razgovorima istaknuti su dobri bilateralni odnosi i plodna suradnja između Svete Stolice i Austrije, naglašavajući važnost zaštite života i obitelji te promicanja općeg dobra društva, posebno u odnosu na naranjivije slojeve društva.

U nastavku susreta spomenut je doprinos Austrije unutar Europske unije i potreba za solidarnošću među narodima. Na kraju je bilo riječi o raznim aktualnim međunarodnim pitanjima, uključujući mir, nuklearno razoružanje i migraciju.

Priopćenje s Kongresa nacionalnih delegata za pastoral zvanja

Tijekom radova na plenarnim sastancima i u radnim skupinama na vidjelo je izašlo bogatstvo iskustava različitih crkvenih tijela na polju prilagodbe pastorala zvanja izazovima svijeta izloženom stalnim promjenama - Uz „tradicionalne“ pastoralne oblike (molitveni susreti, euharistijsko klanjanje, školski kampovi, volonterski rad) postoje nova iskustva (video uradci, kampanje na internetu) koja imaju za cilj svjedočenje ljepote poziva na svećenstvo ili Bogu posvećeni život

Tirana, 5.3.2018. (IKA) - Bog ima životni plan za sve! Jučer kao i danas, Krist poziva muškarce i žene da odgovore na svoj osobni „poziv od Boga“, navodi se u završnom priopćenju s Kongresa nacionalnih delegata za pastoral održanog u glavnom gradu Albanije Tirani od 28. veljače do 3. ožujka o temi „In Verbo Tuo. Zvanja danas u Europi“. Na Kongresu se okupilo pedesetak delegata iz sedamnaest europskih biskupskih konferencija.

Tijekom radova na plenarnim sastancima i u radnim skupinama na vidjelo je izašlo bogatstvo iskustava različitih crkvenih tijela na polju prilagodbe pastorala zvanja izazovima svijeta izloženom stalnim promjenama. Uz „tradicionalne“ pastoralne oblike (molitveni susreti, euharistijsko klanjanje, školski kampovi, volonterski rad...) postoje nova iskustva (video uradci, kampanje na internetu...) koja imaju za cilj svjedočenje ljepote poziva na svećenstvo ili Bogu posvećeni život.

Prema biskupu Oscaru Cantoniju, voditelju EVS-a (European Vocations Service), odsjeka za zvanja Komisije za mlade CCEE-a koji je organizirao susret, „u pastoralu zvanja ne krećemo od nule, već imamo obilje smjernica Učiteljstva, plod bogatog zajedničkog iskustva sazrelog na terenu u raznim zemljama Europe, također u svjetlu značajnog dokumenta čiju dvadesetu obljetnicu obilježavamo – 'In Verbo tuo'“.

Upravo na temelju toga vatikanskog dokumenta o. Amedeo Cencini, profesor na Salezijanskom sveučilištu i Institutu za psihologiju Gregorijanskog sveučilišta u Rimu, predložio je analizu stanja zvanja u Europi. Raspoloživi podaci pokazuju da nije sasvim ispravno govoriti o krizi zvanja u Europi danas. Naime, premda je moguće uočiti negativni trend kretanja broja zvanja, kao rezultat sekularne ideologije koja postaje sve globalnija i opća, to vrijedi samo za neka zvanja – ona koje možemo smatrati klasičnima i tradicionalnima (svećenici, redovnici...). Postoje, međutim, znakovi koji pokazuju bilo trajnu plodonosnost tih zvanja bilo prisutnost novih iskustava zvanja u Bogu posvećenom životu koji proširuju pojam zvanja, posvećenja i poziva. O. Cencini podsjetio je da je ponuda zvanja u biti kerigma, jer je tajna Boga koji poziva i pozivatelja koji odgovara na Njegovu ljubav. K tome, iz izvješća sudionika bilo je moguće uočiti jasnu tendenciju sve većeg povezivanja pastorala zvanja s drugim pastoralnim područjima, posebice s pastoralom mladih, kao što je naglasio također o. Fabio Attard, SBD, savjetnik za Pastoral mladih Salezijanske družbe, koji je predstavio rezultate istraživanja provedenog u pet biskupskih konferencija uoči predstojeće sinode. U mnogim je intervencijama naglašen važan rad pojedinih crkvenih tijela u pripremi za Biskupsku sinodu o „Mladima, vjeri i razlučivanju zvanja“, koja će se održati u listopadu u Rimu. Kao svjedočanstvo te povezanosti sa Sinodom, sudionici su imali priliku svakodnevno slušati o iskustvima vjere po jedne skupine mladih iz različitih biskupija Albanije i Njemačke.

Usto, iz izvješća delegata sve više izlazi na vidjelo svijest da

je pastoral zvanja zadaća čitave kršćanske zajednice o čemu svjedoče poduzete brojne aktivnosti koje uključuju i druga pastoralna područja, prvenstveno obitelj. To još jasnije izlazi na vidjelo kada je riječ o pozivu na svećeništvo, kao što je podsjetio mons. Jorge Carlos Patron Wong, tajnik za sjemeništa Kongregacije za kler. Zvanje za svećeništvo je dar koji Bog daje Crkvi i svijetu, te mu se ne može pristupati na individualistički način, već treba podršku čitave zajednice, jer će „ova povezanost sa zajednicom biti prisutna kroz svećenikov život“. Što se tiče poziva na posvećeni život, s. Nathalie Becquart, voditeljica Nacionalne službe za evangelizaciju mladih i zvanja Francuske biskupske konferencije, inzistirala je na važnosti pastorala zvanja koji će imati sinodsko obilježje.

Tijekom susreta delegati su hodočastili u Nacionalno svetište Gospe Dobrog Savjeta (zaštitnice Albanije) u Skadru, gdje su također posjetili muzej u kojem se u doba komunističkog režima nalazio zatvor (kod današnjeg samostana klarisa) albanske tajne policije („Sigurimi“). Životi 38 albanskih mučenika, ubijenih zbog njihove vjere, slika su zvanja življenog u punini i dan-danas svjedoče o duhovnom bogatstvu Crkve u zemlji koju totalitarni režim želio učiniti ateističkom. Na susretu su don Michele Gianola iz Italije i don Filip Hacou iz Belgije izabrani za vice-koordinatore EVS-a na jednogodišnji mandat. Oni će voditi EVS zajedno s don Emilom Parafiniukom iz Poljske.

Idući susret će se održati u prvom tjednu mjeseca srpnja 2019. godine.

Papina poruka konventualcima koji skrbe za siromašne u Burkini Faso

Vatikan, 5.3.2018. (IKA) - U povodu skupa koji će se održati u listopadu u Međunarodnom zavodu Seraphicum u Rimu o radu Medicinskoga centra franjevac konventualaca u Sabouu u Burkini Faso, papa Franjo redovnicima je poslao poruku u kojoj ih ohrabruje da nastave to velikodušno djelo širenja evanđelja i stalne potpore Crkvi u toj zemlji, dajući uvijek prednost siromašnima i djelujući na zemljopisnim i životnim periferijama uz dragocjeno zauzimanje u evangelizaciji i promicanju čovjeka.

Tražeci od redovnika da ustraju u molitvi u svrhu potpore njegovoj Petrovoj službi, Papa je, kako izvještava Radio Vatikan, povjerio plodnost misionarske službe Reda manje braće franjevaca konventualaca Djevicu Mariji, kraljici misija, i svetomu Maksimilijanu Kolbeu, te redovnicima, predavačima i svim sudionicima skupa, koji će započeti 10. listopada, udijelio apostolski blagoslov. Među sudionicima bit će i Nicolas Meda, ministar zdravstva Burkine Faso, koji će održati predavanje.

Medicinski centar svetoga Maksimilijana Kolbea u Burkini Faso nalazi se u seoskoj općini Sabou, djeluje od godine 2003., a pruža besplatnu medicinsku pomoć za više od 110.000 lokalnih stanovnika. Redovnici surađuju s humanitarnom organizacijom Emergenza Sorrisi, čiji su članovi liječnici dragovoljci, te tako zajednički djeluju na teritoriju s brojnim problemima, prenoseći iskustva lokalnim liječnicima.

Centar pruža niz usluga koje idu od hitne službe do odjela opće medicine s 25 kreveta za odrasle i 30 za djecu, zatim odjela za materinstvo s 12 kreveta, pa do nutricionističkog centra za neishranjenu djecu. Osim toga, u tijeku je gradnja prostora za radiologiju i za kirurški centar. Samo je prošle godine gotovo 2500 djece primilo nutricionističku pomoć, dok je više od 8000 odraslih i gotovo 4000 djece bilo pregledano u tom medicinskom centru.

Susret vijetnamskih biskupa s papom Franjom

Biskupi su Papi izrazili želju da se osnuje katoličko sveučilište

Vatikan, 5.3.2018. (IKA) – Vijetnamski biskupi susreli su se 5. ožujka s papom Franjom u sklopu svoga posjeta ad limina apostolorum.

Rekao bih da se radilo o susretu oca i sinova ili braće, rekao je, kako prenosi Slovenski program Radio Vatikana, biskup Joseph Dinh Duc Dao. Papa ih je tom prigodom, kako navodi biskup, potaknuo da s radošću evangeliziraju, njeguju molitvu i kontemplaciju te im govorio o biskupu kao pastiru. Riječ koju je Sveti Otac više puta ponovio bila je „blizina“, blizina s Bogom, s ljudima, s redovništvom i svećenstvom.

Biskup Dinh Duc Dao posvjedočio je da je Crkva u Vijetnamu živa, no osjeća se utjecaj sekularizacije što je poseban izazov za navjestitelje vjere. U skladu s time, biskupi su Papu zamolili da se ustanovi katoličko sveučilište kako bi se mogli u katoličkome duhu izvoditi i drugi studiji, a ne samo teološki koji već postoji u zemlji.

Pax Christi ističe važnost promicanja nenasilnih načina rješavanja sukoba

Vatikan, 6.3.2018. (IKA) – Zaustavljanje ratova i promicanje nenasilnih načina rješavanja sukoba cilj je međunarodne katoličke mirovne udruge Pax Christi International. Ta je udruga prije dvije godine pokrenula katoličku nenasilnu inicijativu zajedno s Papinskim vijećem Pravda i mir, a u skladu s tom inicijativom, ističe Vatican News, bila je i poruka pape Franje za Svjetski dan mira 2017. „Nenasilje: Stil politike za mir“ u prigodi 50. obljetnice toga dana.

Vodstvo Pax Christija boravi ovih dana u Vatikanu kako bi s dužnosnicima Svete Stolice razgovarali o daljnjim koracima te inicijative. Potpredsjednica Pax Christija pojasnila je da vodstvo te udruge razgovara s dužnosnicima Svete Stolice o mogućnosti da Papa napiše novu encikliku o temi nenasilja. Izuzetno je važno, smatra ona, da Crkva učini korak kako bi se učenje o snazi aktivnoga nenasilja uključilo u naš sveučilišni i obrazovni sustav, u život župa, te molitvene nakane jednako kao i u diplomaciju i medije. Crkva ima veliki potencijal pomoći svijetu da uvidi koliko učinkovito može biti nenasilno rješavanje sukoba i napetosti, ističe Denis. Koordinatorica inicijative Judy Coode posvjedočila je važnost da katolici, na temelju zajedničkoga identiteta i socijalnog nauka Crkve, zajednički djeluju u korist nenasilja. Ukazala je i na povezanost sukoba i nasilja s izbjegličkim krizama, te s rastućim siromaštvom diljem svijeta.

U razgovoru za vatikanske medije Marie Dennis, potpredsjednica Udruge, istaknula je da SAD planira potrošiti 700 milijardi dolara godišnje za vojne akcije. Istodobno se ne planira ništa što bi bilo u prilog nenasilnom pristupu rješavanja problema koji bi vjerojatno bio učinkovitiji. To bi značilo, pojasnila je, ulagati u razvoj diplomacije, liječenje trauma izazvanih sukobima i podjelama, obnovi pravde i zaštite civilnoga stanovništva. Svjesna je da ne postoje čarobna rješenja za sukobe, no dok ne ulazimo u nenasilna rješenja ostaju „isključivo nasilna, oružana rješenja problema“.

Austrijski stručnjaci različitih svjetonazora protiv surogat majčinstva

Beč, 6.3.2018. (IKA) – Nakon Francuske, Velike Britanije, Švedske, Italije i Rumunjske i stručnjaci iz Austrije priključili su se inicijativi borbe protiv surogat majčinstva. Surogat majčinstvo narušava ljudska prava muškaraca, žena i djece i radi se zapravo o trgovini djecom, ističe se u zaključku predstavnika različitih svjetonazora okupljenih u udruzi „Stop surogat majčinstvu“ koji je u ponedjeljak 5. ožujka objavljen u Austriji. Udruga je ustanovljena 2017. i okuplja stručnjake pedijatre, psihologe, sociologe, etičare, pravnike, novinare i publiciste različite vjerske, političke i svjetonazorske pripadnosti, izvijestio je Kathpress.

Indijska feministica i znanstvenica sa Sveučilišta u Heidelbergu Sheela Saravanan istaknula je da surogat majčinstvo produkt socijalnih nepravdi. „Većinom siromašne žene iz siromašnih zemalja nose djecu za bogate žene“, upozorava Saravanan, dodajući da u Indiji postoji „industrija surogat majčinstva“ s oko tri tisuće klinika koje se time bave. Agenti tih klinika vrbuju žene po siromašnim selima. Radi se većinom o nepismenim ženama koje na taj način žele prehraniti obitelj i djecu koju imaju, no nitko im ne govori o rizicima te o mogućnosti da se rodi dijete s posebnim potrebama. Žene devet mjeseci žive daleko od svoje obitelji, a plaća se samo za zdravo novorođenče, ističe indijska znanstvenica, koja upozorava da trgovina ljudima u seksualnoj industriji i surogat majčinstvu često ide ruku pod ruku.

Sociologinja i politologinja Lisabeth Trallori kritizirala je surogat majčinstvo kao „potpunu komercijalizaciju ženskoga tijela“ koja ženu stavlja u čistu funkciju „nosača“ za nekoga drugoga a medicina je stavljena u ulogu „stroja za ispunjavanje želja“.

Bioetičarka Susanne Kummer s IMABE Instituta upozorila je da se tim postupcima ugrožava dobrobit i prava djeteta koje ne smije svesti na ispunjenje roditeljske želje odnosno na robu, a žene na objekt iznajmljivanja. Pravobraniteljica Maria Eberstaller založila se za poboljšanje i poticanje usvajanje djece kao alternative surogat majčinstvu. „U Austriji ima mnogo djece koja rastu bez roditeljske skrbi u domovima i kojoj treba pružiti obiteljski dom“, istaknula je Eberstaller.

Istraživanje: Papa Franjo omiljen u SAD-u

Washington, 7.3.2018. (IKA) – Nakon pet godina papinske službe papa Franjo i dalje je vrlo omiljen među američkim katolicima i stanovnicima SAD-a, pokazalo je istraživanje Istraživačkoga centra Pew. U korist pape Franje izrazilo se 84% ispitanih, a 9 od 10 njih istaknulo je za Papu da je „suosjećajan“ i „skroman“. Nešto manje njih u odnosu na prvu obljetnicu mandata, sada 60% ispitanika, smatra da je papa Franjo „značajnije promijenio Crkvu“. 45% sudionika ankete smatra da se Papa prema važnim temama u Crkvi odnosi „izvršno“ ili „dobro“, što je za 10% manje nego u prethodnome istraživanju. Među ukupnim stanovništvom SAD-a papa Franjo je s 60% onih koji o njemu misle pozitivno, omiljeniji nego američki predsjednik Donald Trump. Prema istraživanju Pew Centra koje prenosi Kathpress, među katolicima 89% demokratskih glasača te 79% republikanskih Papu ocjenjuje pozitivno.

Također je papa Franjo među stanovnicima SAD-a omiljeniji od pape Benedikta XVI., ali manje omiljen od sv. pape Ivana Pavla II. Istraživanje je pokazalo da je porastao za 15% i broj onih koji smatraju da je Papa „previše liberalan“ i da je „naivan“.

Prilog dokumenti

„Ne boj se, Marijo! Ta našla si milost u Boga" (Lk 1, 30)

Poruka pape Franje za Svjetski dan mladih 2018.

Dragi mladi, Svjetski dan mladih 2018. predstavlja još jedan korak naprijed u pripremi za Svjetski dan mladih koji će se održati u Panami u siječnju 2019. Ova nova etapa našeg hodočašća odvija se u istoj godini kad i redovna skupština Biskupske sinode o temi „Mladi, vjera i razlučivanje zvanja". To je lijepa koincidencija. U središtu pozornosti, molitve i razmišljanja Crkve bit ćete vi mladi, sa željom da se prihvatite i, nadasve, prigrlite dragocjeni dar koji ste vi sami za Boga, Crkvu i svijet.

Kao što već znate, odlučili smo da nas na ovome putu prati primjer i zagovor Marije, mlade žene iz Nazareta koju je Bog izabrao da bude Majka njegova Sina. Ona nas prati na našem putu prema Sinodi i prema Svjetskom danu mladih u Panami. Dok su nas prošle godine na tome putu vodile riječi iz njezina hvalospjeva – „Velika mi djela učini Svesilni" (Lk 1, 49) –, učeći nas spominjati se prošlosti, ove godine zajedno s njom želimo slušati Božji glas koji ulijeva hrabrost i daruje milost potrebnu da odgovorimo na njegov poziv: „Ne boj se, Marijo! Ta našla si milost u Boga" (Lk 1, 30). To su riječi koje je uputio Božji glasnik, arkandeo Gabriel, Mariji, jednostavnoj djevojci iz maloga sela u Galileji.

1. Ne boj se!

Kao što je razumljivo, iznenadna pojava anđela i njegov tajanstveni pozdrav: „Zdravo, milosti puna! Gospodin s tobom!" (Lk 1, 28), izazvali su veliku smetenost kod Marije, koja je bila iznenađena tom prvom objavom njezina identiteta i njezina poziva, koji su njoj još uvijek nepoznati. Marija, kao i drugi u Svetom pismu, drhti pred otajstvom Božjeg poziva, koji je odjednom stavlja pred neizmjernost vlastitog nauma i daje joj osjetiti svu njezinu malenost poniznog stvorenja. Anđeo, koji vidi što se zbiva u dubini njezina srca, kaže: „Ne boj se!" Bog također čita ono što se odigrava duboko u našem srcu. On dobro poznaje izazove s kojima se moramo suočiti u životu, pogotovo kad se nalazimo pred temeljnim izborima o kojima ovisi što ćemo biti i što ćemo činiti na ovome svijetu. To je ona „ustreptalost" koju osjetimo kada se suočimo s odlukama o našoj budućnosti, našem životu i našem pozivu. U tim smo trenucima zburjeni i obuzeti mnogim strahovima.

A vi, mladi, koji su vaši strahovi? Koje su vaše najdublje brige? Glavni strah koji postoji kod mnogih od vas jest taj da nećete biti voljeni, da se nećete svidjeti drugima ili biti prihvaćeni takvi kakvi jeste. Danas mnogi mladi osjećaju potrebu da budu drukčiji no što jesu, u pokušaju da se prilagode često umjetnim i nedostižnim standardima. Neprestano „fotošpiraju" svoje slike, skrivaju se iza maski i lažnih identiteta, idu tako daleko da gotovo sami postaju „lažni" („fake"). Mnogi su opsjednuti time da dobiju što je veći mogući broj „lajkova". Iz takvog osjećaja neprimjerenosti rađaju se mnogi strahovi i nesigurnosti. Drugi se, opet, boje da neće moći pronaći sigurnu luku u ljubavi i da će ostati sami. Zbog neizvjesnosti koja vlada u svijetu rada, kod mnogih postoji strah da neće pronaći zadovoljavajući profesionalni položaj i da im se neće ostvariti snovi. Ti su strahovi danas vrlo prisutni kod mnogih mladih, i vjernika i nevjernika. Pa i oni koji su prihvatili dar vjere i ozbiljno traže vlastiti poziv nisu jamačno lišeni

strahova. Neki misle: možda Bog traži ili će previše tražiti od mene; ako budem krenuo/la putem koji mi pokazuje možda neću biti sretan/na ili neću moći biti na visini onoga što od mene traži. Drugi se pitaju: ako budem slijedio/la put koji mi Bog pokazuje tko mi jamči da ću uspjeti ići njime do kraja? Hoću li se obeshrabriti? Hoću li izgubiti oduševljenje? Hoću li moći ustrajati cijeli svoj život?

U trenucima kada nam sumnja i strah obuzimaju srce, postaje nužno razlučivanje. Ono nam omogućuje da uvedemo reda u zbrci naših misli i osjećaja, da djelujemo na ispravan i razborit način. U tome procesu prvi korak u prevladavanju strahova je taj da ih jasno prepoznamo, kako se ne bismo našli u situaciji da gubimo vrijeme i energiju na utvare bez lica i tijela. Zato vas pozivam da zavirite u svoju nutritivu i „imenujete" svoje strahove. Pitajte se: Što u meni budi tjeskobu, čega se najviše bojim u ovom konkretnom trenutku svog života danas? Što me blokira i sprečava da krenem naprijed? Zašto nemam hrabrosti da donesem važne odluke koje trebam donijeti? Ne bojte se iskreno suočiti sa svojim strahovima, prepoznati ih i uhvatiti se s njima u koštac. Biblija ne poriče ljudsko iskustvo straha, niti mnoge razloge koji ga mogu izazvati. Abraham se bojao (usp. Post 12, 10 sl.), Jakov se bojao (usp. Post 31, 31; 32, 8), a tako i Mojsije (usp. Izl 2, 14; 17, 4), Petar (usp. Mt 26, 69 sl.) i apostoli (usp. Mk 4, 38-40, Mt 26, 56). Sam Isus, iako na neusporediv način, doživio je strah i tjeskobu (usp. Mt 26, 37; Lk 22, 44).

„Što ste bojažljivi? Kako nemate vjere?" (Mk 4, 40). Ovom opomenom učenicima Isus nam pomaže shvatiti kako zapreka vjeri često nije sumnjičavost, nego strah. U tome smislu, razlučivanje nam treba pomoći da, nakon što ih prepoznamo, pobijedimo vlastite strahove otvarajući se životu i ozbiljno se suočavajući s izazovima koje život stavlja pred nas. Za nas kršćane na osobit način strah ne smije nikada imati posljednju riječ, već bi trebao biti prigoda da izvršimo čin vjere u Boga... i u život! To znači vjerovati u temeljnu dobrotu postojanja koje nam je Bog dao i vjerovati da će nas On dovesti do dobrog svršetka, čak i kroz okolnosti i putovima koji su za nas često tajanstveni. Ako, naprotiv, hranimo svoje strahove, težit ćemo tome da se zatvorimo u same sebe kako bismo se obranili od svega i svih, i ostat ćemo kao paralizirani. Moramo djelovati! Nikad se ne smijemo zatvoriti! U Svetome pismu izraz „ne boj se" ponavlja se, u svojim različitim inačicama, 365 puta. Kao da nam se time želi reći da Gospodin želi da svaki dan u godini budemo slobodni od straha.

Razlučivanje je neophodno kada je riječ o traženju vlastitog poziva u životu. Taj poziv često nije odmah u početku jasan ili očigledan, već nešto što postupno shvaćamo. Razlučivanje koje treba izvršiti, u ovom slučaju, ne smije se shvaćati kao individualni napor introspekcije, s ciljem boljeg razumijevanja naših unutarnjih mehanizama kako bismo ojačali i postigli određenu ravnotežu. U tome slučaju osoba može postati jača, ali ostaje još uvijek ograničena na uski obzor svojih mogućnosti i pogleda. Poziv je, međutim, poziv odozgo, a razlučivanje se u ovom slučaju prvenstveno sastoji u otvaranju Drugom koji poziva. Zato je potrebna molitvena tišina kako bi se čuo Božji glas koji odjekuje u našoj savjesti. Bog kuca na vrata našega srca, kao što je učinio s Marijom, željan uspostaviti prijateljstvo s nama kroz

molitvu, razgovarati s nama po Svetome pismu, ponuditi nam svoje milosrđe u sakramentu pomirenja i sjediniti se s nama u euharistijskom zajedništvu.

Ali, važni su isto tako dijalog s drugima, susreti s drugima, našom braćom i sestrama u vjeri koji imaju više iskustva, jer nam pomažu bolje vidjeti i mudro izabrati između različitih mogućnosti. Kad mladi Samuel čuje Gospodinov glas, on ga ne prepoznaje odmah. Tri puta ide Eliju, starom svećeniku, koji mu na kraju predlaže pravi odgovor na Gospodinov poziv: „Ako te zovne, ti reci: 'Govori, Gospodine, sluga tvoj sluša'“ (1 Sam 3, 9). U vašim dvojbama znajte da se možete osloniti na Crkvu. Znam da ima jako dobrih svećenika, Bogu posvećenih muškaraca i žena i vjernika laika, od kojih su mnogi mladi kao i vi, koji vam mogu pomoći kao starija braća i sestre u vjeri. Nadahnuti Duhom Svetim, pomoći će vam da odgonetnete svoje sumnje i shvatite plan svog osobnog poziva. „Drugi“ nije samo duhovni vođa nego i osoba koja nam pomaže da se otvorimo svim beskonačnim bogatstvima života koje nam je Bog dao. Nužno je stvoriti prostore u našim gradovima i zajednicama koji će nam pomoći rasti, sanjati i proširiti obzore! Nikada nemojte izgubiti radost uživanja u društvu i prijateljstvu drugih, kao i radost sanjanja, hoda zajedno s drugima. Pravi kršćani se ne boje otvoriti drugima i dijeliti s njima svoje životne prostore, čineći ih prostorima bratstva. Dragi mladi, nemojte dopustiti da se iskra mladosti ugasi u mraku zatvorene sobe u kojoj je jedini prozor prema vanjskom svijetu računalo i pametni telefon. Širom otvorite vrata vašeg života! Neka vaše vrijeme i prostor budu ispunjeni dubokim i smislenim odnosima, stvarnim ljudima, s kojima možete dijeliti svoja autentična i konkretna iskustva svakodnevnog života.

2. Marija

„Imenom sam te zazvao“ (Iz 43, 1). Prvi razlog zašto se ne treba bojati je činjenica da nas je Bog nazvao po imenu. Anđeo, Božji glasnik, oslovio je Mariju imenom. Bogu pripada moć davati imena. Prilikom stvaranja On poziva na život svako stvorenje po imenu. Iza imena krije se identitet, ono što je jedinstveno u svakoj pojedinoj stvari, u svakoj osobi, ona duboka bit koju jedino Bog do kraja poznaje. Tu povlasticu Bog je kasnije podijelio s čovjekom kada ga je pozvao da nadjene imena životinjama, pticama i svome potomstvu (Post 2, 19-21; 4, 1). Mnoge kulture dijele ovu duboku biblijsku viziju; u imenu su prepoznavali očitovanje najdubljeg otajstva života i smisla postojanja.

Kad Bog neku osobu nazove imenom, otkriva joj također njezin poziv, njezin plan svetosti i dobra, po kojem će ta osoba biti dar drugima i jedinstvena. A kad Bog želi proširiti horizonte nekog života, on daje novo ime osobi koju zove, kao kod Šimuna, kojeg je nazvao „Petar“. Otud potječe običaj uzimanja novog imena pri ulasku u redovničku zajednicu, kako bi se ukazalo na novi identitet i poslanje. Božji poziv, kao jedinstven i osoban, traži od nas hrabrost da se oslobodimo predrasuda kojima nas se želi oblikovati prema jednoličnom obrascu, tako da naš život uistinu može postati autentičan i nezamjenjiv dar Bogu, Crkvi i drugima.

Dragi mladi, biti pozvani po imenu je, dakle, znak našega velikog dostojanstva u Božjim očima i znak njegove ljubavi prema nama. Bog poziva svakoga od vas po imenu. Svi ste vi Božji „ti“, dragocjeni u njegovim očima, vrijedni poštovanja i ljubavi (usp. Iz 43, 4). Prihvatite s radošću ovaj dijalog koji vam Bog nudi, taj poziv koji vam On upućuje pozivajući vas po imenu.

3. Našla si milost kod Boga

Glavni razlog zašto se Marija ne treba bojati je taj da je našla milost kod Boga. Riječ „milost“ govori nam o ljubavi koja se slobodno daje, a ne duguje. Koliko je za nas ohrabrujuće i poticajno znati da ne moramo zaslužiti Božju blizinu i pomoć, da mu ne moramo prethodno podastrijeti „životopis izvrsnosti“, pun zasluga i uspjeha! Anđeo kaže Mariji da je već pronašla milost kod Boga, a ne da će je dobiti u budućnosti. I sama formulacija kojom se poslužio anđeo pomaže nam shvatiti da je Božja milost kontinuirana, ne nešto prolazno ili trenutačno i zato nikada neće minuti. I u budućnosti Božja milost uvijek će biti tu da nas podrži, osobito u trenucima kušnje i tame.

Stalna prisutnost Božje milosti potiče nas da s povjerenjem prigrlimo naš poziv, koji traži trud oko vjernosti koju svakodnevno treba obnavljati. Put poziva nije bez križa: nisu to samo početne sumnje, već i česte napasti koje susrećemo na svom putu. Osjećaj neprimjerenosti prati Kristova učenika sve do kraja, ali on ili ona znaju da im pomaže Božja milost.

Anđelove riječi spuštaju se na ljudske strahove raspršujući ih snagom blagovijesti koju donosi: naš život nije puka slučajnost ili puka borba za opstanak, već je svatko od nas povijest koju Bog ljubi. To da smo „pronašli milost u njegovim očima“ znači da Stvoritelj vidi jedinstvenu ljepotu u našem biću i da ima veličanstveni plan za naš život. Ta svijest, naravno, ne rješava sve naše probleme i ne otklanja životne nesigurnosti, ali ima moć duboko preobraziti naš život. Ono nepoznato što nam budućnost nosi nije mračna prijetnja koju moramo preživjeti, već milosno vrijeme koje nam je dano da živimo jedincatost našega osobnog poziva i da je dijelimo s našom braćom i sestrama u Crkvi i svijetu.

4. Hrabrost u sadašnjem trenutku

Sigurnost da je Božja milost s nama izvor snage za hrabrost u sadašnjem trenutku: hrabrost da nastavimo provoditi ono što Bog traži od nas ovdje i sada, na svim poljima našega života; hrabrost da prihvatimo poziv koji nam Bog otkriva; hrabrost da živimo svoju vjeru a ne da je skrivamo ili umanjujemo.

Kad se otvorimo Božjoj milosti, nemoguće postaje stvarnost. „Ako je Bog za nas, tko će protiv nas?“ (Rim 8, 31). Božja milost dotiče sadašnji čas vašeg života, silno zahvaća vas takve kakvi jeste, sa svim vašim strahovima i ograničenjima, ali također otkriva Božje čudesne planove! Vi, mladi, imate potrebu osjetiti da netko zaista vjeruje u vas: znajte da Papa ima povjerenje u vas, da Crkva ima povjerenja u vas! I vi, sa svoje strane, imajte povjerenja u Crkvu!

Mladoj Mariji povjerenja je važna zadaća upravo zato što je bila mlada. Vi mladi imate snagu, prolazite kroz razdoblje svoga života u kojem sigurno ne nedostaje energije. Koristite tu snagu i tu energiju da učinite svijet boljim, počevši od vama najbližih stvarnosti. Želim da vam se u Crkvi povjere važne zadaće, da se ima hrabrosti stvoriti prostor za vas, a vi budite spremni preuzeti te odgovornosti i zadaće.

Ponovno vas pozivam da razmatrate Marijinu ljubav: brižnu, dinamičnu i konkretnu ljubav. Ljubav punu smjelosti i potpuno usredotočenu na sebedarje. Crkva prožeta tim marijanskim osobinama uvijek će biti Crkva u izlasku, koja izlazi izvan vlastitih granica kako bi se milost koju je primila dalje prelijevala. Ako dopustimo da nas „zarazi“ Marijin

primjer, konkretno ćemo živjeti onu ljubav koja nas potiče da ljubimo Boga iznad svega i više nego sebe same, da ljubimo one s kojima dijelimo svoj svakodnevni život. I ljubiti ćemo također one za koje nam se ne čine da ih je teško ljubiti. To je ljubav koja postaje služenje i predanost, prije svega prema najslabijima i najsiromašnijima, ljubav koja preobražava lica i ispunjava nas radošću.

Želim završiti lijepim riječima koje je sveti Bernard upotrijebio u glasovitoj propovijedi o otajstvu navještenja, riječi su to koje izražavaju očekivanje Marijina odgovora od strane čitavog čovječanstva: „Čula si, Djevice, da ćeš začeti i roditi sina; čula si da to neće biti po čovjeku nego po Duhu Svetom. Anđeo čeka odgovor [...] I mi, Gospodo, čekamo riječ suosjećanja. [...] Po tvom kratkom odgovoru trebamo biti obnovljeni i ponovno pozvani na život. [...] Čitav svijet čeka klečeći na koljenima. [...] Odgovorite brzo, o Djevice" (Homilija 4, 8; Opera omnia).

Predragi mladi, Gospodin, Crkva i svijet čekaju i vaš odgovor na jedinstveni poziv koji svaki/a od vas prima u ovom životu! Dok se približava Svjetski dan mladeži u Panami, pozivam vas da se pripremite za taj naš skup s radošću i entuzijazmom onih koji žele sudjelovati u tako velikoj avanturi. Svjetski dan mladih je za hrabre! Ne za mlade koji traže samo lagodnost i koji se povuku čin nadođu teškoće. Prihvaćate li izazov?

Iz Vatikana, 11. veljače 2018. godine, VI. nedjelja kroz godinu, Spomendan Blažene Djevice Marije Lurdske

Misa – Prva euharistijska molitva. Prinos darova

Papina kateheza na općoj audijenciji u srijedu 28. veljače 2018.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Nastavljamo s katehezama o misi. Nakon liturgije riječi – o kojoj sam govorio u proteklim katehezama – slijedi drugi sastavni dio mise, euharistijska liturgija. U njoj, kroz svete znakove, Crkva neprestano uprisutnjuje Žrtvu novog saveza što ga je Isus ovjekovječio na oltaru križa (usp. Drugi vatikanski ekumenski koncil, konst. Sacrosanctum concilium, 47). Taj oltar križa bio je prvi kršćanski oltar i kad mi pristupamo oltaru da slavimo misu, u sjećanje nam se vraća oltar križa, gdje je izvršena prva žrtva. Svećenik, koji nam predstavlja Krista, čini ono što je sam Gospodin učinio i povjerio učenicima na Posljednjoj večeri: uze kruh i čašu, zahvali, dade učenicima govoreći: „Uzmite i jedite... pijte: ovo je moje tijelo... ovo je kalež moje krvi. Ovo činite meni na spomen“.

Poslušna Isusovoj zapovijedi, Crkva je uredila euharistijsku liturgiju tako da odgovara riječima i gestama koje je On učinio uoči svoje muke. Tako se u pripravi darova donose na oltar kruh i vino, to jest stvari koje je Krist uzeo u svoje ruke. U euharistijskoj molitvi zahvaljujemo Bogu za djelo otkupljenja i prinosi postaju Tijelo i Krv Isusa Krista. Slijedi lomljenje kruha i pričest, po kojoj ponovno proživljavamo iskustvo apostola koji su primili euharistijske darove iz samih Kristovih ruku (usp. Opća uredba Rimskog misala, 72).

Prvoj Isusovoj gesti: „uze kruh i čašu vina“, dakle odgovara priprava darova. To je prvi dio euharistijske službe. Dobro je da kruh i vino svećeniku donose vjernici, jer oni označavaju duhovni prinos Crkve okupljene na euharistiji. Lijepo je da vjernici donose kruh i vino na oltar. Premda danas „vjernici

više ne darivaju kao nekoć od svojega kruh i vino određene za liturgiju, ipak obred njihova donošenja zadržava snagu i duhovno značenje" (isto, 73). U vezi s tim znakovito je da prilikom ređenja novog svećenika biskup, kada mu daje kruh i vino, kaže: „Primi prinose svetog naroda za euharistijsku žrtvu" (Rimski pontifikal. Ređenje biskupa, prezbitera i đakona). Božji narod koji donosi prinos, kruh i vino, veliki prinos za misu! Dakle, u znakovima kruha i vina, vjerni narod stavlja vlastiti prinos u ruke svećenika koji ga stavlja na oltar ili Gospodnji stol „koji je središte čitave euharistijske liturgije" (OURM, 73). To jest, središte mise je oltar, a oltar je Krist; uvijek moramo gledati oltar koji je središte mise. U „plodu zemlje i rada ruku čovječjih" prinosi se dakle predanost vjernika da učine od sebe, poslušni Božjoj riječi, „žrtvu ugodnu Bogu Ocu Svemogućemu". Tako, „život vjernika, njihova hvala, patnja, molitva, njihov rad, sjedinjeni su s Kristovima i njegovom potpunom žrtvom i tako poprimaju novu vrijednost" (Katekizam Katoličke Crkve, 1368).

Naš prinos, sigurno, nije nešto veliko, ali Krist treba to malo. Gospodin traži malo od nas, a daje nam mnogo. Traži malo od nas. Traži od nas u svakodnevnom životu dobru volju; traži od nas otvoreno srce; traži od nas htijenje da budemo bolji kako bismo prihvatili Onoga koji nudi samoga sebe u Euharistiji; traži od nas ove simboličke darove koji će zatim postati Njegovo tijelo i Njegova krv. Sliku ove žrtvene molitve predstavlja tamjan koji izgaranjem u vatri oslobađa mirisni dim koji se uzdiže prema gore: kaditi darove koji se prinose, kao što se čini na blagdane, kaditi križ, oltar, svećenika i svećenički narod vidljivo očituje prinosnu vezu koja ujedinjuje sve te stvarnosti s Kristovom žrtvom (usp. OURM, 75). I ne zaboravite: postoji oltar koji je Krist, ali uvijek u odnosu na prvi oltar koji je križ i na oltar koji je Krist donosimo to malo naših darova, kruh i vino koji će postati nešto veliko: sâm Isus koji se daje nama.

I sve to je ono što izražava također molitva nad prinosima. U njoj svećenik moli Boga da prihvati darove koje mu Crkva prinosi, zazivajući plod čudesne razmjene između našeg siromaštva i njegova bogatstva. U kruhu i vinu mu prinosimo prinos našega života kako bi ga Duh Sveti preobrazio u Kristovu žrtvu i postao s Njim jedan duhovni prinos ugodan Ocu. Dok se tako zaključuje priprema darova pripravljamo se za euharistijsku molitvu (usp. isto, 77).

Duhovnost sebedarja kojoj nas uči ovaj dio mise može rasvijetliti naše dane, naše odnose s drugima, stvari koje činimo, patnje koje susrećemo, pomažući nam graditi zemaljski grad u svjetlu evanđelja.

Ne činiti kuću trgovačku od svoje duše i Božjeg doma

Papin nagovor uz Anđeo Gospodnji u nedjelju 4. ožujka 2018.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Današnji odlomak iz Evanđelja po Ivanu prikazuje Isusa koji tjera trgovce iz jeruzalemskog hrama (usp. 2, 13-25). On se koristi pritom bičem od užeta, prevrćući stolove: „Ne činite od kuće Oca mojega kuću trgovačku" (Iv 2, 16). To Isusovo odlučno djelovanje, učinjeno uoči Pashe, ostavilo je snažan utisak na mnoštvo, te je izazvalo neprijateljstvo kod vjerskih vlasti, kao i kod onih koji su smatrali da su njihovi materijalni interesi ugroženi. Ali, kako bismo to trebali protumačiti? Sigurno nije riječ o nasilnom činu jer čuvari javnog reda, policija nisu reagirali. Ne, nego je to shvaćeno kao ponašanje tipično za proroke, koji su često u Božje ime osuđivali zloporabe i pretjerivanja. Pitanje koje se postavlja jest ono o vlasti. Naime Židovi su pitali Isusa: „Koje nam znamenje možeš pokazati da to smiješ činiti?" (r. 18), to jest kojom vlašću činiš te stvari? Kao da traže dokaz da je On djelovao doista u Božje ime.

Kako bi protumačili Isusov čin čišćenja Božjeg doma, njegovi učenici su se poslužili biblijskim tekstom preuzetim iz Psalma 69: „Izjeda me revnost za Dom tvoj" (Ps 69, 17), tako se kaže u Psalmu: „Izjeda me revnost za Dom tvoj". Taj je psalam poziv u pomoć u situaciji krajnje opasnosti zbog mržnje neprijatelja: situacija koju će Isus doživjeti u svojoj muc. Revnost za Oca i njegov dom dovest će ga sve do križa. Njegova revnost je revnost ljubavi koja ga dovodi do žrtvovanja samoga sebe, a ne ona lažna revnost koja se pravi da služi Bogu putem nasilja. Naime „znak" koji će Isus ponuditi kao dokaz svoje vlasti, bit će upravo njegova smrt i uskrsnuće: „Razvalite ovaj hram – kaže Isus – i ja ću ga u tri dana podići" (r. 19). A evanđelist dodaje: „On je govorio o hramu svoga tijela" (2,21). Uskrsnućem je Isus započeo novo bogoslužje, u novom hramu, bogoslužje ljubavi, i novi hram koji je on sam.

Isusov stav opisan u današnjem evanđeoskom tekstu potiče da ne živimo svoj život tražeći vlastitu korist i interese, nego za slavu Božju koja je ljubav. Pozvani smo uvijek imati na umu one snažne Isusove riječi: „Ne činite od kuće Oca mojega kuću trgovačku" (r. 16). Vrlo je loše kad se Crkva priklanja tom stavu da se od Božjeg doma čini trgovinu. Te nam riječi pomažu odbaciti opasnost da od svoje duše koja je Božje prebivalište, načinimo trgovište, živeći u stalnoj potrazi za vlastitom korišću, umjesto da živimo u velikodušnoj i solidarnoj ljubavi. To Isusovo učenje uvijek je aktualno, ne samo za crkvene zajednice, nego i za pojedince, civilna društva i čitavo društvo. Zapravo, uobičajena je napast za ljude koristiti dobre, pa i nužne aktivnosti, radi njegovanja osobnih, ako ne i nedopuštenih aktivnosti. To je velika opasnost, posebno kad se instrumentalizira sam Bog, bogoslužje ili služenje čovjeku, Njegovoj slici. Zato je Isus iskoristio snažni način kako bi nas prodrmao iz te smrtne opasnosti.

Neka nas Blažena Djevica prati u našem nastojanju da od korizme učinimo dobru priliku da bismo prepoznali Boga kao jedinoga Gospodara našeg života, uklanjajući iz svoga srca i djelovanja svaki oblik idolopoklonstva.